

Den Europæiske Unions Tidende

C 168

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

16. maj 2019

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

RU's 133. plenarforsamling, 6.2.2019-7.2.2019

2019/C 168/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om bekæmpelse af hadefulde udtalelser og hadforbrydelser	1
---------------	---	---

UDTALELSER

Regionsudvalget

RU's 133. plenarforsamling, 6.2.2019-7.2.2019

2019/C 168/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om en ny europæisk dagsorden for forskning og innovation — Europas chance for at forme sin fremtid	4
2019/C 168/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Kunstig intelligens for Europa«	11
2019/C 168/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang .	15
2019/C 168/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om digitalisering af sundhedssektoren	21

DA

2019/C 168/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse »Mod et 8. miljøhandlingsprogram«	27
---------------	---	----

III *Forberedende retsakter*

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Regionsudvalget

RU's 133. plenarforsamling, 6.2.2019-7.2.2019

2019/C 168/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Et Kreativt Europa« og om »En ny europæisk kulturdagsorden«	37
2019/C 168/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om Erasmus-programmet for uddannelse, ungdom og idræt	49
2019/C 168/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om forslag til forordning om den europæiske grænse- og kystvagt	74
2019/C 168/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om trafiksikkerhed og automatiseret mobilitet	81
2019/C 168/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om forenkling af gennemførelsen af TEN-T	91

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

RU'S 133. PLENARFORSAMLING, 6.2.2019-7.2.2019

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution om bekæmpelse af hadefulde udtalelser og hadforbrydelser

(2019/C 168/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

- der er dybt chokeret over og berørt af mordet på Gdansk borgmester og RU-medlem Paweł Adamowicz, en ægte europæer, der arbejdede for og forsvarede værdier som frihed, solidaritet, demokrati, social inklusion og værdighed,
 - der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,
 - der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til sin udtalelse af 6. februar 2019 om »Bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang«,
 - der henviser til sin udtalelse af 15. juni 2016 om »Bekæmpelse af radikaliserings og voldelig ekstremisme: forebyggelsesmekanismer på lokalt og regionalt niveau«,
 - der henviser til Europa-Parlamentets debat den 30. januar 2019 om »Bekæmpelse af klimaet af had og fysisk vold mod demokratisk valgte mandatindehavere«,
 - der henviser til arbejdet i EU's Gruppe på Højt Plan vedrørende Bekæmpelse af Racisme, Fremmedhad og Andre Former for Intolerance,
 - der henviser til behovet for at uddybe dialogen med borgerne, bl.a. med henblik på de igangværende og fremtidige valg på lokalt, regionalt, nationalt og EU-niveau,
1. er stærkt foruroliget over de stadig flere tilfælde af hadefulde udtalelser og hadforbrydelser og den degenererende offentlige debat, som giver sig udslag i alle mulige former for vold, ekstremisme, propaganda og intolerance i Den Europæiske Union (EU) og rejser tvivl om selve fundamentet for det europæiske projekt. Det er foruroligende, at folkevalgte repræsentanter i forskellige lande udsættes for ulovlig påvirkning af deres demokratiske mandat. Populisme og udemokratiske kræfter udfordrer demokratiet og kan i forlængelse heraf svække dets funktionsmåde,

2. gør opmærksom på, at fundamentet for EU er et fælles sæt af grundlæggende værdier, herunder menneskelig værdighed og ikkeforskelsbehandling, som fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, og ytringsfrihed, som fastsat i artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention og i artikel 11 i EU's charter om grundlæggende rettigheder,

3. forventer, at EU, de nationale, regionale og lokale myndighedsniveauer, medierne, civilsamfundsorganisationer, økonomiske aktører og de enkelte borgere respekterer disse værdier, da de udgør grundlaget for gensidig tillid og forståelse og er grundpiller i åbne og demokratiske samfund,

4. understreger, at hadefuld retorik splitter vores samfund, skaber frygt og fører til radikalisering. Den smæder og umenneskeliggør enkeltpersoner og kan resultere i frygtelige handlinger. Den er ødelæggende for det mål, vi alle er fælles om — et stærkt Europa, forenet i mangfoldighed, fred og fælles værdier,

5. opfordrer alle myndighedsniveauer til at træffe foranstaltninger til at forebygge og beskytte borgerne mod vold, chikane, hadefulde udtalelser og hadforbrydelser. RU opfordrer tillige alle politiske partier, som jo udgør grundlaget for et effektivt demokrati, til at undlade at anvende hadefulde udtalelser og propaganda for at opnå politiske fordele,

6. påpeger, at regionale og lokale politikere og især borgmestre og byrådsmedlemmer, som er tæt på borgerne, oftere er udsatte for had og fysisk vold,

7. henviser til, at de sammen med talrige lokale og regionale initiativer og aktører i civilsamfundet står forrest i kampen mod intolerance og samtidig har en pligt til og et ansvar for at bekæmpe voldelig adfærd og hadefuld tale,

8. opfordrer alle EU's medlemsstater og alle myndighedsniveauer til at investere i uddannelse og i højere grad bevidstgøre borgerne om behovet for gensidig respekt og de alvorlige risici for enkeltpersoner, samfundet og demokratiet, som er følgen af hadefulde udtalelser og hadforbrydelser,

9. opfordrer til fremme af ansvarlig brug af internettet og mediekompetencer for at udstyre borgerne, især de unge, med viden og evner til at identificere hadefulde udtalelser og hadforbrydelser og modarbejde dem online og offline,

10. opfordrer alle sociale medieplatforme og internetplatforme til at påtage sig et kollektivt ansvar for at fremme og befordre ytringsfriheden, men også for at gribe ind over for hadefulde udtalelser og hadforbrydelser i overensstemmelse med den adfærdskodeks om bekæmpelse af ulovlige hadefulde udtalelser på internettet, som Facebook, Twitter, Microsoft og YouTube blev enige med Kommissionen om i maj 2016. RU efterlyser tillige effektive værktøjer til afskaffelse af anonymitet og lukning af falske konti samt overvågning af det mørke net, der ofte bruges som en kanal til udbredelse af radikalt indhold,

11. noterer sig den fjerde evaluering af EU's adfærdskodeks om bekæmpelse af ulovlige hadefulde udtalelser på internettet, som Kommissionen fremlagde den 4. februar 2019. RU bemærker, at de involverede IT-virksomheder i 72 % af tilfældene reagerede på anmeldelser af hadefuld tale ved at slette indholdet. RU beklager samtidig, at brugerne nu kun får feedback i 65,4 % af tilfældene, og opfordrer derfor til, at man overvejer at supplere den frivillige tilgang i adfærdskodeksen med lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan,

12. tilskynder til et bedre samarbejde og fælles kommunikation mellem alle myndighedsniveauer, politi, anklage- og retsmyndigheder og civilsamfundsorganisationer for at kunne identificere hadefulde udtalelser og hadforbrydelser på et tidligt tidspunkt, gennemføre de rette foranstaltninger til at forhindre og bekæmpe forekomsten heraf og sikre korrekt efterforskning, retsforfølgelse, domfældelse og strafudmåling,

13. finder det afgørende, at der i hver enkelt medlemsstat, i samarbejde med EU og de lokale og regionale myndigheder, oprettes et varslingsystem for støtte og vejledning, så bekendte eller familiemedlemmer hurtigt og nemt kan søge hjælp, hvis en person begynder at sympatisere med voldelig ekstremisme og hadforbrydelser,

14. efterlyser støtte til og solidaritet med alle ofre for og vidner til hadefulde udtalelser og hadforbrydelser og opfordrer dem til at indberette den slags adfærd til de relevante myndigheder, som skal sikre ofre og vidner beskyttelse. RU efterlyser indførelse af foranstaltninger og mekanismer, som gør det nemmere for de strafferetlige myndigheder at samarbejde mere effektivt med ofre, civilsamfundet og lokalsamfundsorganisationer om at bekæmpe dette problem,

15. påpeger, at de eksisterende instrumenter ikke har kunnet sikre fuld beskyttelse af menneskerettighederne og den menneskelige værdighed, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at arbejde sammen med de lokale og regionale myndigheder og med EU om at udvikle effektiv lovgivning og effektive instrumenter til at bekæmpe udbredelsen af hadefulde udtalelser og tilskyndelse til hadforbrydelser i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ⁽¹⁾,

16. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, formanden for Det Europæiske Råd, det rumænske rådsformandskab og EU's politiske familier.

Bruxelles, den 7. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁾ I tråd med retningslinjerne fra EU's Gruppe på Højt Plan vedrørende Bekæmpelse af Racisme, Fremmedhad og Andre Former for Intolerance.

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

RU'S 133. PLENARFORSAMLING, 6.2.2019-7.2.2019

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om en ny europæisk dagsorden for forskning og innovation — Europas chance for at forme sin fremtid

(2019/C 168/02)

Ordfører:	Birgitta SACRÉDEUS (SE/EPP), medlem af landstingsforsamlingen, Landstinget Dalarna
Basisdokument:	En ny europæisk dagsorden for forskning og innovation — Europas chance for at forme sin fremtid COM(2018) 306 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen har gjort det klart, at forskning og innovation fortsat er et prioriteret område inden for EU, og at langtidsbudgettet 2021-2027 foreslår en forstærket indsats på området, men minder også om, at forvaltningen på alle planer, på EU-plan samt nationalt, regionalt og lokalt plan, må samarbejde for at nå dagsordenens mål. Udvalget er enig i Kommissionens konklusion om, at de udfordringer, som Europa står over for, kræver udvikling af en ny tilgang til forskning og innovation, hvilket kræver en fælles holdning hos regioner, medlemsstater og Kommissionen;
2. understreger, at lokale og regionale myndigheder er hovedaktører i etableringen af effektive regionale økosystemer og innovationsknudepunkter. Udviklingen af regionale intelligente specialiseringsstrategier (RIS3) er et eksempel herpå. Den nye dagsorden og programmer til støtte for forskning og innovation bør indeholde en nærmere afklaring af den offentlige sektor og dennes rolle ikke blot som modtager af forskning og innovation, men også som forsknings- og innovationsaktør, der selv er ansvarlig for forskning og innovation;
3. understreger, at der er behov for udvidede definitioner og forståelser af regionale økosystemer og innovationsknudepunkter — også i forbindelse med oprettelsen af nettet af europæiske digitale innovationsknudepunkter — der udtrykkeligt anerkender og omfatter nationale, lokale og regionale myndigheder, erhvervslivet, den offentlige men ikke-statslige sektor, universiteter og højere læreanstalter, civilsamfundet og den frivillige sektor samt borgere og slutbrugere af forskning og innovation, for at opnå en reel forståelse af et sådant stedbundet, integreret og indlejret økosystem;
4. gør opmærksom på, at der er en direkte proportional sammenhæng mellem en regions lave udviklingsniveau og lave investeringer i innovation og forskning. Da FoU-resultater hænger uløseligt sammen med forskningsinfrastrukturen, er det nødvendigt at fremme denne og kanalisere en del af EU-midlerne, f.eks. strukturfondene eller Horisont Europa, i retning af de områder i EU, hvor den socioøkonomiske udvikling som følge af arbejdsløshed har de vanskeligste vilkår, regionerne i den yderste periferi og regioner med alvorlige og naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent karakter såsom øer, grænseoverskridende områder og bjergområder;
5. opfordrer indtrængende til, at der indføres en præcis definition af regionale økosystemer og innovationsknudepunkter i de lovgivningstekster, som senere hen vil blive vedtaget, så der rent faktisk tages hensyn til disse økosystemer i forbindelse med gennemførelsen af alle dele af det kommende rammeprogram;

6. mener, at innovation er en nøgelfaktor for vækst og bæredygtig udvikling, og at den kommende EU-finansiering af forskning og innovation på en afbalanceret måde skal dække hele forsknings- og innovationsprocessen fra grundforskning til behovsdrivet forskning, udvikling og innovation, hvor behovet bestemmes efter aftale mellem de forskellige aktører i systemet, samt formidling og udnyttelse af resultaterne;

7. mener, at statsstøttere reglerne bør forenkles yderligere for at lette kombinationen af forskellige EU-programmer, hvilket er nødvendigt for at overvinde de regionale forskelle i deltagelse og muligheder for at drive vellykket forsknings- og innovationsarbejde. Udvalget mener i den forbindelse, at programmer eller foranstaltninger, der samfinansieres af flere fonde, og som er baseret på værktøjer og metoder i rammeprogrammet, skal kunne gennemføres inden for rammeprogrammets retlige rammer;

8. mener, at Horisont Europa-programmet bør fokusere på finansiering af områder med en klar europæisk merværdi, f.eks. målene for bæredygtig udvikling, og at forsknings- og innovationsprojekter baseret på samspillet mellem flere aktører, der supplerer hinanden, derfor bør prioriteres i programmet, da disse på unik måde tilføjer en sådan merværdi;

9. understreger, at samfundsmæssige udfordringer, navnlig opfyldelse af FN's mål for bæredygtig udvikling, kun kan løses ved at sætte højere ambitionsmål på et overordnet europæisk plan og ved at mobilisere koordinerede bestræbelser fra alle aktører, herunder byer og regioner, i større målestok end enkelte forskningsprojekter, og at et sådant arbejde også bør ydes på længere sigt, end det var tilfældet i Horisont 2020-programmet, hvilket igen kræver, at programstrukturen udformes, så langsigtet finansiering kan opnås.

Europas chance for at investere i fremtiden

10. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at Europa har gode forudsætninger for at bedrive forskning af høj kvalitet, men at flere og større indsatser for at omsætte resultaterne til innovation og anvendelsesmuligheder, der kan drive en bæredygtig udvikling og vækst, er nødvendige, og at forskning, innovation og udvikling skal gives en fremtrædende plads i Horisont Europa-programmet, og at det tillige skal sikres, at alle faser af innovationsprocessen styrkes på afbalanceret vis;

11. opfordrer i lyset af konklusionerne fra taskforcen om nærhedsprincippet indtrængende til fuld inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i den strategiske planlægning og til deres deltagelse i andre forvaltningsorganer, der vil være bestemmende for gennemførelsen af Horisont Europa-programmet og i den forbindelse hensyntagen til regionale strategier om intelligent specialisering. Udvalget finder det ligeledes nødvendigt at anerkende den territoriale indvirkning som værende en af hovedbestanddelene i en konsekvensanalyse, når man evaluerer programmet og dets projekter ⁽¹⁾;

12. understreger, at forskning og innovation finder sted i den offentlige sektor med regional og lokal finansiering såvel som i erhvervslivet. Udvalget glæder sig over, at den fornyede dagsorden indeholder konkrete foranstaltninger, som kan understøtte bidraget fra den offentlige sektor;

13. er enig i, at en nøgle til styrkelse af forsknings- og innovationskapaciteten inden for EU er en forbedret og mere effektivt koordineret anvendelse af eksisterende instrumenter, hvilket udvalget tidligere har givet udtryk for, og at det er særlig vigtigt at koordinere samhørighedspolitikken med forsknings- og innovationspolitikken, idet medlemsstaterne skal have den nødvendige fleksibilitet til at forme deres prioriteter i overensstemmelse med behov. Med henblik herpå bør der træffes foranstaltninger til at undgå og under alle omstændigheder kompensere for voksende uligheder mellem byer og regioner, der i særlig grad nyder godt af rammeprogrammet for forskning og innovation, og hvis budgetter vil stige, og andre, der vil føle konsekvenserne af samhørighedspolitikken lavere budgetter ⁽²⁾;

⁽¹⁾ COR 2017-00854-00-01 Udtalelse om »Den lokale og regionale dimension af Horisont 2020-programmet og det nye rammeprogram for forskning og innovation«.

⁽²⁾ COR 2017-00854-00-01 Udtalelse om »Den lokale og regionale dimension af Horisont 2020-programmet og det nye rammeprogram for forskning og innovation«.

14. bemærker, at det fulde udbytte af at investere i digitale teknologier og platforme skal skaleres op i hele Europa. Programmet for det digitale Europa spiller en afgørende rolle som et robust investerings- og udviklingsprogram med henblik på at udnytte de muligheder, der er nødvendige, og som vil blive skabt, for at opnå et fuldt fungerende digitalt indre marked. RU understreger vigtigheden af at etablere netværket af digitale innovationsknudepunkter med tilstrækkelig dækning for alle regioner ⁽³⁾;

15. bifalder en bred debat om forholdet mellem forskning og innovation og samfundet samt samspillet mellem dem på grundlag af en empirisk analyse og refleksioner omkring globale forandringer, hvad de betyder for forskermiljøet og for samfundet som helhed, og hvilke nye roller dette medfører for alle aktører på alle planer i forsknings- og innovationsøkosystemerne;

16. fremhæver den helt afgørende rolle, som Europas regioner spiller for industrien, og minder om udvalgets holdninger til industripolitik ⁽⁴⁾.

En ny dagsorden for et stærkere europæisk forsknings- og innovationsøkosystem

17. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i synspunkterne vedrørende forskning og innovation som aktiviteter i et økosystem, hvor en række aktører mødes og i samspil skaber et vitalt og dynamisk miljø, men hvor det også er afgørende, at økosystemernes lokale og regionale diversitet kan fremme vellykkede strategier. På den baggrund udgør inddragelse af lokale og regionale myndigheder en klar merværdi;

18. understreger, at det i hele EU's politik er altafgørende, at digitalisering, forskning og innovation indarbejdes i alle større EU-programmer og i partnerskaber af regionale økosystemer;

19. er enig i, at det er af afgørende betydning at anvende de europæiske regionale økosystemer og innovationsknudepunkters særeheder til at optimere deres funktion, men mener også, at betydningen af lokale og regionale aktører, f.eks. kommuner og regioner som både drivkræfter for samt producenter og slutbrugere af innovation, for systemet bør anerkendes og tages i betragtning ved udformningen af den europæiske forsknings- og innovationspolitik ⁽⁵⁾;

20. mener, at kommuner og regioner bør inddrages i udformningen og forvaltningen af forsknings- og innovationsprogrammer ⁽⁶⁾. Betydningen af forskning og innovation på alle politikområder og på tværs af forskellige samfundssektorer kan næppe overvurderes, men i alle sammenhænge er det vigtigt også at tage hensyn til betydningen af drivkræfterne i disse systemer, der er »bottom-up« og ikke blot »top-down«, for i fuldt omfang at kunne realisere målene for den nye dagsorden og opnå en reel styrkelse af økosystemerne, hvilket er ensbetydende ikke blot med »åben videnskab« men også »åben innovation«, som dagsordenen bør omfatte og stimulere;

21. er af den opfattelse, at en mere strategisk anvendelse af lokale og regionale innovationsøkosystemer med en stærkere vægt på de komplekse samarbejdsprocesser inden for forskning og innovation, der bygges op gennem firdobbelte og femdobbelte helixstrukturer inden for disse systemer, er nøglen til fremgang inden for videnskab generelt, men også med hensyn til videnovertførsel og gennemførelse af forsknings- og innovationsresultater samt gode synergier mellem de forskellige finansieringsinstrumenter og kombinationen af forskellige politikområder som samhørighedspolitik samt forsknings- og innovationspolitik.

⁽³⁾ COR-2018-03951-00-01 Udtalelse om Programmet for et digitalt Europa (2021-2027).

⁽⁴⁾ COR 2017-03214-00-00 Udtalelse om »En europæisk industristrategi — de regionale og lokale myndigheders rolle og perspektiv«.

⁽⁵⁾ COR 2017-04757-00-00 Udtalelse om »Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst«.

⁽⁶⁾ COR 2017-00854-00-01 Udtalelse om »Den lokale og regionale dimension af Horisont 2020-programmet og det nye rammeprogram for forskning og innovation«.

Sikring af væsentlige offentlige investeringer og stimulering af private investeringer

22. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder de øgede investeringer i forskning og innovation gennem tildeling af cirka 100 mia. EUR til Horisont Europa-programmet samt andre programmer på det langsigtede budget, men understreger, at en revision og forenkling af statsstøttere reglerne med henblik på en innovationsvenlig regulering, der muliggør en kombination af forskellige former for finansiering, vil være af afgørende betydning for gode investeringsresultater;

23. bakker i høj grad op om den europæiske partnerskabstilgang, der nævnes i Horisont Europa som et vigtigt redskab til at støtte bundstyrede projekter, der er oprettet af konsortier af regionale økosystemer og innovationsknudepunkter og finansieret af kombinerede midler fra Horisont Europa og andre EU-programmer samt nationale, regionale og lokale offentlige og private midler;

24. minder om, at regioner og kommuner finansierer forskning og innovation og dermed er en del af de offentlige investeringer, men er enig i det positive i at tilskynde medlemsstaterne til at forfølge mere ambitiøse indsatser for senest i 2020 at nå målet om at investere 3 % af BNP i forskning og innovation, samt til at forbedre vilkårene for private investeringer for dermed at stimulere erhvervslivet til en yderligere indsats;

25. noterer sig, at Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — indeholder velbegrundede, særlige foranstaltninger for regionerne i EU's yderste periferi for så vidt angår deres adgang til EU's horisontale programmer, under hensyntagen til deres strukturelle, sociale og økonomiske situation. RU beklager, at det samme ikke gør sig gældende for den foreslåede tekst og det derfor vil være vanskeligt i programmet at tage hensyn til disse regioners særlige behov og unikke aktiver som forsøgsmiljøer for forskning og innovation, bl.a. inden for bioøkonomi og klimaforandringer, i overensstemmelse med regionernes strategier for intelligent specialisering;

26. understreger, at kommuner og regioner gennem deltagelse i europæiske konsortier foretager store investeringer i europæiske forsknings- og innovationsinfrastrukturer, hvilket også er et eksempel på, hvordan forskning og innovation er stedbundet og indgår i en lokal og regional sammenhæng, hvorfor flere bestræbelser er nødvendige for, at flere brugere fra hele EU og alle regioner kan få adgang til disse;

27. understreger det positive i anvendelsen af de europæiske struktur- og socialfonde som støtte til regionernes deltagelse i innovationsdrevet økonomisk og social udvikling og bæredygtig vækst og finder det særlig vigtigt at sikre synergier mellem Horisont Europa-programmet, InvestEU-fonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Erasmus+-programmet, programmet for et digitalt Europa, den fælles landbrugspolitik og rumprogrammet. Sådanne synergier bør fremme sammenhæng, komplementaritet og forenelighed mellem fondene, samtidig med at en tilgang med fælles opbygning fremmes, og territoriale forbindelser styrkes;

28. glæder sig over foranstaltningerne til sikring af adgangen til risikovillig kapital til innovation gennem opskalering af VentureEU-initiativet til en europæisk fond og bifalder revisionen af den eksisterende lovgivning gennem initiativet kapitalmarkedsunionen;

29. modsætter sig imidlertid kraftigt, at medlemsstaterne systematisk kan afgøre, hvorvidt en del af midlerne fra samhørighedspolitikken kan overføres til Horisont Europa-programmet. Udvalget insisterer kraftigt på, at denne mulighed skal afgøres af den berørte forvaltningsmyndighed, og at bestemmelserne om anvendelsen af disse midler aftales mellem denne myndighed og Kommissionen, så det sikres, at midlerne sendes tilbage til det berørte geografiske område (⁷);

30. bemærker den stigende betydning af den Europæiske Investeringsbanks rolle i forbindelse med støtte til forskning og innovation via finansielle instrumenter. Denne udvikling sikrer, at tilskud i stadig stigende grad suppleres af andre finansielle instrumenter.

(⁷) COR 2017-00854-00-01 Udtalelse om »Den lokale og regionale dimension af Horisont 2020-programmet og det nye rammeprogram for forskning og innovation«.

Tilpasning af lovgivningen med henblik på at skabe innovation

31. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at regler og lovgivning på europæisk og nationalt plan bør gennemgås ud fra en vurdering af deres indvirkning på innovation. Det er meget positivt, at der som konkret innovationsstimulerende foranstaltning udarbejdes en række eksempler, der specifikt er rettet mod den offentlige sektor, dvs. kommuner og regioner, med henblik på at lette indkøb af innovation og offentlig-private partnerskaber og dermed også styrke deres muligheder for at spille en førende rolle;

32. bifalder Kommissionens initiativer til forenkling af statsstøttere reglerne og andre støtteforanstaltninger, eksempelvis i form af fælles kvalitative vurderingskriterier for forsknings- og innovationsprojekter;

33. understreger, at en fælles vejledning vedrørende forskningsetisk regulering ville være af særlig betydning med henblik på at fremme forsknings- og innovationssamarbejde, sådan som det finder sted inden for sundhedspleje, uddannelse og socialt arbejde, samt tværfaglig forskning med fokus på mennesker og adfærd. Dette vil lette grænseoverskridende klinisk og praksisbaseret forskning og innovation, hvor flere aktører samarbejder, da national lovgivning og administrative bestemmelser i dag er forskellige, hvilket for eksempel gør det vanskeligt at synkronisere national, regional og lokal forskningsetisk screening for alle deltagere;

34. glæder sig over muligheden for kvalitetsmærkning af projekter («Seal of excellence») inden for Horisont Europa-programmet, der åbner for finansiering gennem midler fra strukturfondene, men understreger, at det altid bør være frivilligt for medlemsstater og regioner at tildele midler fra strukturfondene til projekter med oprindelse i Horisont Europa, og at beslutningen om sådanne eventuelle forpligtelser bør træffes af de ansvarlige regionale myndigheder.

Hvordan bliver EU førende inden for markedsskabende innovation?

35. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder initiativet om oprettelse af et europæisk innovationsråd;

36. understreger, at rådets aktivitetsområde også bør være at skabe opmærksomhed om eller give tilstrækkelig støtte til at fremme innovation i de tidlige stadier og omfatte sociale og samfundsmæssige innovationer, herunder tjenesteinnovationer, der i vid udstrækning leveres i kommuner og regioner. Dette vil fremme udviklingen af nye tjenester, forretningsmuligheder og arbejdspladser, der opfylder samfundets behov i bredere forstand, samt bidrage til digitalisering af de offentlige tjenester, der i sig selv udgør en åbning for banebrydende innovation ⁽⁸⁾;

37. minder om, at ikke blot erhvervslivet, men i lige så høj grad regioner, kommuner og den offentlige sektor udgør et meget stort potentiale for banebrydende innovation ⁽⁹⁾;

38. nævner som eksempel, hvordan forskning og innovation i kommuner og regioner fungerer som levende laboratorier og forsøgs miljøer inden for blandt andet sundhedssektoren, samfunds- og almen velfærdsudvikling, og påpeger, at innovationer, der medfører store fordele for slutbrugerne/borgerne, kan gennemføres direkte i en sådan stedbunden sammenhæng;

39. I den forbindelse er det værd at bemærke de muligheder, der følger af demografiske forandringer, såsom de muligheder »det grå guld« medfører for virksomheder og myndigheder, der udvikler og tilbyder innovative produkter og tjenesteydelser til ældre. Det er i de regioner, der oplever demografiske forandringer, at potentialet inden for social innovation og innovative tjenesteydelser bedst kan udnyttes;

⁽⁸⁾ COR 2016-02882-00-01 om Udtalelse om »Handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020«.

⁽⁹⁾ COR 2017-03529-00-00 Udtalelse om »Lokalt og regionalt perspektiv om fremme af innovation i den offentlige sektor gennem digitale løsninger«.

40. forventer, at kommuner og regioner på linje med repræsentanter for den akademiske verden og erhvervslivet, herunder små og mellemstore virksomheder, skal have sæde i Det Europæiske Innovationsråd og dermed bidrage til en klar fokusering af Innovationsrådets arbejde på spørgsmål, der er relevante for samfundet, og sikre, at lokale og regionale aktører indgår i aktiviteterne;

41. mener, at Innovationsrådet skal gøre det muligt for de regionale myndigheder at deltage i udformningen af investeringsstøtten.

Fastsættelse af EU-dækkende forsknings- og innovationsmissioner

42. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder idéen om at organisere tvær- og multifaglig forskning og innovation omkring veldefinerede missioner med klart fastsatte mål, der er relevante for hele Unionen og har en klar EU-merværdi, og herved skabe synergier med forsknings- og innovationsstrategier på nationalt, regionalt og lokalt plan, navnlig intelligente specialiseringsstrategier. Et eksempel herpå er bioøkonomi ⁽¹⁰⁾;

43. understreger, at missionerne bør have en tydelig samfundsmæssig relevans og sigte mod levering af konkrete fordele til borgerne, der også bør involveres i udarbejdelsen af missionerne, men at det også er ønskeligt, at programstrukturen giver plads til bundstyret forskning og innovation, der udvælges via åbne udbud, samt risikobetonet forskning og innovation;

44. minder om behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af missionerne. Udvalget mener, at missionerne bør knyttes til bæredygtige udviklingsmål fastsat i FN's 2030 dagsorden, og understreger, at byer og regioner spiller en afgørende rolle i gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling.

Støtte til hurtig formidling af innovation og dennes udbredelse i hele Unionen

45. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder åbningen af de europæiske struktur- og investeringsfonde med henblik på en bedre integration af alle regioner i en innovationsdrevet økonomi gennem en styrkelse af intelligente specialiseringsstrategier (S3) og tværregional innovationsstøtte. Udvalget mener samtidig, at beslutningen om, hvorledes dette gennemføres i praksis, bør træffes på lokalt og regionalt plan, hvor den bedste viden om behovet findes;

46. minder om analysen ⁽¹¹⁾ af de vanskeligheder, som regionerne på forskellig vis støder på i forbindelse med deres udvikling af tværregionalt samarbejde på forskellige planer, og mener, at denne analyse bør tages i betragtning ved udformningen af alle finansielle instrumenter, der støtter forskning og innovation i lokale og regionale forsknings- og innovationsøkosystemer;

47. mener, at Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i de makroregionale strategier, bør videreudvikle og uddybe det videnskabelige og akademiske samarbejde mellem universiteter i deres lande bl.a. med det sigte senest i 2024 at etablere europæiske universiteter ⁽¹²⁾.

Investeringer i kvalifikationer på alle niveauer og styrkelse af europæiske universiteter, så de kan blive mere iværksætterorienterede og tværfagligt orienterede

48. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at et innovativt og lærende samfund også kræver ændringer i de højere læreanstalter og i de institutioner, der formidler en grundlæggende uddannelse, og at universiteter og andre videregående uddannelsesinstitutioner i større omfang bør arbejde sammen med erhvervslivet og samfundet om at skabe et uddannelsessystem, der fleksibelt og hurtigt kan tilpasse sig nye kvalifikationsbehov samt de enkelte borgeres og særlige faggruppers og faguddannedes behov for kompetenceudvikling og uddannelse;

⁽¹⁰⁾ COR 2017-00044-00-01 Udtalelse om »Den lokale og regionale dimension af bioøkonomien og regionernes og byernes rolle«.

⁽¹¹⁾ COR 2017-04757-00-00 Udtalelse om »Styrkelse af innovation i Europas regioner: Strategier for robust, inklusiv og bæredygtig vækst«.

⁽¹²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur — Europa-Kommissionens bidrag til stats- og regeringschefernes møde i Göteborg den 17. november 2017 (COM(2017) 673 final).

49. mener, at åben videnskab som ledende princip for universiteter, højere læreanstalter og forskningsinstitutter er en god måde at fremme videnformidling i samfundet generelt, men opfordrer også Kommissionen til under alle omstændigheder at støtte en hurtig omstilling til denne inklusive tilgang til resultaterne af forskning og innovation, hvilket i sig selv åbner muligheder for åben innovation samt borgernes brede deltagelse i forskning og innovation;

50. er enig i, at »En ny dagsorden for færdigheder i Europa«⁽¹³⁾ er et værdifuldt instrument til at fastslå, hvilke forbindelser mellem uddannelses- og innovationsøkosystemer der er nødvendige. Det samme gælder de principper, der er fastsat i handlingsplanen for digital uddannelse og strategien for digitale færdigheder. Udvalget minder om, at det ud fra et livslangt læringsperspektiv er afgørende, at universiteter og andre højere læreanstalter formår at udvikle støtte til åben læring.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹³⁾ COR 2016-04094-00-01 Udtalelse om »En ny dagsorden for færdigheder i Europa«.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Kunstig intelligens for Europa«

(2019/C 168/03)

Ordfører	Jan TREI (EE/EPP), borgmester i Viimsi landkommune
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Europæiske Regionsudvalg — Kunstig intelligens for Europa COM(2018) 237 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over meddelelsen om »Kunstig intelligens for Europa« og støtter fuldt ud målet om at udvikle en fælles strategi for at sætte skub i investeringerne, forberede sig på socioøkonomiske forandringer, øge retssikkerheden i forbindelse med kunstig intelligens og udarbejde etiske retningslinjer. Udvalget beklager imidlertid, at Kommissionen kun afsatte meget kort tid til høringen om disse udkast til retningslinjer ⁽¹⁾;
2. deler Kommissionens opfattelse af, at kunstig intelligens vil medføre ekstraordinære og hidtil usete forandringer. Udvalget understreger den betydning, som kunstig intelligens kan få med hensyn til at gøre Den Europæiske Union mere konkurrencedygtig, mere inklusiv og mere bæredygtig og dermed bidrage til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling (SDG) og til forbedringen af europæernes livskvalitet;
3. opfordrer EU til at udnytte muligheden for at automatisere procedurer og tilbagevendende opgaver ved hjælp af maskiner og kunstig intelligens (AI): de kan løse disse opgaver i meget større målestok og langt hurtigere, end hvad mennesket formår. Udvalget advarer samtidig mod farerne ved ukontrolleret maskinlæring og automatiseret beslutningstagning, som underminerer den menneskelige dimension og den merværdi, mennesket tilfører;
4. understreger, at kunstig intelligens i øjeblikket forårsager en større omstilling af den europæiske økonomi og det europæiske samfund, og at denne udvikling vil fortsætte, og er enig i, at der er behov for en klar europæisk ramme for kunstig intelligens;
5. er enig i, at de politiske beslutningstagere bør sikre etableringen af et AI-miljø og udarbejdelsen af nogle etiske retningslinjer for et AI-økosystem. Udvalget bemærker imidlertid, at der er presserende behov for lovgivningsforslag på europæisk plan;
6. fremhæver den fælles indsats, der gøres af offentlige (europæiske, nationale, regionale, lokale) og private aktører, for indtil 2020 og derefter gradvist at øge den samlede investeringsvolumen;
7. understreger betydningen af bedre forbindelser mellem EU's forskellige politiske foranstaltninger og programmer (herunder EFSI, de europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont Europa, det digitale Europa, Erasmus) til fremme af kunstig intelligens;

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/draft-ethics-guidelines-trustworthy-ai>.

8. mener, at de lokale og regionale myndigheder i de kommende år bør bidrage til at fastsætte betingelserne og skabe gunstige forhold for øgede investeringer i AI, hvor de nationale og europæiske strategier bør afstemmes for at give EU-borgere mulighed for at være både producenter og forbrugere af løsninger;

9. bemærker, at investering i kunstig intelligens bør ledsages af en tilpasset lovgivningsmæssig ramme, en definition af interaktionen med offentlige tjenester og en lovgivningsmæssig tilgang til anvendelsen af data og anvendelsen i det offentlige rum samt uddannelse af borgere, arbejdstagere, virksomheder, forvaltninger og de yngre generationer;

10. minder om tilsagnene i Tallinnerklæringen om e-forvaltning ⁽²⁾ og påpeger, at anvendelse af kunstig intelligens i e-forvaltningen i hele EU kan øge effektiviteten, gennemsigtigheden og adgangen til offentlige tjenester;

11. understreger betydningen af øgede forskningsinvesteringer til automatisering af industrien gennem AI og den betydelige stigning i produktiviteten i alle europæiske regioner;

12. slår fast, at man på højeste politiske niveau bør tage kunstig intelligens og de dermed forbundne investeringer i banebrydende innovation alvorligt, hvis man vil bidrage til en forbedring af EU's konkurrenceevne og de europæiske borgeres velfærd;

13. anerkender indsatsen for at øge investeringerne i AI både i den indeværende periode og i forslagene til den næste flerårige finansielle ramme, men udtrykker bekymring over, at det foreslåede beløb ikke vil være tilstrækkeligt til at tackle de kommende udfordringer og til at forholde sig til andre landes strategier;

14. beklager, at den foreslåede strategi for medlemsstaterne ikke er bindende, selv om AI er yderst vigtig for den økonomiske vækst. Hvis Europa seriøst ønsker at give sig i kast med kunstig intelligens, forudsætter det et reelt politisk og økonomisk engagement på flere forskellige niveauer;

15. understreger navnlig, at man for at fremme kunstig intelligens bør sikre en bedre sammenkædning mellem EU's forskellige politikker og programmer (f.eks. EFSI, Europæiske struktur- og investeringsfonde, Horisont Europa, det digitale Europa, Erasmus osv.) og opfordrer i den forbindelse til en klar vision;

16. understreger, at der bør udarbejdes mere fleksible mekanismer til gennemførelse af AI og finansiering af dermed forbundet innovation, da sektoren er i en hastig udvikling, og langvarige finansieringsmekanismer ikke er fleksible nok til at holde trit med disse ændringer;

17. er enig i, at interoperabilitet og bedst mulig udnyttelse af den digitale kapacitet — herunder også AI — er af afgørende betydning for den offentlige sektor og områderne af offentlig interesse;

18. bemærker, at meddelelsen fokuserer på en fælles indsats fra den (nationale som europæiske) offentlige og private sektor for at fremme EU's tekniske og industrielle kapacitet samt anvendelsen af kunstig intelligens i alle økonomiske sektorer;

19. påpeger, at det lokale og regionale niveau ikke er blevet inddraget i de målrettede foranstaltninger for den offentlige sektor, og mener, at disse to myndigheds- og forvaltningsniveauer ikke bør tilsidesættes, da de indtager en vigtig rolle i forbindelse med investeringer i AI, fremme af investeringer og fremme af AI-økosystemer på deres område;

(2) Tallinnerklæringen om digital forvaltning blev undertegnet på ministerrådsmødet under det estiske formandskab for Rådet den 6. oktober 2017.

20. understreger i den forbindelse, at det interregionale samarbejde bør styrkes gennem intelligente specialiseringsstrategier. Dette indebærer intra- og interregionalt samarbejde med udgangspunkt i samarbejds- og beslutningsprocesser blandt aktørerne inden for industri, forskning og innovation, der fremmer efterspørgselsstyret innovation og kollektive løsninger, der også kan bane vejen for kunstig intelligens, såvel i den offentlige som i den private sektor;
21. mener i denne forbindelse, at oprettelsen af regionale økosystemer og innovationsknudepunkter i væsentlig grad kan bidrage til etableringen af effektive territoriale forbindelser og styrke EU's konkurrenceevne og samhørighed;
22. støtter idéen om oprettelse af en bred flerinteressentplatform — en europæisk AI- alliance — der vedrører alle aspekter af kunstig intelligens, og påpeger, at man i dette arbejde også bør inddrage regionale og lokale interessenter;
23. støtter fremme af samspillet mellem den europæiske alliance vedrørende kunstig intelligens (»European AI Alliance«) med Europa-Parlamentet, medlemsstaterne, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Europæiske Regionsudvalg;
24. glæder sig over den planlagte støtte til etablering af test- og forsøgsinfrastrukturer, der kan benyttes af virksomheder af alle størrelser i alle regioner;
25. støtter forslaget om etablering af en »AI-on-demand-plattform«, som digitale innovationsknudepunkter kan give lettere adgang til;
26. er af den opfattelse, at digitale innovationsknudepunkter kan spille en afgørende rolle for udformningen og udviklingen af digitale færdigheder i både den private og den offentlige sektor;
27. konstaterer, at initiativet til digitalisering af den europæiske industri har til formål at sikre, at der i hver region inden år 2020 findes et digitalt innovationscentrum. Mange regioner i det eksisterende net er imidlertid fortsat underrepræsenterede;
28. opfordrer til en hurtig skræddersyet indsats til forbedring af borgernes digitale færdigheder og viden i både den offentlige og den private sektor for at undgå voksende ulighed mellem borgere, regioner og sektorer i EU;
29. understreger behovet for at styrke offentlige pilotprojekter i regionerne for at fremme anvendelse af kunstig intelligens i fremtidens samfund (herunder behovsbaseret transport, sociale tjenester, intelligente byer osv.) og at sætte borgerne i stand til at acceptere AI og udnytte det til egen fordel;
30. gør opmærksom på, at AI kan støtte bæredygtig vækst ved stordriftsfordele, men at der samtidig sker en stor værditilvækst gennem nye varer, tjenesteydelser og innovation, der kan lade sig gøre takket være AI;
31. understreger, at der bør iværksættes efteruddannelsesmuligheder og finansielle ressourcer for de lokale og regionale myndigheder, så der kan arrangeres omskoling i forbindelse med de arbejdspladser, der bliver ændret eller forsvinder, som følge af kunstig intelligens;
32. insisterer på, at der i forbindelse med de næste finansielle overslag for EU for 2021-2027 skal afsættes betydelige finansielle ressourcer til udvikling af AI (herunder for programmet »digitalt Europa« for perioden 2021-2027);
33. understreger, at grænsefladen mellem byvækst, teknologi, infrastruktur og kapitalkrav er et enestående sæt af muligheder og udfordringer for byer og regioner, hvilket skaber behov for flerniveaustyring og investeringer i fysisk, digital og social infrastruktur. Udvalget fremhæver vigtigheden af at samarbejde med den private sektor for at sikre, at lovgivningen på dette område er formålstjenlig;

34. understreger, at kunstig intelligens ikke er et mål i sig selv og fremover skal tilpasses e-forvaltningstjenester og de offentlige tjenesteydelser;
35. finder det særdeles vigtigt, at man ved udviklingen af kunstig intelligens værner om privatlivets fred og de personlige rettigheder;
36. fremhæver vigtigheden af AI og forbindelserne til extended reality (XR), virtuel reality (VR), augmented reality (AR), 3D-teknologier og robotteknologi, som vil danne et nyt grundlag for globale forretninger, platformøkonomi og læringsplatforme. Dette er med til at give lige adgang til forskelligt uddannelsesmæssigt og kulturelt indhold og til at skabe innovative videnuudvekslingsplatforme til efteruddannelse af arbejdstagere;
37. fremhæver, at udvikling af kapacitet inden for kunstig intelligens er en afgørende faktor for industriens og den offentlige sektors digitale omstilling;
38. understreger, at en forudsætning for, at etableringen af det digitale Europa bliver en succes, først og fremmest er, at arbejdsmarkedet og uddannelsessystemerne i EU er de rette til den digitale tidsalder. Avancerede digitale teknologier som højtydende databehandling, cybersikkerhed, kunstig intelligens har i dag nået et modenhedsniveau, der gør, at de kan flyttes fra forskningsstadiet til gennemførelse, anvendelse og videreudvikling i EU.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang

(2019/C 168/04)

Ordfører:	Olgiert Geblewicz (PL/EPP), formand for Zachodniopomorskie-provinsen (Vestpommern)
Basisdokument:	COM(2018) 236 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at der i de seneste år er sket en omfattende og hastig ændring i det globale medielandskab. Denne ændrings indvirkning på det sociale og politiske liv bør ikke undervurderes — de såkaldte sociale medier, altså platforme som Facebook, Twitter, WhatsApp, YouTube og Instagram, som i løbet af få år har ændret den måde, hvorpå informationer og meninger udbredes, spiller en stadig vigtigere rolle som primær kommunikationskanal mellem folk, mens de traditionelle mediers indflydelse og relevans samt meningsdannende rolle er blevet mindre;
2. understreger, at i en nær fremtid vil langt de fleste informationer blive spredt via onlinekanaler, og de sociale medier vil sandsynligvis være det vigtigste medium til formidling af information til borgerne, navnlig i de vestlige lande: Allerede i dag anvender mere end halvdelen af europæerne sociale netværk hver dag eller to til tre gange om ugen;
3. konstaterer, at de sociale medier især udmærker sig ved, at de tilbyder alle deres brugere den helt nye mulighed, som medier af anden art ikke giver, nemlig at kommunikere med alle andre brugere (»many to many«): Enhver bruger af en hvilken som helst platform kan i hvert fald potentielt nå hver eneste af de andre millioner af brugere med sit budskab, og dette helt uden nogen redaktionel formidling, hvilket har både positive og negative konsekvenser;
4. fastslår endvidere, at der er et andet særligt kendetegn ved de sociale medier. I de »klassiske« [a-z]+ — presse, radio og TV — afgør en klart defineret personkreds (journalister, redaktører og administrativt personale), hvad der offentliggøres. Denne personkreds kan på forskellig måde drages direkte til ansvar for sine afgørelser. Dette er ofte vanskeligere, når der er tale om de sociale medier, idet f.eks. ophavsmænd og formidlingskanaler først skal identificeres. Samtidig skaber de sociale medier mulighed for en hurtig »viral« af urigtige oplysninger til et bredt publikum;
5. understreger, at det ovenfor beskrevne manglende ansvar, der er typisk for de sociale medier, både skyldes de gældende retsregler og den mulighed, som tolereres af alle sociale platforme, nemlig at den enkelte bruger skjuler sig bag den anonyme masse;
6. henviser med bekymring til, at kombinationen af masseanvendelse, manglende ansvar og anonymitet på de sociale platforme har ført til, at der sker et brud på tilgangen, principperne, retsgarantien og den praksis, der indtil nu har skullet sikre pålideligheden af formidlede oplysninger;

7. er særlig bekymret over, at de sociale medier bruges til udbredelsen af desinformation og — af både interne og eksterne aktører — som redskab til politisk, økonomisk og social manipulation. Omfanget af den aktuelle manipulation via de sociale medier er vanskeligt at vurdere: Af de tilgængelige videnskabelige undersøgelser fremgår det, at der i 2018 alene har fundet orkestrerede manipulations- og desinformationskampagner sted i 48 lande på de sociale medier, og at forskellige politiske kræfter (partier, regeringer mv.) på verdensplan har brugt over en halv milliard dollars på psykologisk påvirkning og manipulation af den offentlige mening på de sociale medier;

8. understreger, at desinformation ofte bruges til at udbrede holdninger, som ikke er forenelige med »de udelelige og universelle værdier: menneskets værdighed, frihed, lighed og solidaritet«, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention;

9. påpeger, at disse desinformationskampagner er blevet væsentligt mere effektive på grund af adgangen til detaljerede persondata om brugere af sociale medier, som indhentes via eller købes af sociale medier, og som kan anvendes til at tilpasse den desinformation, der vises, til enkeltpersoner, hvilket øger effekten yderligere;

10. advarer om, at de sociale medier for øjeblikket fungerer på en anden måde end andre informationskanaler og beforder spredningen af løgne: Visse videnskabelige undersøgelser viser, at sandsynligheden for videreudbredelse gennem brugere på Twitter (»retweets«) ligger 70 procent højere for vildledende informations vedkommende end for information, der er i overensstemmelse med kendsgerningerne;

11. fremhæver, at de tilgængelige undersøgelser peger på et andet bekymrende fænomen: Brugere af sociale medier har som udgangspunkt svært ved at vurdere, hvor velunderbygget og pålidelig informationen, der spredes via disse medier, er;

12. er bekymret over Den Europæiske Unions og medlemsstaternes grad af vilje til at bekæmpe denne nye bølge af desinformation, som kunstig intelligens kan tænkes at medføre. Desinformation betragtes allerede som en af de største trusler i forbindelse med fremtidig krigsførelse;

13. støtter Europa-Parlamentets budskab ⁽¹⁾ vedrørende betydningen af, at EU og medlemsstaterne samarbejder med udbydere af sociale medier om at modvirke, at propaganda, der kunne true den sociale samhørighed på vores område og føre til radikalisering af borgerne, især vores unge, spredes gennem sociale mediekkanaler;

14. noterer sig med tilfredshed den debat om vildledende informationer (»fake news«), der hidtil er blevet ført på europæisk plan. Med sin meddelelse om »Bekæmpelse af desinformation på internettet: en europæisk tilgang« Kommissionen et centralt referencepunkt for den igangværende debat om, hvordan man standser desinformation på internettet;

15. henviser til, at der i Kommissionens meddelelse nævnes følgende fire hovedelementer i en strategi til bekæmpelse af desinformation:

— større gennemsigtighed (kendskab til kilden til desinformationen, den måde, hvorpå den udbredes, og til hvem den videregives, samt til hvem der finansierer produktionen og udbredelsen af den);

— fremme af informationsdiversitet, især fra kilder, der opfordrer borgerne til selv at danne sig en kritisk opfattelse på grundlag af information af høj kvalitet, der garanteres via kvalitetsjournalistik;

— udvikling af et system til vurdering af pålideligheden af informationskilder;

— gennemførelse af oplysnings- og bevidstgørelsesprogrammer for befolkningen;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet 2016/2030 (INI).

16. noterer sig med interesse rapporten fra Kommissionens højtstående ekspertgruppe vedrørende falske historier og desinformation på internettet, som skal betragtes som en vigtig tilføjelse til Kommissionens meddelelse. Ekspertgruppen har identificeret de områder, hvor de hidtidige foranstaltninger ikke er lykkedes, f.eks. uigennemsigtigheden i funktionen af de algoritmer, som de sociale platforme bruger til at bestemme, hvordan indholdet vægtes, og i hvilken rækkefølge det videregives til brugerne;

17. henviser til det nyttige arbejde, der udføres af StratCom East Task Force, som i EU-Udenrigstjenesten er ansvarlig for at afdække Ruslands propaganda- og desinformationskampagner;

18. henviser også til debatten i Europa-Parlamentet om desinformation på internettet, under hvilken det, selv om den på grund af meningsforskellene mellem de forskellige politiske grupper ikke førte til et fælles standpunkt vedrørende midlerne til bekæmpelsen af desinformation, navnlig blev fremhævet, at indflydelsen fra de russiske propagandaværktøjer på den offentlige mening i EU-medlemsstaterne bør give anledning til betydelig bekymring.

Prioriteter

19. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at EU's charter om grundlæggende rettigheder giver alle EU-borgere ret til ytringsfrihed, hvilket også omfatter retten til egne overbevisninger og retten til at søge og videregive informationer og opfattelser uden indblanding fra offentlige myndigheder og på tværs af landegrænser. Målet for EU-institutionernes foranstaltninger skal være at sikre retten til information effektivt;

20. henviser til, at den fare, som udgår fra desinformation, truer samtlige niveauer i demokratiske samfund og institutioner; den destruktive kraft af vildledende information, der udbredes på internettet, kan være rettet både mod lokalsamfund (og politiske processer, herunder europæiske, nationale og lokale valg) og mod staten som helhed. Både EU-institutionerne og de sociale medienetværk bør derfor prioritere at bekæmpelse af desinformation forud for valget til Europa-Parlamentet for at sikre et frit og retfærdigt valg;

21. henviser endvidere til, at desinformation ødelægger samfundet på mange måder: Ikke alene træffes der politiske beslutninger på grundlag af forkerte antagelser, men der kan også tilskyndes til had og aggression, tilføjes borgerne (materielle) skader og fremkaldes trusler mod liv og helbred. På lang sigt vil desinformation desuden underminere borgernes tillid til samtlige informationskilder og institutioner, myndigheder og til demokratiet;

22. fremhæver endvidere, at bekæmpelsen af desinformation på internettet ikke må ske på bekostning af ytringsfriheden eller retten til beskyttelse af persondata, som til enhver tid skal forblive den ukrænkelige ejendom tilhørende den enkelte bruger, som er den eneste, der kan give tilladelse til, ophæve og ændre adgangen til alle eller dele af disse data, og andre EU-grundværdier. Enhver form for censur er uacceptabel. De valgte løsninger skal være proportionale;

23. noterer sig, at hovedaktørerne inden for de sociale medier i øjeblikket — med støtte fra EU-institutionerne — i første række koncentrerer deres bestræbelser på at bekæmpe desinformation om »selvregulering« af de sociale medier og det frivillige samarbejde med eksterne organer (f.eks. organisationer, der efterprøver fakta) og myndigheder. De sociale medieplatforme skal yde en større indsats for at bekæmpe vildledende informationer, bl.a. ved hjælp af anmærkninger, faktatjek og foranstaltninger til at lukke falske konti, og afsætte tilstrækkelige midler til overvågning af informationsstrømme på forskellige sprog i alle EU-medlemsstaterne. Endvidere bør de sociale medieplatforme styrke ideen med »verificerede brugerkonti« (Facebook, Twitter, Instagram eller YouTube), så de kan kategoriseres som troværdige og etiske kilder;

24. henviser til, at det, hvis de forholdsregler, der nu er truffet (f.eks. den ikke-bindende adfærdskodeks til bekæmpelse af desinformation, som Facebook, Twitter og andre platforme frivilligt har vedtaget i 2018), skulle vise sig utilstrækkelige, og problemet med desinformation tiltager yderligere, vil kunne være nødvendigt at bringe retlige værktøjer i anvendelse for at fremtvinge adækvate forholdsregler fra de ansvarlige for de sociale medier.

De lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med bekæmpelsen af desinformation

25. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at desinformation på grund af dens indflydelse på bl.a. de politiske og sociale processer på lokalt niveau også har indflydelse på organiseringen af livet i lokalsamfundene og i sidste ende på den enkelte borgers livskvalitet;

26. understreger, at udvalget på grund af sin rolle, der er forankret i traktaterne, som repræsentant for EU's regionale og lokale myndigheder er selvskrevet til at deltage i debatten om truslen fra desinformation samt til at initiere og koordinere de europæiske lokale og regionale myndigheders forholdsregler, hvilket også er i tråd med det almindeligt anerkendte princip om, at bekæmpelsen af desinformation skal baseres på mange forskellige institutioners samarbejde;

27. henviser til følgende tre nøgleområder, hvor udvalget og de regionale og lokale myndigheder kan tage initiativet og effektivt støtte indsatsen for at bekæmpe desinformation på internettet: undervisning i medborgerkundskab, bistand til NGO'er og civilsamfundet samt støtte til etniske lokale medier.

Undervisning i medborgerkundskab

28. Det Europæiske Regionsudvalg tilslutter sig den konklusion, der er draget i bl.a. rapporten fra den højtstående ekspertgruppe vedrørende falske historier og desinformation på internettet, ifølge hvilken uddannelse og formidling af kendskab til ansvarlig og oplyst brug af internetmedier og især sociale medier på lang sigt udgør det bedste middel til bekæmpelse af desinformation;

29. noterer sig med interesse Kommissionens forslag til det nye program »Digital Europe« perioden 2021-2027, men opfordrer samtidig Europa-Parlamentet til at fremsætte et forslag, hvori skabelsen af et oplyst samfund, der er immunt over for propaganda og råder over de nødvendige kompetencer til at kontrollere de informationer, som udbredes via internettet, bør tillægges et selvstændigt fokus i Den Europæiske Socialfond 2021-2027;

30. henviser til, at de lokale og regionale myndigheder som det mest borgernære niveau, der ofte har ansvaret for at tilrettelægge grundskolen og den sekundære uddannelse, er bedst egnede til at iværksætte uddannelsesprogrammer, i hvilke der undervises i ansvarlig omgang med online informationskilder og evnen til at skelne pålidelige fra upålidelige kilder;

31. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at træffe deres egne foranstaltninger for at sikre, at læring om omgang med internetmedier er inkluderet i læseplanerne for alle skoler fra grundskoleniveau;

32. henviser i den forbindelse til, at uddannelsesprogrammerne skal være udformet således, at de er lette at ændre og supplere, så de kan tilpasses online-mediernes og især de sociale mediers stadigt skiftende karakter;

33. henviser endvidere til, at der i forbindelse med formidlingen af en bevidst brug af online-medier skal tages højde for det forhold, at disses budskaber ofte sigter mod det følelsesmæssige niveau, som undertiden kun opfattes ubevidst af brugerne. Derfor er det nødvendigt at lærerne uddannes således, at de kan give brugerne (deltagerne i uddannelses tilbuddene) alderssvarende værktøjer tilpasset deres uddannelsesniveau, således at de hverken falder i den følelsesmæssige fælde, der er skabt af de sociale medier, eller i den fælde, der kaldes kognitiv forvrængning, hvor kun den information og de meninger, der støtter eksisterende overbevisninger, anses for sande;

34. mener, at det er en forudsætning, at underviserne får uddannelse og hjælpemidler, i betragtning af hvor vanskeligt det er at undervise i følelsesmæssig intelligens og kritisk tænkning. Generelt har lærerne ikke modtaget uddannelse på dette område, og de er ikke nødvendigvis klar over, hvor vigtigt dette er, eller endog områdets eksistens. Vanskeligheden med at undervise i en grundlæggende færdighed, hvis underviseren ikke selv besidder denne, bør afhjælpes med instrumenter og processer, der står mål med betydningen af disse færdigheder, ikke kun for at bekæmpe desinformationen, men også for at udvikle folk som borgere og erhvervsaktive;

35. henviser til, at brugerne ubetinget skal gøres opmærksom på, at den måde, visse sociale medier og visse traditionelle medier fungerer på, kan resultere i »informationsbobler« ekkokamre, hvor brugerne kun modtager meninger og informationer, der passer ind i deres verdensbillede, herunder eventuelt også vildledende informationer, der korrigeres, uden at brugeren opdager dette. Desuden lader det til at være tilfældet, at de sociale medier ofte vanskeliggør en saglig dialog om modsatrettede synspunkter og perspektiver og indgåelsen af et kompromis, hvilket er grundstenen i demokratiet;

36. opfordrer de lokale og regionale myndigheder samt uddannelsesinstitutionerne til konstant at bevidstgøre forbrugerne, navnlig de unge, om, at beskyttelsen mod desinformation på internettet helt og aldeles er i deres egen interesse. For desinformation er ikke kun begrænset til politik og samfund, men findes i lige så høj grad inden for markedsføring — herunder i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, online-handel og sundhedsrådgivning — og vigtige beslutninger, der træffes på baggrund af desinformation, kan få alvorlige konsekvenser;

37. erklærer sig parat til at bistå de regionale og lokale myndigheder i forbindelse med denne opgave, f.eks. ved at indsamle erfaringer i de enkelte EU-medlemsstater og tilskynde til udvikling af adfærdscodekser.

Bistand til NGO'er

38. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at oprette en ramme til støtte for den tredje sektor, der søger at bekæmpe desinformation (f.eks. gennem faktatjek eller politisk uddannelse);

39. understreger, at en sådan støtte er nødvendig, da omkostningerne ved at tjekke sandhedsindholdet af informationer er betydeligt højere end omkostningerne ved at udbrede vildledende informationer. Uafhængige organisationer, der tjekker fakta, og de, der søger at uddanne borgerne i, hvordan man afslører løgne, bør modtage materiel støtte;

40. henviser til, at især lokale og regionale myndigheder er de rigtige til at yde en sådan støtte, som kan antage forskellige former, bl.a. tildeling af tilskud inden for rammerne af budrunder eller præferentiel tildeling af lokalelejemaal;

41. erklærer sig parat til at påtage sig rollen som koordinator med henblik på at etablere bedste praksis og lette udvekslingen af erfaringer.

Støtte til lokale medier

42. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til, at en meget høj andel af den desinformation, der udbredes på internettet, har en lokal tilknytning, og at de eksisterende lokale og regionale medier på den baggrund spiller en vigtig rolle i forbindelse med en tilbagevisning af denne desinformation i overensstemmelse med relevante protokoller og med passende bistand. RU ønsker især på grund af dette at fremhæve betydningen af regionale og lokale medier af kvalitet med dynamiske aktører, som public service-aktører også spiller en vigtig rolle for. Dette er så meget desto mere vigtigt i den forandringsfase, som medieforbrug og medieproduktion befinder sig i;

43. bemærker, at de lokale medier i kraft af deres mangfoldighed er garant for lokalsamfundenes og regionernes politiske og informationsmæssige pluralisme. Forsvaret for denne pluralisme bør være en prioriteret målsætning. De lokale medier befinder sig i den nuværende situation i mange EU-medlemsstater i en vanskelig situation grundet de sociale mediers indtog på markedet — medier, der har de tekniske muligheder for at henvende sig til brugerne individuelt og målrette meddelelser helt specifikt til enkeltpersoner. På den baggrund har de lokale medier mistet det nødvendige økonomiske grundlag for deres virksomhed, som rubrikannoncerne tidligere gav, og i visse tilfælde på baggrund af bevidste forsøg fra politisk side om at mindske mediepluralismen. Det er indlysende, at økonomisk svækkede medier har færre muligheder for aktivt at modvirke udbredelsen af løgne på internettet;

44. anmoder derfor om, at der igangsættes en debat i hele Europa om, hvordan lokale medier kan støttes. Drøftelserne bør vedrøre to aspekter, som på ingen måde udelukker hinanden: støtte til medier gennem udvikling af bæredygtige forretningsmodeller såsom den bistand, som de lokale og regionale myndigheder (lokalsamfundene, men også institutionerne på det centrale og europæiske plan) kan yde til de lokale medier, f.eks. ved at yde støtte til visse medier, for at sikre en sund pluralistisk meningsdannelse, samtidig med at principperne for EU's indre marked og især statsstøttereglerne overholdes. I mellemtiden opfordrer udvalget de lokale og regionale institutioner til at iværksætte midlertidige foranstaltninger til støtte for den lokale presse, således at dennes overlevelse kan sikres.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om digitalisering af sundhedssektoren

(2019/C 168/05)

Ordfører:	Fernando López Miras (ES/EPP), formand for Murcia-regionen
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om at sætte gang i den digitale omstilling af sundhed og pleje i det digitale indre marked, give borgerne større indflydelse og opbygge et sundere samfund (COM(2018) 233 final)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens initiativ, der har til formål at fremme samarbejdet mellem EU's medlemsstater for at fremskynde den digitale omstilling på sundhedsområdet med henblik på at opnå mere effektive plejesystemer i Europa, fremme forskning på området, forbedre forebyggelsen af sygdomme, fremme personlig pleje og sundhed samt give borgerne lige adgang til hjælp af høj kvalitet, idet der samtidig henvises til, at organiseringen af sundhedssystemerne hører under medlemsstaternes kompetence;
2. er bevidst om udfordringerne i de decentraliserede forvaltningsniveauer i hele Den Europæiske Union: befolkningens aldring og den deraf følgende stigning i kroniske sygdomme og multimorbiditet, hvilket medfører et stigende behov for ressourcer og rejser spørgsmålet om en anderledes plejemodel;
3. gør opmærksom på de store mængder sundhedsdata, der aktuelt opbevares i separate systemer, og fastholder, at en mere effektiv anvendelse af disse data ved at forbinde disse internt og analysere makrodata ville forbedre social- og sundhedssystemerne og endvidere gøre dem bæredygtige;
4. understreger behovet for en digital omstilling på sundheds- og plejeområdet for at imødekomme de udfordringer, som Europa står over for;
5. mener, at anvendelsen af digitale løsninger inden for sundhed og pleje fortsat går langsomt og varierer betydeligt mellem de forskellige medlemsstater og regioner, og at der eksisterer en risiko for, at fordelene ved informationssamfundet koncentrerer omkring metropolerne og de mest udviklede regioner. Det gør, at de fjerntliggende regioner, landdistrikter og områder med lav befolkningstæthed samt øer kommer bagud, selv om disse områder burde prioriteres højest, da deres isolering kunne mindskes i kraft af disse løsninger;
6. bemærker, at der på trods af den indsats, der allerede er ydet, fortsat anvendes inkompatible formater og standarder i elektroniske patientjournalssystemer på tværs af EU;
7. mener, at det er nødvendigt at få sikker adgang til og grænseoverskridende udveksling af genomisk information og andre sundhedsdata for at fremme forskning og opnå mere nøjagtige diagnoser og mere individuelle behandlinger af sygdomme, så der opnås fremskridt inden for skræddersyet medicin;

8. er tilfreds med Kommissionens initiativer, der har til formål at støtte implementeringen i regionerne af elektroniske sundhedstjenester (e-sundhed) som et værktøj til at afhjælpe udfordringerne med den aldrende befolkning: strukturer til samarbejde, såsom Det Europæiske Innovationspartnerskab inden for Aktiv og Sund Aldring, udpegelsen af »referencesteder for aktiv og sund aldring« samt støtten til »Blueprint for Digital Transformation of Health and Care for the Ageing Society«;

9. bifalder de nye forslag til finansiering for perioden 2021-2027, hvor digitaliseringen af sundhedsområdet har en fremtrædende plads, og glæder sig navnlig over forslaget til forordning om programmet for et digitalt Europa for perioden 2021-2027. Udvalget fastholder, at det er nødvendigt at sikre, at den offentlige sektor og områder af offentlig interesse såsom sundhed og pleje, uddannelse osv. kan anvende og har adgang til topmoderne digitale teknologier, navnlig højtydende databehandling, kunstig intelligens samt informations- og cybersikkerhed.

Europæiske patientjournaler og grænseoverskridende sundhed: sikker adgang for borgerne til deres sundhedsdata

10. Det Europæiske Regionsudvalg er tilfreds med, at Kommissionens forslag betragter databeskyttelse som et centralt element, og henviser til de muligheder, som den nye generelle forordning om databeskyttelse giver for at styrke en sikker adgang til sundhedsdata;

11. understreger, at det er afgørende at øge færdighederne inden for egenomsorg og viden om sundhed hos borgerne, da dette har indvirkning på sundheden, og for at fremme sundhedssystemernes bæredygtighed, og at IKT udgør et grundlæggende støtteelement. Det er ligeledes vigtigt med relevant information fra sundhedsmyndighederne for at imødegå problemet med de alt for store mængder videnskabeligt udokumenteret information på nettet om sundhedsspørgsmål;

12. gør opmærksom på, at hovedparten af borgerne ikke er vidende om de mulige konsekvenser af, at deres personoplysninger er tilgængelige, ligesom de ikke kan overskue de komplekse regler, der gælder for adgangen til disse oplysninger;

13. beklager derfor, at der i Kommissionens forslag ikke indgår konkrete foranstaltninger til at oplyse offentligheden og sikre, at borgere og patienter fuldt ud forstår den lovramme, der sikrer fortroligheden af sundhedsdata, og anbefaler derfor Kommissionen at støtte kommunikationskampagner i hele EU, der skal forklare, hvordan fortroligheden af sundhedsdata beskyttes i den nye lovgivning;

14. opfordrer Kommissionen til at videreføre indsatsen for at fjerne forhindringerne for de elektroniske sundhedssystemers interoperabilitet, hvilket vil føre til mere effektive systemer, eftersom den manglende interoperabilitet er forbundet med reelle og målbare omkostninger;

15. støtter vedtagelsen af en henstilling fra Kommissionen om de tekniske specifikationer for et europæisk format for elektronisk udveksling af sundhedsregistre og videreudvikling af en infrastruktur for digitale tjenester til elektronisk sundhed med henblik på ikke alene at give borgere og patienter adgang til deres personlige sundhedsdata og anvende disse til formål i relation til offentlig sundhed og forskning, men også at fremme den frie bevægelighed for personer, der i øjeblikket er begrænset, når der er tale om komplicerede sygdomme;

16. anmoder medlemsstaterne om at undgå lokalisering af tjenesterne på centralt hold på basis af en forkert opfattelse af, at de lokaliserede tjenester er mere sikre, og i stedet satse på en decentral arkivering af data under anvendelse af teknologier, der gør det muligt, såsom blockchains. Det er også vigtigt at fremme brugen af internationale og åbne standarder, så man undgår løsninger, der skaber et afhængighedsforhold til en bestemt leverandør;

17. fastholder, at patientdata bør beskyttes og sikres forsvarligt, således at de ikke kan misbruges, og understreger samtidig, at de muligheder, der følger af den øgede adgang til patientdata, under ingen omstændigheder må bidrage til en udvikling, der er til skade for deres rettigheder, men snarere bør komme dem til gavn. Udvalget opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at overveje foranstaltninger med henblik på at beskytte patienter mod den mulige ubalance i magtfordelingen mellem dem og sundhedsudbydere, der kan opstå som følge af denne øgede adgang til sundhedsdata;

18. mener, at digitale patientjournaler kan skabe bedre koordinering af pleje på nationalt og regionalt plan, da dette muliggør udveksling af sundhedsdata i realtid mellem sundhedsudbydere, navnlig for patienter med komplicerede multisystemiske sygdomme og sjældne sygdomme;

19. gør samtidig opmærksom på, at offentlige myndigheder i nogle medlemsstater har foretaget meget store investeringer i udviklingen af elektroniske patientjournaler og digitale platforme, som giver borgerne adgang til hele eller dele af egne sundhedsdata. Det er vigtigt at tage højde for disse store investeringer, lære af disse medlemsstaters erfaringer, og ikke pålægge nationale, regionale og lokale niveauer yderligere og unødvendige udgifter i den henseende;

20. foreslår Kommissionen at gå videre end at udvikle et europæisk format for elektronisk udveksling af sundhedsregistre ved ud over dette format at fremme en egentlig europæisk elektronisk patientjournal. På grundlag af sikker adgang til patientjournaler vil patienten være ejer af disse data, kunne give adgang hertil og efterfølgende revidere adgangen;

21. gør samtidig opmærksom på, at offentlige myndigheder i nogle medlemsstater enten har eller er i gang med at opbygge digitale governance-strukturer og systemer omkring samtykke erklæringer, logoplysninger mv. vedr. patienternes data og adgang til samme. Det er vigtigt at tage højde for de nationale, regionale og lokale erfaringer på dette område i arbejdet med den europæiske patientjournal.

Bedre databaser til at fremme forebyggelse, forskning og skræddersyet medicin

22. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at udveksling af personlige sundhedsoplysninger er meget vigtig for forskning i folkesundhed og klinisk forskning, således at staterne, uden at det går ud over den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger, kan omdanne disse til en viden, der kommer borgerne til gavn;

23. mener, at der skal være en bedre koordinering af eksisterende nationale og regionale tiltag med henblik på en fælles udnyttelse af genomiske data og andre sundhedsdata inden for forskning og skræddersyet medicin, og opfordrer medlemsstaterne til at tilslutte sig erklæringen »Towards access to at least 1 million sequenced genomes in the European Union by 2022«;

24. opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at forsyne genetiske analyser, der af kliniske grunde foretages for europæiske borgere, med en unik identifikation, der kan lette anvendelsen af denne information til præventive, diagnostiske eller terapeutiske tiltag, som borgeren kan have brug for gennem hele livet. Dette forudsætter altid borgerens samtykke, da patienten i alle tilfælde ejer dataene. I dag er blockchain en sikker protokol, som garanterer dataenes tilgængelighed, samtidig med at deres fortrolighed beskyttes og de forbliver under borgerens kontrol;

25. anmoder Kommissionen om at fremme implementeringen af sikker teknologi, der garanterer anonymitet, til behandling af data inden for sundhedsområdet, i betragtning af det potentiale, der ligger i centrale teknologier som f.eks. kunstig intelligens og højtydende databehandling, gennem en bedre koordinering mellem de forskellige aktører i systemet, herunder regionerne, den offentlige og den private sektor (herunder SMV'er, der beskæftiger sig med e-sundhed), forskningsorganer samt andre berørte aktører;

26. bifalder Kommissionens hensigt om at støtte udarbejdelsen af tekniske specifikationer for sikker adgang til og grænseoverskridende udveksling af genomisk information og sundhedsinformation i forskningsøjemed samt at iværksætte pilottiltag, der skal koordinere relevante programmer, tiltag og aktører på nationalt plan og på EU-plan, og gør samtidig opmærksom på, at de garantier, der vedtages, bør være mere omfattende, når det drejer sig om brugen af genomiske data;

27. finder det relevant, at Kommissionen har til hensigt at fastsætte en foranstaltning til frivillig koordinering mellem de nationale myndigheder i EU med henblik på at dele genomiske data og andre sundhedsdata, der gør det muligt at opnå fremskridt inden for forebyggelse, forskning i den offentlige sundhed og skræddersyet medicin;

28. anmoder Kommissionen om, at de foranstaltninger, der vedtages med hensyn til adgang til og genanvendelse af data hos de offentlige administrationer, koordineres med andre tiltag fra Kommissionen, såsom Kommissionens meddelelse »Om et fælles europæisk dataområde« (COM(2018) 232 final);

29. anmoder Kommissionen om at fremme de muligheder, som de europæiske netværk af referencecentre inden for rammerne af direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende plejesystemer giver for at lette udmøntningen af tværnational tværsektoriel forskning i skræddersyet medicin til patienter, der lider af sjældne eller sjældent forekommende sygdomme eller komplekse sygdomme;

30. opfordrer Kommissionen til at lancere en debat på EU-plan om de etiske, juridiske og sociale konsekvenser af anvendelsen af genomiske data og sundhedsdata inden for offentlig sundhed samt inden for forskning og mener, at disse konsekvenser bør indgå i Kommissionens og medlemsstaternes reguleringsmæssige tilgang, idet der tages hensyn til den rolle, som etiske udvalg og ekspertudvalg spiller, samt autonomien hos brugerne af sundhedstjenester;

31. opfordrer medlemsstaterne til at styrke og, om nødvendigt, udvide den eksisterende kapacitet for at sikre en kontinuerlig og regelmæssig indsamling af data vedrørende sundhed, da dette kan bidrage til at øge kvaliteten af de internationale data, der er tilgængelige i organisationer som WHO og OECD;

32. opfordrer medlemsstaterne til at ensrette dataene for anvendelsen af politikkerne for åben adgang i overensstemmelse med målene om åben videnskab og oprettelsen af den åbne europæiske forskningscloud.

Digitale værktøjer til at give patienterne flere muligheder og med henblik på personcentreret pleje: integration af pleje, aldring, kroniske sygdomme, multimorbiditet

33. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at befolkningens aldring og den deraf følgende stigning i kroniske sygdomme og multimorbiditet og i udgifterne til sundhedsområdet gør det nødvendigt med en multidisciplinær og integreret tilgang til pleje, og at elektronisk sundhed og elektronisk dataudveksling mellem patienter, deres plejere og udbydere af sundhedspleje sikrer personcentreret pleje og et skift fra institutionspleje til fællesskabsbaseret pleje;

34. bemærker, at uddannelse er et afgørende element for at få borgerne til at deltage aktivt i den digitale omstilling, og beder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om at have øget fokus på at fremme borgeres og patienters digitale viden ved at udvikle relevante uddannelsesprogrammer. Udvalget minder ligeledes om, at der stadig er grupper af europæiske borgere, der enten ikke har internetadgang eller tilstrækkelige digitale færdigheder til at anvende de digitale tjenester, og at der er behov for en proaktiv indsats for at øge den digitale inklusion;

35. bemærker, at den digitale sundhedsomstilling ikke vil være mulig uden at tilpasse uddannelsen, undervisningen og videreuddannelsen af sundhedsfagfolk;

36. understreger, at den digitale teknologi kan muliggøre eller forbedre adgangen til sundhedstjenesterne, navnlig for bevægelseshæmmede personer. Det er vigtigt at tage hensyn til det territoriale aspekt for at gøre det lettere for flere personer i fjerntliggende regioner, tyndtbefolkede områder eller dårligt stillede områder, der ellers ville blive udelukket fra eller ikke modtage alle de tjenester, som sundhedssystemerne udbyder, at få adgang til information af ordentlig kvalitet og forebyggende sundhedsforanstaltninger samt til lettilgængelig medicinsk behandling og kontrol;

37. peger på, at det er vigtigt at garantere, at digitaliseringen af sundhedsområdet mindsker de sociale uligheder og fremmer tilgængeligheden for personer med handicap samt ældre;
38. bemærker, at der fortsat eksisterer markante forskelle mellem regionerne med hensyn til adgang til IKT-tjenester, og anmoder derfor Kommissionen om fortsat at fremme politikker til at lette adgangen i de ugunstigt stillede områder;
39. påpeger, at mobile sundhedstjenester (m-sundhed) er afgørende for at give borgerne større muligheder, ud over at det er et nødvendigt element for plejesystemernes bæredygtighed, og mener, at anvendelsen af økonomisk og resultatmæssigt effektive digitale løsninger i sundhedssektoren udgør et middel til at gøre social- og sundhedssystemerne mere bæredygtige;
40. anser det for nødvendigt, at der udvikles relevante instrumenter til sikring af en dynamisk ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og at man fremmer processerne for samskabelse af digitale løsninger, med visse regioners erfaringer på dette område som model ⁽¹⁾;
41. opfordrer Kommissionen til at udtænke nye instrumenter til fremme af offentligt ejerskab til innovation ud over de nuværende PCP- og IPP-metoder, som er komplekse at gennemføre og meget afhængige af punktuelt finansiering, der f.eks. kombinerer EU-finansieringsprogrammer og strukturfonde;
42. bifalder, at forordningen om medicinsk teknologivurdering udvider handlingsområdet for sundhedsmæssige teknologier og anordninger, selv om udvalget samtidig mener, at det ville være ønskeligt, at EU-lovgivningen forenkler procedurerne for godkendelse af medicinske anordninger og gjorde fremskridt med at sikre procedurer, der øger de nuværende standarder for godkendelse;
43. mener, at det for at gøre systemerne mere bæredygtige vil være anbefalelsesværdigt at udvide forordningens anvendelsesområde til alle faser i teknologiudviklingen, herunder konsekvensanalysen;
44. understreger, at indførelsen af nye applikationer og enheder for patienter og sundhedsfagfolk (applikationer, eksterne måleenheder eller på mobiltelefoner) bør indebære en akkrediterings-, certificerings- eller mærkningsproces med gyldighed på europæisk plan, så det kan fastsættes, hvilke der reelt er nyttige, og som endda kan gøres til genstand for en sundhedsfaglig persons henvisning. Dette vil reducere de administrative hindringer for, at løsninger, der er godkendt i en medlemsstat, let kan markedsføres i en anden, og Kommissionen opfordres derfor til handling på dette område;
45. fastholder, at enheder og applikationer for patienter og sundhedsfagfolk bør være enkle og nemme at anvende, og at de bør supplere snarere end øge antallet af de enheder og applikationer, der allerede findes i medlemsstaterne;
46. bemærker de vanskeligheder, der er forbundet med i stor skala at implementere og vedtage teknologiske løsninger, der er afprøvet og valideret gennem pilotundersøgelser, og anmoder derfor Kommissionen om at støtte regionerne og fremme samarbejdet mellem dem for at fremme udbredelsen af disse teknologiske løsninger;
47. foreslår endvidere at undersøge, om det ikke ville være hensigtsmæssigt med en gennemførelsesforpligtelse for projekter, der er udvalgt til at modtage støtte fra de europæiske finansieringsprogrammer, og på denne måde garantere en generel udbredelse i befolkningen og sikre ligebehandling samt forenelighed med målet om at eskalere innovationsprocessen.

⁽¹⁾ <https://www.indemandhealth.eu/>, inDEMAND-projektet: Fremmer innovation ved at kombinere to faktorer: Efterspørgslen identificerer, hvem der har et behov, og løsningen udvikles i en fælles proces mellem sundhedspersonale og teknologiske virksomheder.

Finansiering

48. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den nye definition af anvendelsesområdet for den nye »Connecting Europe« -facilitet og forslaget til programmet »Et digitalt Europa for perioden 2021-2027«, der skal fremskynde den digitale omstilling af plejesystemer i Europa;

49. anmoder Kommissionen om at fremme den nødvendige ensretning mellem de europæiske, nationale og regionale digitale planer og strategier samt om i lyset af den kommende programperiode 2021-2027 at sikre den relevante komplementaritet mellem de forskellige europæiske finansieringsprogrammer og den offentlige og private finansiering for i stor skala at kunne udbrede de digitalt baserede og personcentrerede integrerede sundhedstjenester;

50. bemærker, at teknologien ofte findes og fungerer, men at administrative byrder hindrer eller forsinker indførelsen af løsninger, og anmoder derfor Kommissionen om at fremme nye godtgørelsesmodeller for indførelse af digital innovation, f.eks. betaling i forhold til værdien af de sundhedsmæssige resultater, således at man fremmer en forretningsmodel for e-sundheds- og m-sundhedsvirksomheder, der arbejder for at udbyde tjenesteydelser af høj værdi baseret på digital teknologi;

51. bemærker, at det nuværende sundhedsprogram i den kommende periode 2021-2027 bliver opslugt af ESF+, samtidig med at bevillingerne bliver reduceret, og opfordrer derfor EU's medlovgivere til at øge den planlagte tildeling af bevillinger til den digitale omstilling af Europa som led i EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027.

Nærhedsprincippet

52. Det Europæiske Regionsudvalg anmoder Kommissionen om, at der i gennemførelsen af handlingsplanen ikke blot tages hensyn til medlemsstaterne, men også til de lokale og regionale myndigheder, der spiller en vigtig rolle med hensyn til at kommunikere med og formidle information til patienterne, samt i uddannelse og undervisning af fagfolk samt udvikling af elektronisk sundhed.

Bruxelles, den 7. februar 2019.

Formand

Karl Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse »Mod et 8. miljøhandlingsprogram«

(2019/C 168/06)

Ordfører:	Cor Lamers (NL/EPP), borgmester i Schiedam
Basisdokument:	Initiativudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

A. Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at EU skal udvise et højere ambitionsniveau inden for alle relevante politiske områder, navnlig klima, biodiversitet og miljø, for at nå målene i Parisaftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling;
2. bemærker, at en utilstrækkelig gennemførelse af EU's miljø-, biodiversitets- og klimapolitikker og -lovgivning udgør en risiko for vores levevis' langsigtede bæredygtighed, fører til alvorlige sundhedstrusler og forringer EU-borgernes livskvalitet;
3. påpeger, at verdens voksende befolkning kræver mere mad, energi og ressourcer. Udvalget gør opmærksom på, at konsekvenserne — klimaforandringer, tab af naturreserver i stor skala og faldende biodiversitet — ofte er katastrofale;
4. er overbevist om, at EU's miljøhandlingsprogrammer i denne forbindelse tilvejebringer strategisk vejledning, langsigtede visioner og muligheder for at styrke sammenhængen mellem miljø- og klimamålene og derved skabe merværdi;
5. understreger, at der er nået meget under miljøhandlingsprogrammerne, eftersom forureningen generelt langsomt er begyndt at aftage, naturen er bedre beskyttet, og omstillingen til en kulstoffattig og cirkulær økonomi går hurtigere, men der er fortsat meget at gøre;
6. påpeger, at selv om man i det 7. miljøhandlingsprogram udpegede bedre gennemførelse som en central prioritet, udgør utilstrækkelig gennemførelse af miljøpolitikker og -lovgivning — f.eks. på grund af en ringe integrering af politikkerne — fortsat et betydeligt problem;
7. opfordrer derfor Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet til at udvikle et 8. miljøhandlingsprogram på linje med målene i denne udtalelse.

B. Evaluering af det 7. miljøhandlingsprogram

8. Det Europæiske Regionsudvalg støtter konklusionerne i Europa-Parlamentets »betænkning om gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram« af 17. april 2018 ⁽¹⁾ og resultaterne i Europa-Parlamentets Forskningsstjenestes undersøgelse fra november 2017 ⁽²⁾ og fremhæver — med udgangspunkt i tidligere RU-udtalelser ⁽³⁾ — de eksisterende udfordringer såsom den manglende politiske integrering, finansielle midler og oplysninger om god praksis;

⁽¹⁾ ref.: P8_TA(2018)0100.

⁽²⁾ Om »Midtvejsevaluering af gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram (2014-2020)«.

⁽³⁾ Følgende RU-udtalelser: ENVE-V-044 (EUT C 271 af 19.8.2014, s. 25), ENVE-V-045 (EUT C 271 af 19.8.2014, s. 45), ENVE-V-046 (EUT C 415 af 20.11.2014, s. 23), ENVE-VI/001 (EUT C 260 af 7.8.2015, s. 6), ENVE-VI/005 (EUT C 51 af 10.2.2016, s. 48), ENVE-VI/008 (EUT C 240 af 1.7.2016, s. 15), ENVE-VI/011 (EUT C 88 af 21.3.2017, s. 83), ENVE-VI/013 (EUT C 88 af 21.3.2017, s. 43), ENVE-VI/014 (EUT C 207 af 30.6.2017, s. 45), ENVE-VI/015 (EUT C 207 af 30.6.2017, s. 51), ENVE-VI/021 (EUT C 54 af 13.2.2018, s. 21), ENVE-VI/024 (EUT C 54 af 13.2.2018, s. 9), ENVE-VI/028 (EUT C 361 af 5.10.2018, s. 46), ENVE-VI/029 (EUT C 461 af 21.12.2018, s. 30) og ENVE-VI/030 (EUT C 387 af 25.10.2018, s. 42).

9. bemærker ikke desto mindre, at resultaterne for det 7. miljøhandlingsprogram's nøgleområder er uensartede og utilstrækkelige:
- a) målene for prioritet 1 (beskyttelse af naturkapitalen) vil ikke blive nået inden 2020
 - b) der er sket fremskridt inden for flere delmål for prioritet 2 (lavemissionsøkonomi og ressourceeffektivitet), navnlig hvad angår de klima- og energirelaterede mål og til en vis grad også målene for affald/cirkulær økonomi
 - c) det er usikkert, i hvor høj grad målene for prioritet 3, der drejer sig om miljørelaterede belastninger og risici for menneskers sundhed vil blive nået
 - d) fremgangen vedrørende mål 8 (bæredygtige byer) er ujævn, når det gælder energieffektivitet, bæredygtig transport og mobilitet, bæredygtig byplanlægning og -arkitektur, biodiversitet i byområderne og bæredygtige bygninger;
10. nævner fire vigtige årsager til manglerne i gennemførelsen:
- a) manglende inddragelse af miljøhensyn i andre politiske områder, navnlig den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og samhørighedspolitikken
 - b) utilstrækkelig finansiering og utilstrækkelige skræddersyede finansieringsordninger: En række EU-finansierede projekter har ført til forbedringer, men ikke alle EU-fonde har fastlagt klare bæredygtighedskriterier. Heller ikke i medlemsstaterne stilles der tilstrækkeligt med midler til rådighed i den henseende
 - c) utilstrækkelig videndeling: Der er tilstrækkelig med ekspertviden til rådighed, men denne viden når ikke altid ud til beslutningstagere
 - d) begrænset inddragelse af og engagement hos lokalsamfundene og interessenterne ⁽⁴⁾;
11. konkluderer, at det 7. miljøhandlingsprogram har bevist sin merværdi og har haft en positiv indflydelse på EU's miljøpolitik, borgerne, miljøet og økonomien. Den langsigtede vision er et vigtigt redskab til, at der kan skabes stabile rammevilkår for bæredygtige investeringer og bæredygtig vækst inden for de økologiske rammer, der findes på Jorden;
12. fremhæver, at det 7. miljøhandlingsprogram var omfangsrigt og meget komplekst med mange delmål og detaljerede beskrivelser. Derudover gjaldt målene i det 7. miljøhandlingsprogram for en given periode (forholdsvis statisk), og det var derfor ikke let at imødekomme de nye teknologiske udviklinger, ændrede vilkår og nye internationale strategier;
13. understreger, at det 7. miljøhandlingsprogram omfatter foranstaltninger til styrkelse af byernes bæredygtighed, men har undladt andre typer af samfund, herunder land-, kyst-, bjerg-, ø-, øgruppeområder og yderregioner. Skønt byerne fungerer som vigtige knudepunkter i opfyldelsen af målene, skal de ikke ses som isolerede fra oplandet. Der bør således rettes et større fokus på forbindelserne mellem byerne og deres opland;
14. støtter konklusionerne i Det Europæiske Miljøagentur's (EEA) rapport, hvori der blev anført seks årsager til den suboptimale gennemførelse af EU's miljølovgivning, nemlig ineffektiv koordinering blandt lokale, regionale og nationale myndigheder, mangel på administrativ kapacitet og utilstrækkelig finansiering, mangel på viden og data, utilstrækkelige mekanismer til sikring af overholdelse og manglende politisk integrering ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Regionsudvalgets studie: »Towards an 8th Environment Action Programme- Local and regional dimension« (Mod et 8. miljøhandlingsprogram — lokalt og regionalt aspekt).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Miljøagentur, Environmental indicator report 2017. Til støtte for tilsynet med det 7. miljøhandlingsprogram (EEA-rapport 21/2017); Det Europæiske Miljøagentur, 2015. Europas miljø: Tilstand og fremtidsudsigter 2015: Synteserapport. Det Europæiske Miljøagentur, København.

C. **Hovedprincipperne for udvikling af et 8. miljøhandlingsprogram**

De ændrede vilkår for Europas miljøpolitik og dens regionale og lokale indvirkning

15. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at enhed og mangfoldighed er to af EU's vigtige karakteristika. Disse to begreber er grundlaget for selve EU, navnlig i opstillingen af politiske mål eller udformningen af ny lovgivning;

16. påpeger, at det stærkeste symbol på enheden er EU-retten. Det Europæiske Regionsudvalg mener således, at den bør udgøre grundlaget for det 8. miljøhandlingsprogram. EU's lovgivning, standarder og værdier er fortsat vigtige værktøjer til at sikre, at miljøet beskyttes, til at løse sikkerhedsproblemer og andre risici samt garantere livskvaliteten. EU-retten sikrer ydermere den europæiske befolkning lige rettigheder og fair konkurrencevilkår for handel og erhvervsliv;

17. understreger, at EU også har en klar forpligtelse til at respektere den politiske, sociale, økonomiske, geografiske og biokulturelle mangfoldighed mellem medlemsstater, regioner og byer. EU's omfattende indsats har ikke altid ført til de ønskede resultater. Eftersom der er ved at ske store forandringer, bør det 8. miljøhandlingsprogram gå bort fra top-down-metoder og universalløsninger og slå bro mellem enhed og mangfoldighed ved at finde den rette balance mellem at indføre harmoniserede standarder og give plads til udvikling af skræddersyede løsninger i tråd med de lokale forhold. Det er derfor vigtigt, at EU's såvel som medlemsstaternes politikker og lovgivning giver tilstrækkelig plads til, at man lokalt og regionalt kan gøre tingene på sin egen måde;

18. understreger, at det 8. miljøhandlingsprogram bør støtte den faktiske gennemførelse af gældende EU-ret, hvor Kommissionen spiller sin traditionelle rolle som EU-rettens vogter;

19. påpeger i denne forbindelse, at selv om den traditionelle miljøpolitik har båret frugt gennem mere end 40 år, er den ikke længere tilstrækkelig. Selv når grænseværdierne overholdes, kan en utilstrækkelig luft-, jordbunds- og vandkvalitet stadig have negative virkninger på menneskers sundhed og naturen. Problemer med gennemførelsen kan heller ikke løses alene gennem mere lovgivning. Der er derfor også behov for støttemekanismer, nye metoder og innovation (som et supplement til EU-retten) for at overholde grænseværdier og standarder;

20. understreger i den forbindelse problemet med, at flere medlemsstater har indført national lovgivning, der gør det muligt at opkræve bøder i traktatbrudssager fra kommuner og regioner. En sådan decentralisering af ansvaret for at overholde EU-lovgivningen er problematisk, fordi nationale myndigheder ofte kun fokuserer på den retlige gennemførelse, dvs. gennemførelsen i national lovgivning, mens regionale og lokale myndigheder ikke forsynes med de nødvendige instrumenter til at gennemføre EU-lovgivningen effektivt i praksis. I de fleste tilfælde råder det europæiske og statslige myndighedsniveau over tilstrækkelige økonomiske, juridiske og administrative midler, og de derfor bør betale bøderne for manglende overholdelse;

21. tror fuldt og fast på, at EU bør sætte et nyt ambitionsniveau, når det gælder omstillinger inden for f.eks. den cirkulære økonomi og bæredygtige energi, mobilitet samt fremstilling og forbrug af fødevarer EU bør ligeledes tilskynde medlemsstater, regioner og byer i kraft af deres egenskab som frontløbere til at nå en miljøkvalitet, der er bedre end EU's standarder. Dette kræver, at Kommissionen giver dem incitament til at træffe yderligere foranstaltninger;

22. opfordrer til, at man anerkender indsatsen i regioner, som er pionerer inden for den cirkulære økonomi og også inden for bæredygtig produktion af fødevarer og bæredygtigt forbrug samt reduktion af luft-, støj- og lysforurening, og at man derfor støtter dem og fremmer udbredelsen af bedste praksis i hele Europa;

23. påpeger, at situationen har ændret sig, siden den miljøpolitik, som nu gennemføres, blev udformet, hvilket kræver en ny balance mellem gamle og nye metoder, bl.a. af følgende årsager:

- a) I dag er politikkerne mere forbundne. Ud over sektoropdelingen af EU's lovgivning i områder som luft, vand, støj og energi kræver vore dages udfordringer yderligere integrering af bæredygtighedsspørgsmål, både i folks daglige adfærd, i den daglige drift af virksomheder og på den socioøkonomiske front. EU bør derfor se sine regioner som komplekse økonomiske, sociale, miljømæssige og biokulturelle systemer.
- b) Innovation og omstilling skaber de største forbedringer. At lære af hinanden er også vigtigt, og dette kræver åbenhed og bevidsthed om både god og dårlig praksis. Den nuværende lovgivning fokuserer på standarder og grænseværdier, mens innovation og omstilling kræver plads til at eksperimentere. EU har brug for begge dele.
- c) EU følger en lineær politisk cyklus (forslag, afgørelse, gennemførelse, evaluering), men innovationstempoet kræver en mere cirkulær og fleksibel tilgang;

24. understreger, at denne nye kontekst kræver en ny måde at tænke på og bør fokusere på uafhængigheden af alle fem elementer i årsagsrammen som vedtaget af Det Europæiske Miljøagentur, nemlig drivkræfter, belastning, tilstand, virkninger og håndtering. De klassiske miljøpolitikker fokuserer på tilstandene og virkningerne. For at kunne afhjælpe den aktuelle og fremtidige forurening bør EU-politikkerne og de nationale politikker dog også fokusere på drivkræfterne og belastningen. At løse problemet direkte ved kilden er hjørnestenen i den cirkulære økonomi og andre omstillinger.

Integrering af politikken

25. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det 8. miljøhandlingsprogram bør sikre den politiske integrering;

26. understreger, at en integreret tilgang betyder, at man undgår manglende overensstemmelse, og at man sammenkæder forskellige aspekter såsom:

- a) ambitioner, tidsplaner, gennemførelsesprocedurer og redskaber i forskellige miljø- og klimapolitikker
- b) miljø- og klimapolitikker samt andre politikker såsom den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, økonomiske politikker og arbejdsmarkedspolitikker
- c) ambitioner og tidsplaner for grænseværdier i EU's miljølovgivning (emissionspolitik) og i kildebaserede politikker (emissionspolitikker) ⁽⁶⁾
- d) politikker på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan med henblik på at skabe overensstemmelse i prioriteringerne, undgå dobbeltarbejde og minimere modstridende eller løsrevne processer og lukke nuværende huller i politikkerne og den deraf følgende lovgivning;

27. understreger, at det centrale spørgsmål er, hvordan EU og andre forvaltningsniveauer effektivt kan integrere politikken, og navnlig hvordan de skaber overensstemmelse mellem målene på miljøområdet, det sociale og det økonomiske område;

28. påpeger, at eftersom integrering af politikken kræver en anden tankegang, bør man i det 8. miljøhandlingsprogram:

- a) betragte integreringen af politikken som en tilgang (i stedet for en prioritet), hvor man kombinerer og styrker separate mål
- b) tilskynde EU og de nationale, regionale og lokale myndigheder til at sætte miljøpolitikken i centrum på alle andre politikområder (i stedet for blot at indarbejde miljømålene bør disse danne grundlag for andre politikker) samt gøre miljøpolitikken til det vigtigste referencepunkt for gennemførelsen af alle aktiviteter
- c) anlægge en holistisk tilgang: I det 7. miljøhandlingsprogram tog man en mere integreret tilgang i brug sammenlignet med de tidligere miljøhandlingsprogrammer. I det 8. miljøhandlingsprogram bør man gå et skridt videre og kigge på de miljømæssige, økonomiske og sociale sammenhænge som en helhed.

⁽⁶⁾ RU-udtalelse: ENVE-V-046.

Finansiering og investeringer

29. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at udfordringerne med miljø, klima og omstilling kræver betydelige investeringer og innovation inden for den grønne og blå økonomi;
30. understreger, at der skal skabes større synergieffekter mellem de forskellige finansieringskilder på EU-plan og nationalt og regionalt plan samt en større sammenhæng mellem den offentlige og private finansiering for at øge det 8. miljøhandlingsprogramms effektivitet;
31. påpeger, at de lokale og regionale myndigheders investeringsmuligheder er begrænsede og under pres. På den ene side udgør sociale udfordringer såsom arbejdsløshed, en aldrende befolkning og uddannelse ofte store udgiftsposter på de lokale og regionale budgetter. På den anden side kræver omstillinger som f.eks. energiomstillingen store investeringer. For at opnå markante fremskridt i forbindelse med omstillingen er der brug for en kritisk masse, og til det formål har de lokale og regionale myndigheder brug for yderligere midler;
32. glæder sig over forslaget om oprettelse af InvestEU-programmet med fokus på bæredygtighed samt Kommissionens forslag om den flerårige finansielle ramme (FFR) efter 2020 med fokus på bæredygtig udvikling og integrering af miljøpolitik i alle budgetområder. Udvalget ønsker imidlertid, at mere end 30 % af budgettet afsættes til generel integrering af klimapolitikken. Udvalget opfordrer også til, at der dels oprettes en fond for retfærdig energiomstilling på EU-plan for at imødegå miljømæssige, økonomiske og sociale udfordringer i regioner, som er i gang med en energiomstilling, dels afsættes tilstrækkelige støttemidler til affaldshåndtering og omstilling på mobilitetsområdet i alle regioner, på en måde der supplerer og er forenelig med samhørighedsmidlerne;
33. glæder sig i høj grad over de horisontale principper i Kommissionens forslag til FFR efter 2020: fremme af en integreret udvikling af det sociale område, økonomi, kultur og miljø i byområder, landdistrikter og kystområder.

En stedbaseret eller områdeorienteret tilgang

34. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at det er vigtigt med en skræddersyet tilgang, eftersom regioner og lokale forvaltninger:
- a) er vigtige fysiske enheder, hvor mennesker bor, arbejder og bevæger sig rundt, hvilket medfører betydelige emissioner
 - b) er meget forskellige, hvad angår typen og mængden af forurening og emissioner
 - c) er forskellige, hvad angår deres gennemførelse af EU-lovgivningen
 - d) er særdeles forskellige, hvad angår de økonomiske, sociale, geografiske og miljømæssige muligheder, de tilbyder, og de udfordringer, de står over for
 - e) er forskellige, hvad angår deres administrative beføjelser, kapacitet og tilgang til gennemførelsen af miljø- og klimapolitikker
 - f) indtager en privilegeret position, hvor de arbejder direkte med mennesker og virksomheder om at fremme foranstaltninger som grønne offentlige indkøb, bygge- og anlægs- samt transportpolitikker, uddannelse, forskning og oplysningsprogrammer. Dette giver dem mulighed for at frembringe levedygtige løsninger og fungere som levende laboratorier for nye idéer og ny viden;
35. anbefaler en holistisk, stedbaseret eller områdeorienteret tilgang som den bedste metode til at indføre sund levevis i praksis afhængigt af det pågældende steds eller områdes specifikke træk;

36. anbefaler under hensyntagen til nærheds- og proportionalitetsprincippet samt de forskellige medlemsstaters forvaltningsstrukturer og -kulturer, at man inden for det 8. miljøhandlingsprogram udarbejder en række områdeorienterede strategier for bl.a. sunde og fremgangsrige byområder, sunde og levedygtige landdistrikter samt sikre og attraktive kystområder, ø- og øgruppeområder samt yderregioner. Strategien for byudvikling kan fokusere på specifikke bymæssige spørgsmål, såsom mobilitet og byplanlægning, mens strategien for udvikling af landdistrikter kan fokusere på natur, innovation i landbruget og demografisk udvikling. Formålet med de anbefalede strategier vil være at støtte de forskellige former for omstilling, idet man samtidig tager hensyn til menneskers sundhed og naturen, økonomien og behovet for et godt levestandard i tråd med bæredygtighedsmålene. I denne henseende afspejler det 8. miljøhandlingsprogram de horisontale principper i Kommissionens forslag til FFR efter 2020.

En flerniveautilgang

37. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer derfor til brug af en velfungerende styringsramme på flere niveauer. Radikale og vedvarende livsstilsændringer, som er nødvendige for at skabe et ligeligt, bæredygtigt og kulstoffattigt samfund, kræver både bottom-up og top-down-metoder. Udvalget mener derfor, at det 8. miljøhandlingsprogram mere tydeligt bør kobles sammen med de strategier og planer, der udarbejdes på EU-niveau og på nationalt, regionalt og lokalt niveau;

38. opfordrer derfor alle forvaltningsniveauer til at gøre deres yderste for at tilskynde til samarbejde på tværs af myndighederne, inklusive tværgående og vertikalt samarbejde mellem regeringer samt interregionalt, interkommunalt og grænseoverskridende samarbejde. I den samme ånd bør det 8. miljøhandlingsprogram yderligere tilskynde byer, kommuner og regionale myndigheder — når det gælder forvaltningsstrukturer og den geografiske placering i medlemsstaterne — at samarbejde med hinanden og på tværs af EU;

39. støtter EU-initiativer som EU's partnerskaber om en dagsorden for byerne. RU anbefaler, at man udnytter de eksisterende partnerskaber inden for bæredygtig arealanvendelse, energiomstilling, klimatilpasning, bytrafik, luftkvalitet og cirkulær økonomi og aktivt overvejer at oprette nye tværgående miljø- og klimapartnerskaber for at støtte gennemførelsen af EU-retten;

40. understreger, at det er vanskeligt at omsætte mål på EU-niveau til konkrete lokale mål, men at dette er afgørende for at skabe resultater og opnå borgernes tillid. Udvalget mener derfor, at man skal tilskynde til at overgå mindstemålene. Prisuddelingsprogrammer såsom Europas Miljøhovedstad og Green Leaf bør udvides til mindre byer og landsbyer, og derudover bør frivillige foranstaltninger som borgmesteraftalen om klima og energi og observatoriet for bytrafik fremmes yderligere;

41. anbefaler, at medlemsstaterne samarbejder tættere med lokale og regionale myndigheder og tilskynder byer og regioner til at engagere sig mere i udarbejdelse og gennemførelse af nationale strategier og planer;

42. opfordrer derfor medlemsstaterne til at etablere passende institutionelle strukturer eller platforme til tættere samarbejde og løbende dialog, såsom vertikale og tværgående forvaltningsteams, hvor eksperter fra forskellige forvaltningsniveauer i fællesskab udarbejder nationale planer og strategier;

43. understreger, at koordinering mellem forskellige forvaltningsniveauer alene ikke er tilstrækkeligt til at sikre en effektiv styring. RU opfordrer derfor regioner og byer til at knytte tætte bånd med civilsamfundet, den private sektor og videninstitutter, både i og uden for deres egne områder, og til at støtte interregionalt samarbejde på disse områder, fordi sådanne langsigtede partnerskaber vil bidrage til en hensigtsmæssig politikudformning;

44. påpeger, at dette vil fremme dialogen og debatten mellem aktører med forskellige interesser, baggrunde og begrænsninger, hvilket vil føre til bedre beslutningstagning;

45. tilskynder EU's medlemsstater til at definere og finansiere helheds- og løsningsorienterede tværfaglige forskningsprojekter inden for rammerne af deres nationale forskningsmidler.

D. **Et forslag til et 8. miljøhandlingsprogram**

En ny tilgang med det 8. miljøhandlingsprogram

46. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at det 8. miljøhandlingsprogram på baggrund af de nye vilkår for miljøpolitikken bør:
- a) være mere strategisk og integreret og fokusere på vigtige temaer
 - b) fremme innovation
 - c) muliggøre overførsel og opskalering af innovative løsninger
 - d) tage udgangspunkt i udfordringer og løsninger (i modsætning til det 7. miljøhandlingsprogram, der tog udgangspunkt i begrænsninger og problemer)
 - e) være fleksibelt for at kunne reagere på nye teknologiske udviklinger og nye internationale strategier i modsætning til det temmelig statiske 7. miljøhandlingsprogram
 - f) være fleksibelt i forhold til regionernes sociale, kulturelle, økonomiske og miljømæssige forhold;
47. opfordrer Det Forenede Kongerige og EU til i forbindelse med udtrædelsesaftalen og dens gennemførelse at udarbejde fælles regler til sikring af høje miljøstandarde og gensidighed, herunder det høje ambitionsniveau i det næste miljøhandlingsprogram;
48. understreger, at de fremtidige miljøhandlingsprogrammer bør sætte dagsordenen og føre til integrering af bæredygtighedskriterier i andre EU-politikker, makroøkonomiske prioriteringer og finansielle instrumenter. Miljømæssige faktorer er også en indikator for, hvor bæredygtig vores økonomiske udvikling er. RU anbefaler derfor, at man sikrer synergi mellem det 8. miljøhandlingsprogram og FFR samt det europæiske semester;
49. beklager i denne forbindelse den manglende overensstemmelse mellem vedtagelsen af et 8. miljøhandlingsprogram og FFR for perioden efter 2020. Beslutningsprocessen for miljøhandlingsprogrammerne bør tilpasses tidsrammen for FFR, således at den foreslåede FFR på bedste vis afspejler prioriteterne i miljøhandlingsprogrammet;
50. foreslår, at det 8. miljøhandlingsprogram udgør miljø- og klimasøjlen i den nye strategi for Europa efter 2020.

Foreslåede temaer for det 8. miljøhandlingsprogram

51. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at en tilgangen med sundt liv såvel i byer som i landdistrikter er en praktisk og integreret tilgang. En sådan tilgang med udgangspunkt i livskvalitet integrerer de tre søjler for bæredygtig udvikling – økonomiske, miljømæssige og sociokulturelle aspekter — og sætter menneskers sundhed og naturen i et større bæredygtighedsperspektiv. Den supplerer desuden gennemførelsen af bæredygtighedsmålene;
52. foreslår, at det 8. miljøhandlingsprogram fremlægger en EU-strategi til fremme af et sundt liv for alle ved at kombinere begreberne:
- a) menneskers sundhed, herunder en høj livskvalitet
 - b) en sund planet, hvor ressourcerne bruges ansvarligt og effektivt, idet man samtidig beskytter biodiversiteten, geodiversiteten og økosystemerne
 - c) en sund økonomi baseret på den cirkulære økonomi med tilstrækkelig vækst, bæredygtig udvikling, beskæftigelse, bæredygtige investeringer og et bæredygtigt erhvervsmiljø

d) et sundt samfund med muligheder for alle;

53. opfordrer EU til at lægge tilgangen med et sundt liv til grund for alle EU-politikker, EU's makroøkonomiske prioriteringer og finansielle instrumenter. Denne tilgang bør ligeledes fremmes og gennemføres på nationalt, regionalt og lokalt plan. RU foreslår, at EU arbejder tættere sammen med netværk for et sundt liv såsom WHO's netværk af sunde byer;

54. understreger, at det 8. miljøhandlingsprogram bør håndtere udfordringer såsom energiomstillingen, omstillingen til en cirkulær økonomi, mobilitetsomstillingen, omstillingen i fødevarerproduktion og -forbrug samt omstillingen fra grå til grøn og blå infrastruktur. Produktions-, forbrugs- og transportpraksis er centrale faktorer for luft-, vand-, jord- og støjforurening. Disse omstillinger er i overensstemmelse med politikker baseret på forebyggelse ved kilden og vil derfor støtte gennemførelsen af den nuværende EU-lovgivning. De er forbundet med omstillinger for så vidt angår livskvalitet: til et sundt liv i byområderne og bedre livskvalitet og levedygtighed i landdistrikterne. Det 8. miljøhandlingsprogram bør støtte disse overgange og opstille planer for gennemførelsen heraf;

55. foreslår en videreførelse af de centrale temaer i det 7. miljøhandlingsprogram — at beskytte, bevare og forbedre EU's naturkapital, at gøre EU til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig og kulstofneutral økonomi, herunder at skabe en ramme for tilgængelig og bæredygtig transport af personer og varer, at sikre grøn mobilitet i byer såvel som landdistrikter, at beskytte EU-borgerne mod vedvarende miljøbelastninger samt forbedre deres sundhed og velvære — eftersom disse temaer stadig er meget relevante (eventuelt sammen med yderligere temaer);

56. understreger, at det 8. miljøhandlingsprogram bør opfylde kravene i Parisaftalen og indarbejde de 17 mål for bæredygtig udvikling. Programmet bør være fleksibelt nok til at tage højde for nye internationale udviklingstendenser og aftaler.

Foreslået struktur for det 8. miljøhandlingsprogram

57. Det Europæiske Regionsudvalg foreslår et slankt og enkelt 8. miljøhandlingsprogram med fem hovedkapitler: gennemførelse, omstilling, innovation, overordnede globale udfordringer og kommunikation;

58. foreslår, at disse kapitler gennemføres ved hjælp af EU-handlingsplaner med konkrete mål, målrettede aktioner, finansiering, investeringer, værktøjer og en klar tilsynsmekanisme, eksempelvis via revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne. Med disse planer kan EU skabe sammenhæng mellem de fem kapitler i det 8. miljøhandlingsprogram, udvikle skræddersyede, områdeorienterede løsninger og levere passende svar på nye udviklingstendenser og innovativ praksis. EU's handlingsplaner kan desuden tjene som inspiration for nationale, regionale og lokale handlingsplaner;

59. mener, at det 8. miljøhandlingsprogram — under behørig hensyntagen til nærheds- og proportionalitetsprincippet samt de forskellige medlemsstaters forvaltningsstrukturer og -kulturer — bør tilskynde til vedtagelse af nationale og/eller regionale handlingsplaner. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvorvidt de vil have en national eller flere regionale planer eller begge dele, eftersom disse beslutninger hænger tæt sammen med de nationale og regionale forvaltningsstrukturer. Det næste miljøhandlingsprogram bør gøre rede for de vejledende principper for de lokale og regionale myndigheders foranstaltninger og tilskynde til vedtagelse af frivillige lokale mål og planer. Dette vil bidrage til gennemførelsen af miljøhandlingsprogrammet og samtidig sikre en vis fleksibilitet for at tage hensyn til lokale behov og den lokale kapacitet, viden og ekspertise i forbindelse med løsningen af lokale problemer;

60. foreslår, at det første kapitel i det 8. miljøhandlingsprogram består af de centrale temaer i det 7. miljøhandlingsprogram. Disse temaer kræver en effektiv gennemførelse;

61. understreger, at det første kapitel kræver EU-handlingsplaner for gennemførelse, herunder de foranstaltninger, der skitseres i revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne ⁽⁷⁾ og de understøttende mål i det 7. miljøhandlingsprogram, herunder:

- a) bedre integrering af politikken, mere effektive kildebaserede politikker, målrettet EU-finansiering
- b) undersøgelse af forskellige udfordringer med gennemførelsen
- c) gennemførelsesværktøjer: Lovgivningen på miljø- og klimaområdet har på nuværende tidspunkt sit eget sæt af værktøjer og retningslinjer. For at undgå forvirring og sikre en bedre sammenhæng foreslår Regionsudvalget en mere ensartet metode med kapacitetsopbyggende instrumenter (f.eks. værktøjer og programmer, workshops, webinarer, retningslinjer osv.)
- d) indsamling af viden og bedste praksis i en fælles, offentlig database med lettilgængelig søgefunktion, som indeholder passende funktioner til identificering af bedste praksis
- e) tiltag til fremme, udbygning og finansiering af eksisterende og nye initiativer til støtte for deling af viden og bedste praksis mellem de europæiske, nationale, regionale og lokale netværk og bysamarbejder, herunder peerevalueringer og gensidig læring, besøg på stedet, grønne venskabsbyer, mentorordninger og rådgivning mellem partnere
- f) tilsyn gennem revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne;

62. opfordrer det 8. miljøhandlingsprogram til yderligere at styrke den tekniske platform for samarbejde om miljøet som oprettet af ENVE-underudvalget og GD Miljø til fremme af en dialog og indsamle information om lokale og regionale udfordringer og løsninger for så vidt angår anvendelsen af EU's miljølovgivning. Udvalget foreslår, at der oprettes et ambassadørnetværk inden for platformen for at fremme gennemførelsen af miljølovgivningen på alle forvaltningsniveauer, hvilket skal supplere EIR og TAIEX;

63. foreslår et større fokus på gennemførelsesaspekterne/-udfordringerne i EU's miljøpolitikker gennem RU-udtalelser og det fremtidige arbejde i de regionale knudepunkter ⁽⁸⁾ for at afhjælpe manglerne og finde frem til skræddersyede løsninger;

64. foreslår, at det andet kapitel skal omhandle de vigtigste omstillinger (energiomstillingen, omstillingen til en cirkulær økonomi, mobilitetsomstillingen, omstillingen i fødevareproduktion og -forbrug og omstillingen fra grå til grøn og blå infrastruktur) og indeholde forslag til den nødvendige lovgivningsmæssige og økonomiske ramme, der skal lette disse omstillinger på en retfærdig måde med henblik på at stimulere innovationen i pionerregioner yderligere og støtte kulstofintensive regioner, som er i gang med en dyr energiomstilling;

65. understreger, at det andet kapitel kræver gennemførelse ved hjælp af EU's omstillingsdagsordener med foranstaltninger og finansiering for at lette den enkelte omstilling og den videre gennemførelse af innovation i praksis. Det omfatter konkrete foranstaltninger på regionalt og lokalt plan. Det 8. miljøhandlingsprogram bør stimulere udviklingen af nationale og regionale omstillingsdagsordener. Disse dagsordener, som afdækker udfordringer, fælles aktioner og passende politiske reaktioner, ville kunne blive til i en fælles udarbejdelsesproces;

66. foreslår, at det tredje kapitel skal fremme grøn innovation og investering. Yderligere innovation er særdeles vigtigt for at løse miljø- og klimaudfordringerne. I dette kapitel bør forskningen tildeles en mere fremtrædende rolle i udformningen af et passende politisk svar;

⁽⁷⁾ RU-udtalelse: ENVE-VI/021.

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/commission/files/report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_da.

67. understreger, at det tredje kapitel kræver gennemførelse ved hjælp af en EU-dagsorden for grøn innovation: en dagsorden i retning af en sund levevis, et bæredygtigt samfund og en cirkulær økonomi. Udvalget mener, at dagsordenen bør støtte forskning og udvikling, og påpeger, at den bør udarbejdes i et samarbejde mellem beslutningstagere (på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan), industri og uddannelsesverden og bør identificere udfordringer, politiske reaktioner og fælles tilgange til problemløsning. En sådan dagsorden kan tilskynde Kommissionen, medlemsstaterne, byerne og regionerne til at følge en systematisk innovativ tilgang og oprette eller fremme partnerskaber inden for grønne innovationsprojekter og tage højde for myndighedernes rolle som »igangsættere«;

68. foreslår, at det fjerde kapitel skal omhandle overordnede globale udfordringer. Internationale udviklingstendenser og -strategier såsom Parisaftalen, målene for bæredygtig udvikling, konventionen om den biologiske mangfoldighed og FN's dagsorden for byerne har stor indvirkning på miljø- og klimapolitikker. Mange af de prioriterede mål i det 8. miljøhandlingsprogram kan desuden kun nås gennem samarbejde med partnerlande eller som led i en overordnet tilgang, og derfor kan det være særlig nyttigt at styrke de lokale og regionale myndigheders kapacitet for så vidt angår deres inddragelse i et decentraliseret samarbejde. Bekæmpelse af forurening forårsaget af industri, turisme og private husholdninger og bekæmpelse af miljøkriminalitet kræver internationalt engagement efterfulgt af samordnede foranstaltninger;

69. understreger, at det fjerde kapitel skal gennemføres ved hjælp af en international miljø- og klimadagsorden, således at EU kan bidrage til at imødegå udfordringerne og spille en ledende rolle på den internationale scene ved at anvende de økonomiske politikker og handelspolitikkerne til fordel for det globale miljø og klima;

70. foreslår, at det femte kapitel omhandler kommunikation og fokuserer på at skabe større opmærksomhed omkring betydningen af og fordelene ved en fornuftig gennemførelse af det 8. miljøhandlingsprogram og det 8. miljøhandlingsprograms merværdi for borgerne, virksomhederne og miljøet. Gennemførelsen af miljøhandlingsprogrammet kan i høj grad styrkes gennem en bedre forståelse blandt borgerne og de andre interessenter for EU's miljømæssige prioriteter, de foranstaltninger, der skal træffes, og de konkrete resultater, disse ville kunne medføre.

Bruxelles, den 7. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

III

(Forberedende retsakter)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

REGIONSUDVALGET

RU'S 133. PLENARFORSAMLING, 6.2.2019-7.2.2019

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Et Kreativt Europa« og om »En ny europæisk kulturdagsorden«

(2019/C 168/07)

Ordfører:	János Ádám KARÁCSONY (HU/EPP), Local councillor, Tahitótfalu village
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2021-2027) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1295/2013
	COM(2018) 366 final
	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny europæisk kulturdagsorden
	COM(2018) 267 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2021-2027) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1295/2013 Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør tage hensyn til de kulturelle og kreative sektors dobbelte karakter og både anerkende kulturens iboende og kunstneriske værdi samt disse sektors økonomiske værdi, herunder deres brede samfundsmæssige bidrag til vækst og konkurrenceevne, kreativitet og innovation. Dette kræver stærke europæiske kulturelle og kreative sektorer, navnlig en dynamisk europæisk audiovisuel industri med tanke på dens evne til at nå ud til store publikummer og dens økonomiske betydning, herunder for andre kreative sektorer såvel som for kulturturisme. [...]	Programmet bør tage hensyn til de kulturelle og kreative sektors dobbelte karakter og både anerkende kulturens iboende og kunstneriske værdi samt disse sektors økonomiske værdi og deres brede samfundsmæssige bidrag til at styrke økonomisk, social og territorial sammenhæng i Den Europæiske Union samt konkurrenceevne, kreativitet og innovation. Dette kræver stærke europæiske kulturelle og kreative sektorer, navnlig en dynamisk europæisk audiovisuel industri med tanke på dens evne til at nå ud til store publikummer og dens økonomiske betydning, herunder for andre kreative sektorer og territorial udvikling såvel som dens tilknytning til strategien for intelligent specialisering og kulturturisme. [...]

Begrundelse

Regionalt og europæisk territorielt samarbejde skaber vækst og beskæftigelse og fremmer Europa som en destination, herunder gennem makroregionale kulturruter. Der er plads til at bygge videre på disse erfaringer for at tilskynde til fremme af kulturen i lokalområder i overensstemmelse med principperne i artikel 174 i TEUF og for at styrke dens rolle i innovationsdrevne regional udvikling. Som det fremgår af forslaget til En ny europæisk kulturdagsorden, vil Kommissionen »fortsætte med at støtte regionerne i at implementere intelligent specialisering og makroregionale strategier med fokus på kultur og fremme bæredygtig kulturel turisme«.

Anbefalet ændring 2

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2021-2027) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1295/2013 Betragtning 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Paris-aftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling bør programmet bidrage til at integrere klimatiltag og til at opnå det overordnede mål om, at mindst 25 % af Unionens udgifter i budgettet bidrager til klimamålene. Relevante aktioner identificeres under programmets udarbejdelse og gennemførelse og revurderes i forbindelse med de relevante evalueringer og gennemgange.	For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Paris-aftalen og FN's mål for bæredygtig udvikling bør programmet som foregangseksempel bidrage til at integrere klimatiltag og til at opnå det overordnede mål om, at mindst 30 % af Unionens udgifter i budgettet bidrager til klimamålene såvel som til at integrere målene for bæredygtig udvikling i alle EU-politikker . Relevante aktioner identificeres under programmets udarbejdelse og gennemførelse og revurderes i forbindelse med de relevante evalueringer og gennemgange.

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at fremhæve betydningen af målene for bæredygtig udvikling. Det afspejler RU's holdning til finansieringen heraf.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Siden det blev oprettet, har Det Europæiske Filmakademi udviklet en enestående ekspertise og er i en enestående position til at kunne skabe et paneuropæisk fællesskab af filmskabere og fagfolk til at markedsføre og formidle europæiske film uden for disses nationale grænser og udvikle ægte europæiske publikummer. Det bør derfor være berettiget til direkte EU-støtte.</i>	

Begrundelse

Ovennævnte udsagn er lig med en uhensigtsmæssig positiv forskelsbehandling af denne institution. Der er ikke en tilstrækkelig begrundelse for behovet for direkte EU-støtte til institutionen, og der kan ikke gives direkte støtte til den på en gennemsigtig måde.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 23

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Siden det blev oprettet, har Det Europæiske Ungdomsorkester udviklet en enestående ekspertise med hensyn til at markedsføre interkulturel dialog, gensidig respekt og forståelse gennem kultur. Det særlige ved Det Europæiske Ungdomsorkester er det faktum, at det er et europæisk orkester, der overskrider kulturelle grænser og består af unge musikere, der er blevet udvalgt på grundlag af seriøse kunstneriske kriterier gennem en grundig udvælgelsesprøve, der hvert år afholdes i alle medlemsstater. Det bør derfor være berettiget til direkte EU-støtte.	Siden det blev oprettet, har Det Europæiske Ungdomsorkester udviklet en enestående ekspertise med hensyn til at markedsføre interkulturel dialog, gensidig respekt og forståelse gennem kultur. Det særlige ved Det Europæiske Ungdomsorkester er det faktum, at det er et europæisk orkester, der overskrider kulturelle grænser og består af unge musikere, der er blevet udvalgt på grundlag af seriøse kunstneriske kriterier gennem en grundig udvælgelsesprøve, der hvert år afholdes i alle medlemsstater. Det bør derfor være berettiget til direkte EU-støtte under forudsætning af, at alle berørte parter fuldt ud overholder denne forordning .

Begrundelse

Af de grunde, der er anført i Kommissionens tekst, bør Det Europæiske Ungdomsorkester være berettiget til direkte støtte fra EU og programmet Et Kreativt Europa 2021-2027, forudsat at alle finansieringsregler overholdes.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 25

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre en effektiv tildeling af midler fra Unionens almindelige budget er det nødvendigt at sikre, at alle aktioner og aktiviteter, der gennemføres med programmet, indeholder europæisk merværdi, sikre deres komplementaritet med medlemsstaternes aktiviteter, samtidig med at der sigtes mod at opnå sammenhæng, komplementaritet og synergier med finansieringsprogrammer, der støtter politikområder med tætte forbindelser til hinanden samt med horisontale politikker såsom Unionens konkurrencepolitik.	For at sikre en effektiv tildeling af midler fra Unionens almindelige budget er det nødvendigt at sikre, at alle aktioner og aktiviteter, der gennemføres med programmet, indeholder europæisk merværdi, sikre deres komplementaritet med medlemsstaternes og regionernes aktiviteter, samtidig med at der sigtes mod at opnå sammenhæng, komplementaritet og synergier med finansieringsprogrammer, der støtter politikområder med tætte forbindelser til hinanden samt med horisontale politikker såsom Unionens konkurrencepolitik.

Begrundelse

Det er også vigtigt at bemærke komplementariteten med aktiviteter i regionerne, da man på dette niveau har egne politikker, der netop er udformet pga. regionernes særlige karakteristika, navnlig når det gælder regionerne i den yderste periferi.

Anbefalet ændring 6

Ny betragtning efter betragtning 34

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	I henhold til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør programmet tage hensyn til de særlige — strukturelle, sociale og økonomiske — forhold i regionerne i den yderste periferi. Der vil blive truffet foranstaltninger inden for samtlige grene af programmet med henblik på at øge disse regioners deltagelse og fremme de kulturelle udvekslinger mellem dem og resten af EU samt verden. Desuden vil disse foranstaltninger blive overvåget og evalueret.

Begrundelse

Programmet bør indeholde en henvisning til den særlige situation i disse regioner, fordi de på trods af deres fjerne beliggenhed er en del af visse EU-medlemsstater. I og med at de beriger den europæiske kultur, bør deres kulturelle forbindelser med EU styrkes. Dette til trods henvises der i det nuværende program ikke til dem.

Anbefalet ændring 7

Artikel 3, stk. 2, litra a

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) at forbedre de økonomiske, sociale og eksterne dimensioner af samarbejde på europæisk niveau for at udvikle og markedsføre den europæiske kulturelle mangfoldighed og Europas kulturarv og styrke konkurrenceevnen i de kulturelle og kreative sektorer i Europa samt forstærke de internationale kulturelle relationer	(a) enhancing the economic, social and external dimension of European level cooperation to develop and promote European cultural diversity and Europe's cultural heritage and strengthening the competitiveness of the European cultural and creative sectors, with special attention to small and medium-sized enterprises (SMEs) and reinforcing international cultural relations;

Begrundelse

Programmets specifikke mål bør være bredere og under sektorniveau ved at fokusere på mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder som en nøjagtig afspejling af virkeligheden for de mennesker, der arbejder i de kreative og kulturelle sektorer.

Anbefalet ændring 8

Artikel 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I overensstemmelse med programmets mål, som fastsat i artikel 3, fokuserer programområdet »Kultur« på følgende prioriteter:	I overensstemmelse med programmets mål, som fastsat i artikel 3, fokuserer programområdet »Kultur« på følgende prioriteter:
a) at styrke den tværnationale dimension og udbredelsen af europæiske kulturelle og kreative aktører og værker	a) at styrke den tværnationale dimension og udbredelsen af europæiske kulturelle og kreative aktører og værker under hensyntagen til de regioner med særlige geografiske vanskeligheder såvel som regionerne i den yderste periferi
b) at øge den kulturelle deltagelse over hele Europa	b) at øge den kulturelle deltagelse over hele Europa
c) at fremme den samfundsmæssige modstandsdygtighed og sociale inklusion gennem kultur og kulturarv	c) at fremme den samfundsmæssige modstandsdygtighed og sociale inklusion samt innovation gennem kultur og kulturarv
d) at øge de europæiske kulturelle og kreative sektors kapacitet til at vokse og skabe beskæftigelse og vækst	d) at øge de europæiske kulturelle og kreative sektors kapacitet til at vokse og skabe beskæftigelse og vækst og bidrage til lokal og regional udvikling
e) at styrke europæisk identitet og europæiske værdier gennem kulturel bevidsthed, kunstudannelse og kulturbaseret kreativitet inden for uddannelse	e) at styrke europæisk identitet og europæiske værdier gennem kulturel bevidsthed og udvekslinger , kunstudannelse og kulturbaseret kreativitet inden for uddannelse
g) at bidrage til EU's globale strategi for internationale forbindelser gennem kulturelt diplomati.	g) at bidrage til EU's globale strategi for internationale forbindelser gennem kulturelt diplomati, herunder regionerne i den yderste periferi som centrale aktører.

Begrundelse

Der bør lægges særlig vægt på fjerntliggende områder med geografiske vanskeligheder. Disse særlige forhold i regionerne i den yderste periferi anerkendes i artikel 349 i TEUF.

Anbefalet ændring 9

Artikel 6, litra d

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) at oprette og støtte programkontorer, således at de kan levere information om og fremme programmet i deres lande og opmuntre til tværnationalt samarbejde i de kulturelle og kreative sektorer.	d) at oprette og støtte programkontorer og deres netværksmuligheder , således at de kan levere information om og fremme programmet på nationalt, regionalt og lokalt niveau i deres lande og opmuntre til tværnationalt samarbejde i de kulturelle og kreative sektorer.

Begrundelse

Som det blev understreget i midtvejsevalueringsrapporten om programmet Et Kreativt Europa (2014-2020), når programmet ud til borgerne gennem de støttede værker og aktiviteter og beriger derved deres europæiske identitet. Den overordnede succes afhænger af evnen til at formidle oplysninger og øge bevidstheden om muligheder og udfordringer på deres niveau. Programkontorer under Et Kreativt Europa bør tilskyndes til at udvikle deres rolle ved at udveksle succeshistorier ikke kun fra deres eget land, men på europæisk niveau samt i lokale og regionale fora.

Anbefalet ændring 10

Artikel 7, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er på 1 850 000.000 EUR i løbende priser.	Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er på 2 000 000 000 EUR i løbende priser.
Programmet gennemføres efter følgende vejledende finansielle fordeling:	Programmet gennemføres efter følgende vejledende finansielle fordeling:
— højst 609 000 000 EUR for det mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a) (Kultur-programområdet)	— højst 759 000 000 EUR for det mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a) (Kultur-programområdet)
— højst 1 081 000 000 EUR for det mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b) (Media-programområdet)	— højst 1 081 000 000 EUR for det mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b) (Media-programområdet)
— højst 160 000 000 EUR for de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), (Det tværsektorielle programområde).	— højst 160 000 000 EUR for de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra c), (Det tværsektorielle programområde).

Begrundelse

Kultur og kulturarv skal integreres bedre i prioriteringerne i den næste flerårige finansielle ramme gennem såvel integration af kultur-aspektet i andre politikker som fastsættelse af et budgetmål på over 2 mia. EUR for programmet Et Kreativt Europa. Næsten 78 % flere midler er afsat til Media-programområdet end til Kultur-programområdet, selvom Kulturprogramområdet omfatter flere kunstsektorer. Vi foreslår derfor, at den foreslåede forhøjelse på 150 000 000 EUR tildeles Kultur-programområdet.

Anbefalet ændring 11

Artikel 7, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Midler, der er tildelt medlemsstaterne ved delt forvaltning, kan på disses anmodning overføres til programmet. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens [artikel 62, stk. 1, litra a)] eller indirekte i overensstemmelse med nævnte forordnings [artikel 62, stk. 1, litra c)]. De omhandlede midler anvendes om muligt til fordel for den pågældende medlemsstat.	Midler, der er tildelt medlemsstaterne ved delt forvaltning, kan på disses anmodning overføres til programmet. Kommissionen forvalter disse midler direkte i overensstemmelse med finansforordningens [artikel 62, stk. 1, litra a)] eller indirekte i overensstemmelse med nævnte forordnings [artikel 62, stk. 1, litra c)]. Midlerne anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

Begrundelse

Forslagets artikel 7, stk. 4, som indebærer, at en medlemsstat overfører en del af de midler, den har fået tildelt ved delt forvaltning, til programmet Et Kreativt Europa, giver anledning til en vis bekymring. Medlemsstaten får i så fald ikke tilstrækkelig garanti for, at de omhandlede midler vil blive anvendt til fordel for den pågældende medlemsstat. Forslaget bør derfor affattes således, at der er sikkerhed for, at disse midler anvendes til fordel for den pågældende medlemsstat.

Anbefalet ændring 12

Ny artikel 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Udvalgsprocedure 1. Kommissionen bistås af et udvalg (Udvalget for Et Kreativt Europa). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. 2. Udvalget for Et Kreativt Europa kan mødes i særlige sammensætninger for at behandle konkrete emner vedrørende delprogrammer og det tværfaglige programområde. 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011. 4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Begrundelse

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet vil kun blive opfyldt fuldt ud, hvis »udvalgsproceduren« genindføres i forslaget for at sikre medlemsstatskontrol vedrørende programmets forvaltning.

Anbefalet ændring 13

Artikel 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I samarbejde med medlemsstaterne sikrer Kommissionen programmets overordnede sammenhæng og komplementaritet med de relevante politikker og programmer, navnlig vedrørende ligestilling mellem kønnene, uddannelse, ungdom og solidaritet, beskæftigelse og social inklusion, forskning og innovation, industri og erhvervsliv, landbrug og udvikling af landdistrikter, miljø- og klimaindsatsen, samhørighed, regionalpolitik og bypolitik, statsstøtte og internationalt samarbejde og udvikling.	I samarbejde med medlemsstaterne sikrer Kommissionen programmets overordnede sammenhæng og komplementaritet med de relevante politikker og programmer, navnlig vedrørende ligestilling mellem kønnene, uddannelse, ungdom og solidaritet, beskyttelse af mindretal, navnlig bevarelse af de nationale, etniske og sproglige mindretals oprindelige kulturer , beskæftigelse og social inklusion, forskning og innovation, bæredygtig turisme , industri og erhvervsliv, landbrug og udvikling af landdistrikter, miljø- og klimaindsatsen, samhørighed, regionalpolitik og bypolitik, statsstøtte og internationalt samarbejde og udvikling.

Begrundelse

Kulturarvturisme bidrager i betydelig grad til Europas og de europæiske regioners, byers og landdistrikters tiltrækningskraft ved at sikre private investeringer udefra, udvikle kreative kulturkvarterer og tiltrække talenter og virksomheder, der er villige til at flytte — og herved styrkes den regionale og nationale konkurrenceevne både inden for Europa og på verdensplan. Da mange EU-borgere (ca. 50 mio. mennesker) har et statsborgerskab, som ikke svarer til deres modersmål og deres nationalitet, vil det være hensigtsmæssigt også at tage deres interesser i betragtning i Unionens lovgivningsproces.

Anbefalet ændring 14

Artikel 18, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse og senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.	Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse, men midtvejsevalueringen rapporten fremsendes senest fire år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.

Begrundelse

Midtvejsevalueringsrapporten er afgørende for udarbejdelsen af det næste rammeprogram, så den skal være klar og foreligge rettidigt i forhold til den næste planlægningsperiode.

Anbefalet ændring 15**Bilag 1, Programområdet Kultur**

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Sektorspecifikke aktioner:	Sektorspecifikke aktioner:
a) Støtte til musikbranchen: fremme mangfoldighed, kreativitet og innovation inden for musikbranchen, navnlig hvad angår distributionen af musikrepertoire i og uden for Europa, uddannelsestiltag og publikumsudvikling for europæisk repertoire samt støtte til dataindsamling og -analyse	a) Støtte til musikbranchen: fremme mangfoldighed, kreativitet og innovation inden for musikbranchen, navnlig hvad angår distributionen af musikrepertoire i og uden for Europa, uddannelsestiltag og publikumsudvikling for europæisk repertoire samt støtte til dataindsamling og -analyse
b) Støtte til bog- og forlagsbranchen: målrettede aktioner til fremme af mangfoldighed, kreativitet og innovation, navnlig hvad angår oversættelse og markedsføring af europæisk litteratur på tværs af grænserne i og uden for Europa, uddannelse og udveksling for fagfolk inden for sektoren, forfattere og oversættere samt tværnationale projekter med henblik på samarbejde, innovation og udvikling i sektoren	b) Støtte til bog- og forlagsbranchen: målrettede aktioner til fremme af mangfoldighed, kreativitet og innovation, navnlig hvad angår oversættelse og markedsføring af europæisk litteratur på tværs af grænserne i og uden for Europa, uddannelse og udveksling for fagfolk inden for sektoren, forfattere og oversættere samt tværnationale projekter med henblik på samarbejde, innovation og udvikling i sektoren
c) Støtte til sektoren for kulturarv og arkitektur: målrettede aktioner for mobilitet blandt aktører, kapacitetsopbygning, publikumsudvikling og internationalisering af sektorerne for kulturarv og arkitektur, fremme af »Baukultur«, støtte til beskyttelse, bevarelse og forbedring af kulturarven og dens værdier gennem bevidstgørelse, netværkssamarbejde og peer-to-peer-læringsaktiviteter	c) Støtte til sektoren for kulturarv og arkitektur: målrettede aktioner for mobilitet blandt aktører, kapacitetsopbygning, publikumsudvikling og internationalisering af sektorerne for kulturarv og arkitektur, fremme af »Baukultur«, støtte til beskyttelse, bevarelse og forbedring af kulturarven, herunder den traditionelle folkelige kultur , og dens værdier gennem bevidstgørelse, netværkssamarbejde og peer-to-peer-læringsaktiviteter
d) Støtte til andre sektorer: målrettede aktioner til fordel for udviklingen af de kreative aspekter af design- og modebranchen og kulturel turisme samt markedsføring og repræsentation af disse uden for Den Europæiske Union.	d) Støtte til andre sektorer: målrettede aktioner til fordel for udviklingen af de kreative aspekter af design- og modebranchen og kulturel turisme samt markedsføring og repræsentation af disse uden for Den Europæiske Union.

Begrundelse

Den traditionelle folkelige kultur i dens forskellige former (håndværk, musik, dans...) er en betydelig kilde til vitalitet for mindre byer i landdistrikterne, navnlig til lokal og regional udvikling og europæisk kulturel udveksling. Den er også et instrument til at styrke Europas kulturelle identitet og opretholde princippet »forenet i mangfoldighed«.

II. POLITISKE ANBEFALINGER**DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG****Et Kreativt Europa**

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens forslag om at fortsætte det igangværende program Et Kreativt Europa som et selvstændigt program til gavn for alle aktører i den kulturelle sektor. Udvalget mener, at en selvstændig finansiel ramme er den bedste metode til at sikre kontinuiteten af resultaterne for perioden 2014-2020 samt til at skabe en troværdig evaluering for fremtiden;

2. erindrer om, at programmet Et Kreativt Europa er en del af et større forslag om den næste flerårige finansielle ramme (offentliggjort den 2. maj 2018), således at resultatet af forhandlingerne om budgetforslaget i høj grad påvirker programmets endelige form og indhold. Et Kreativt Europa er et program, som har stor betydning for kultursektorens udvikling og internationalisering, og det er derfor positivt, at bevillingerne til programmet øges. Det er afgørende, at dets andel af EU's budget ikke mindskes, ikke mindst set i lyset af de udfordringer, som det europæiske samarbejde står over for;

3. påpeger, at Et Kreativt Europa øger kendskabet til udbredelsen af kultur som et politikområde. Antallet af tværsektorielle projekter, der omfatter kultur, er stigende og berører områder som byfornyelse, styrkelse af de unges uafhængighed, sundhed, trivsel og social inklusion. Udvalget bifalder, at forslaget afspejler dette;

4. understreger med hensyn til den rolle, som kunst og kultur spiller for identitetsskabelse og sikring af samhørighed, betydningen af den kunstneriske frihed og ytringsfriheden, som bør garanteres i respekt for de universelle værdier om menneskets værdighed, lighed og solidaritet såvel som principperne om demokrati og retsstat;

5. finder det desuden afgørende for udviklingen af en »europæisk borgeridentitet«, at tiltag og ressourcer rettes mod at udbrede elementer, som alle europæere har til fælles inden for områder som historie, kultur og arv. I den forbindelse er Et Kreativt Europa i udvidet form og den europæiske kulturdagsorden særligt relevante;

6. glæder sig over, at forslaget afspejler de sociale, økonomiske og eksterne dimensioner samt kulturarv og digitalisering som de to tværgående foranstaltninger fra En ny europæisk kulturdagsorden ved at tildele dem foranstaltninger;

7. bifalder forslagens forstærkede internationale dimension, men gør opmærksom på udfordringerne i forbindelse med afstemning af prioriteter inden for og uden for EU;

8. glæder sig over henvisningerne til synergier med — blandt andet — politikkerne vedrørende regioner, byer og landdistrikter i hele programmet, som »er afgørende for at fremme restaureringen af kulturarv og støtte de kulturelle og kreative industrier«⁽¹⁾;

9. foreslår, at der indføres en endnu klarere reference til den afgørende rolle, der spilles af de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med at fremme og fejre deres lokalsamfunds kunst- og kulturliv, og opfordrer til at fremme inddragelsen af de regionale og lokale myndigheder i programmet. Udvalget understreger i den forbindelse, at det er nødvendigt at sikre en god balance mellem tildeelingen af ressourcer til store, omfattende projekter på den ene side og finansiering af bl.a. SMV'ers foranstaltninger og aktiviteter, der fokuserer på det lokale og regionale niveau, på den anden;

10. gentager, at virksomhederne i de kreative og kulturelle sektorer ofte er mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og selvstændige erhvervsdrivende, hvilket kræver initiativ og tilrettelæggelse på lokalt plan. Denne lokalisering er positiv for regionerne, da den sætter gang i den lokale økonomi, men også fordi den bidrager til at fastholde talenter og de tilsvarende arbejdspladser på lokalt niveau. Der bør derfor sættes fokus på den særlige situation for arbejdstagere og erhvervsdrivende i de kulturelle sektorer, herunder dem, der udvikler aktiviteter i regioner med permanente og strukturelle ulemper⁽²⁾;

11. udtrykker bekymring over, at Det Europæiske Ungdomsorkester udtrykkeligt nævnes i betragtningerne til forslaget som en enhed, der »bør [...] være berettiget til direkte EU-støtte«, selv om det klart fremgår af forslaget til ændring af den nuværende forordning, som medlemsstaterne er enedes om, at »Det Europæiske Ungdomsorkester undtagelsesvis bør tildeles støtte frem til udløbet af programmet Et Kreativt Europa den 31. december 2020«. I denne henseende ønsker Regionsudvalget en garanti for, at alle de relevante parter handler i fuld overensstemmelse med den nuværende forordning som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/596 af 18. april 2018;

⁽¹⁾ COM(2018) 366 final.

⁽²⁾ CdR 401/2011 fin.

12. ønsker i betragtning af den særlige situation, som arbejdstagere og erhvervsdrivende i de kulturelle sektorer befinder sig i, at fremhæve betydningen af, at der inden for programmet Et Kreativt Europa oplyses om, tilskyndes og opmuntres til anvendelse af den garantifacilitet, der blev oprettet under den foregående programperiode, også selv om garantifaciliteten har en anden placering.

Programområdet Kultur

13. Det Europæiske Regionsudvalg udtrykker bekymring om balancen mellem horisontale og de nye sektorspecifikke foranstaltninger, eftersom et lidt større budget ikke automatisk giver mulighed for at gennemføre et langt større antal prioriteter;

14. hvad angår de sektorspecifikke foranstaltninger:

- påpeges det, at fremhævelsen af arkitektur i forbindelse med kulturarv kan gå ud over resultaterne af det europæiske år for kulturarv 2018, som havde til formål at fremme oplevelse og udforskning af Europas kulturarv ved at udvide folks horisont og strække sig videre end kulturarv i form af bygninger. I den forbindelse ville det være passende at oprette en særlig budgetpost under programmet Et Kreativt Europa til støtte for formidlingen af den europæiske kulturarv efter 2018
- gøres der opmærksom på, at områder, der nævnes under litra d) — design- og modebranchen og kulturel turisme — har tværsektoriel karakter, så støtte til dem kræver en vis koordinering med andre politikområder
- udtrykkes der bekymring over balancen mellem kunstarterne i de horisontale foranstaltninger og i de nye sektorspecifikke foranstaltninger;

15. foreslår en stærkere kobling til artikel 2 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) i de afsnit, som omhandler europæisk identitet og europæiske værdier under programområdet »Kultur«, for at sikre, at målsætningen opfyldes, og programmet ikke misforstås;

16. opfordrer kraftigt alle kulturelle og audiovisuelle sektorer — f.eks. musiksektoren — til at overføre deres digitale viden og færdigheder med henblik på at fremme forbindelser og også skabe innovativt samarbejde på lokalt og regionalt niveau.

Det tværsektorielle programområde

17. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over de nye prioriteter i og styrkelsen af dette programområde, som sikrer synergiene inden for programmet. Udvalget påpeger samtidig, at i forhold til dette forslag lægges der inden for dette programområde større vægt på indsamling af data og statistik i programmet Et kreativt Europa for perioden 2014-2020, hvilket det fremtidige program også bør gøre.

Programområdet Media

18. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender det paradigmeskift, den digitale ændring medfører med hensyn til, hvordan kulturgenstande skabes, forvaltes, formidles, tilgås, forbruges og omsættes til penge. Digitalisering giver også regionerne i Europa nye muligheder for indbyrdes forbindelser, efterhånden som de udveksler audiovisuelle værker og udforsker nye måder at skabe forbindelser og udveksle indhold på. Processen kan også hjælpe dem med at tiltrække et nyt publikum, udnytte alternativt indhold, udbyde nye tjenester og skabe opmærksomhed om indhold fra andre regioner ⁽³⁾. Digitaliseringen skaber muligheder for, at kulturformidlere kan profilere sig som innovatorer via de nye digitale kommunikationsværktøjer, der henvender sig i flere retninger og gennem flere kanaler, og således knytte en tæt forbindelse til lokalområdet og selv blive aktive aktører i bæredygtig og intelligent kulturel og økonomisk vækst;

19. henleder i den forbindelse opmærksomheden på det betydelige antal kunstnere, hvis værker og udvikling er lige så vigtige uden at være digitale, og på de aktører, som giver den brede offentlighed dannelsesmuligheder og værktøjer hertil, f.eks. biblioteker;

20. opfordrer kraftigt alle kulturelle og audiovisuelle sektorer — f.eks. musiksektoren — til at overføre deres digitale viden og færdigheder med henblik på at fremme forbindelser og også skabe innovativt samarbejde på lokalt og regionalt niveau;

⁽³⁾ CdR 293/2010 fin.

21. henleder i denne sammenhæng opmærksomheden på, at ikkedigitale kunstværker og udvikling stadig findes, og at de som sådan bør have en fremtrædende plads i det 21. århundredes samfund.

Budget

22. Det Europæiske Regionsudvalg udtrykker bekymring over det foreslåede budget for det nye program af følgende årsager:

- Kommissionens forslag synes ikke at tage højde for inflationen. Udvalget henleder i den henseende Kommissionens opmærksomhed på, at der under formuleringen af det foregående forslag var tale om, at budgettet øremærket til de kulturelle og kreative sektorer kunne gå op til 1,801 mia. EUR ⁽⁴⁾;
- i forhold til den aktuelle periode tildeles det foreslåede budget på 1,85 mia. EUR et betydeligt højere antal prioriteter som følge af de nye sektorspecifikke foranstaltninger under programområdet Kultur;
- forstår Kommissionens hensigt om via centralisering at effektivisere EU's mange forskellige finansielle instrumenter, som i øjeblikket er til rådighed til finansiering af investeringer i EU, men udtrykker alligevel bekymring over, at den hidtidige garantifacilitet kan blive svækket, fordi de ansvarlige for dette instrument i kultursektoren ikke får samme indsigt som i den aktuelle periode;

23. foreslår i den forbindelse, at der fastsættes et budgetmål på over 2 mia. EUR, samt understreger behovet for at integrere kultur og kulturarv bedre i prioriteterne for den næste flerårige finansielle ramme ved hjælp af både integrering og synergier med andre programmer og politikker;

24. understreger kraftigt, at regionale og lokale myndigheder bør høres systematisk i forbindelse med udvikling, gennemførelse og styring af foranstaltninger, der har til formål at yde finansiering til de kulturelle og kreative sektorer over hele Europa med fokus på en bred geografisk dækning;

25. udtrykker i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU håb om, at EU og Det Forenede Kongerige kan fortsætte og yderligere udvikle deres forbindelse på kulturområdet til gavn for begge parter, idet de bygger videre på de hidtidige fælles resultater og erfaringer på kulturområdet;

26. mener, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet kun vil blive opfyldt, hvis »udvalgsproceduren« genindføres i forslaget for at sikre passende medlemsstatskontrol med programmets forvaltning. Tilsvarende bør de lokale og regionale niveauer høres regelmæssigt om retninger og årlige arbejdsprogrammer.

En ny europæisk kulturdagsorden

27. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over En ny europæisk kulturdagsorden som et bemærkelsesværdigt og omfattende politikgrundlag for at styrke den europæiske identitet ved at anerkende Europas kulturelle mangfoldighed, styrke de kulturelle og kreative sektorer i Europa og deres forbindelser med partnere uden for Europa samt forbedre forbindelserne mellem kultur, uddannelse og andre politikområder;

28. bifalder, at den nye europæiske dagsorden ved at indføre begrebet »kulturkapacitet« tager højde for den udfordring, det indebærer, at publikums forventninger forandrer sig, hvilket kræver, at lokalbefolkningen inddrages mere i udformningen af kulturprogrammer, lige fra at bruge deres idéer til at inddrage dem i gennemførelsen;

⁽⁴⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011AR0401&from=DA>.

29. glæder sig over, at meddelelsen specifikt nævner byer og regioner som et af de tre økosystemer, der bør fokuseres på. Samtidig understreger udvalget betydningen af at tage højde for den afgørende rolle, lokale og regionale myndigheder spiller i udmøntningen af prioriteterne i praksis;

30. bemærker samtidig, at udvalget i denne sammenhæng allerede har understreget, at lokale og regionale myndigheder, i kraft af deres nærhed til borgerne, er strategisk bedre placeret til at reagere på specifikke behov og anmodninger fra forskellige kulturelle grupper i EU, hvilket også indebærer et stort ansvar ⁽⁵⁾;

31. glæder sig over, at den nye dagsorden anerkender, at der er behov for et paradigmeskift fra STEM-fagene (naturvidenskab, teknologi, ingeniørarbejde og matematik — Science, Technology, Engineering, Maths) til STEAM (der også omfatter kunst — Arts) og at det er på tide at udbrede kreativ og kritisk tænkning til alle uddannelsesniveauer og bryde med den klare adskillelse mellem naturfag og humaniora. Kunst er evnen til at komme på nye og nyttige idéer. Ved at medtage kunst og kreativitet bliver STEM-fagene endnu mere attraktive, kreative og innovative. De kunstneriske fag fremmer udviklingen af talent, af kultur, og netop derfor skal de sættes i sammenhæng med teknologien;

32. påpeger, at nationale, etniske og sproglige mindretals oprindelige kulturer er en vigtig del af Den Europæiske Unions kulturarv. At beskytte og støtte samt sikre adgang for alle til disse specifikke kulturer er en opgave, der henhører under det lokale og regionale niveau. EU bør yde finansiel støtte hertil, herunder afsætte specifikke målrettede ressourcer til udførelsen af de opgaver, der påhviler det regionale niveau og er knyttet til beskyttelse af mindretals kulturelle baggrund. Man bør rette særlig opmærksomhed mod anvendelsen af innovative virtuelle værktøjer samt fremme af kendskabet til de forskellige minoritetskulturer i hele EU;

33. opfordrer til, at innovation inden for den kulturelle og kreative sektor anerkendes på EU-plan og nationalt plan som en drivkraft for helhedsorienteret lokal og regional udvikling;

34. minder om, at det er lykkedes de lokale og regionale myndigheder i deres udviklingsstrategier at inddrage de kulturelle og kreative sektorer, hvilket har bidraget til styrkelsen af de lokale økonomier og fastholdelsen af befolkningen i lokalområderne ⁽⁶⁾;

35. fastholder dog, at der stadig er udfordringer forbundet med at integrere strategier for intelligent specialisering (S3) i strategierne for regional udvikling, så regionerne får brug for øget støtte fra EU-institutionerne til at gennemføre intelligent specialisering, der betragtes som en regional politikramme for innovationsdrevet vækst;

36. understreger, at det europæiske år for kulturarv 2018 har været katalysator for en bemærkelsesværdig deltagelse på det praktiske niveau med tusindvis af aktiviteter over hele Europa, som tilskynder til at dele og påskønne Europas kulturarv som en fælles ressource, øger kendskabet til historien og de fælles europæiske værdier samt forstærker følelsen af at være en del af et fælles europæisk rum;

37. anmoder om, at årets positive resultater yderligere valoriseres, støttes og udbygges, og at de partnerskaber og netværk, der indgås i løbet af året, fortsætter bagefter som en del af EU's kulturelle samarbejde. Regionsudvalget bifalder derfor den europæiske ramme for kulturarv, som blev forelagt i december 2018 og indeholder fem konkrete indsatsområder, der sigter mod at skabe et reelt vendepunkt for vores måde at vurdere, bevare og værdsætte den europæiske kulturarv;

38. bifalder, at artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er valgt som retsgrundlag, anerkender relevansen af artikel 173 og 208 i TEUF og støtter de tre strategiske mål (den sociale, økonomiske og eksterne dimension) og de to tværgående foranstaltninger (kulturarv og digitalisering);

39. opfordrer til, at ordlyden »[b]eskytte og fremme Europas kulturarv som en fælles ressource, øge bevidstheden om vores fælles historie og værdier og styrke følelsen af en fælles europæisk identitet« støtter beskyttelse af og respekt for Europas religiøse arv og fremmer kerneværdier, som beskrevet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);

⁽⁵⁾ CdR 44/2006 fin.

⁽⁶⁾ CdR 181/2010 fin.

40. vedrørende den tredje dimension (eksterne forbindelser) »insisterer [udvalget] på behovet for en omfattende uddybning af samarbejdet på lokalt, regionalt og nationalt niveau om de strategier, der udformes og udvikles til støtte for de internationale kulturelle forbindelser og aktiviteter«⁽⁷⁾, og udvalget mener, at diplomati mellem byer kan bidrage til at formidle den europæiske kulturelle identitet på verdensplan;

41. mener, at mobilitet blandt kulturelle fagfolk hører bedre hjemme blandt de tværgående foranstaltninger, da det tilfører alle tre dimensioner en væsentlig merværdi;

42. gentager, at der er behov for bedre dataindsamling og statistik på kulturområdet, hvilket er en forudsætning for at udvikle troværdige, evidensbaserede politikker i fremtiden og kræver en strategisk forskningstilgang, der fremmer overførsel af viden på tværs af initiativer, der i øjeblikket er spredt, og garanterer dækning af alle sektorer i samarbejde med kulturelle aktører.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁷⁾ COR-2016-05110-00-00-AC-TRA.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om Erasmus-programmet for uddannelse, ungdom og idræt

(2019/C 168/08)

Ordfører	Ulrike HILLER (DE/PES), medlem af senatet, Freie Hansestadt Bremens repræsentant over for forbundsstaten med ansvar for europæiske anliggender
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om »Erasmus«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013 COM(2018) 367 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Præambel, betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I en situation med hurtige og omfattende forandringer som følge af den teknologiske revolution og globaliseringen er investeringer i læringsmobilitet, samarbejde og innovativ politikudvikling inden for uddannelse, ungdom og idræt nøglen til at opbygge inkluderende og sammenhængende samfund med modstandskraft og til at opretholde Unionens konkurrenceevne, og samtidig bidrage til at styrke den europæiske identitet og en mere demokratisk Union.	I en situation med hurtige og omfattende forandringer som følge af den teknologiske revolution og globaliseringen er investeringer i udbredelse af viden og kultur , læringsmobilitet, samarbejde og innovativ politikudvikling inden for uddannelse, ungdom og idræt nøglen til at opbygge inkluderende og sammenhængende samfund med modstandskraft og til at opretholde Unionens konkurrenceevne, og samtidig bidrage til at styrke den europæiske identitet og en mere demokratisk Union.

Anbefalet ændring 2

Præambel, betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev højtideligt proklameret og underskrevet den 17. november 2017 i Göteborg af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, fastsætter som første princip, at alle har ret til inkluderende uddannelse og livslang læring af høj kvalitet med henblik på at bevare og tilegne sig færdigheder, der sætter dem i stand til at deltage fuldt ud i samfundslivet og foretage vellykkede overgange på arbejdsmarkedet.	Den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev højtideligt proklameret og underskrevet den 17. november 2017 i Göteborg af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, fastsætter som første princip, at alle har ret til inkluderende uddannelse og livslang læring af høj kvalitet med henblik på at bevare og tilegne sig færdigheder, der sætter dem i stand til at deltage fuldt ud i samfundslivet og foretage vellykkede overgange på arbejdsmarkedet. Dette er især vigtigt for alle unge i Europa, som for øjeblikket er arbejdsløse. Lige adgang til uddannelse bør sikres uanset køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder, seksuel orientering eller geografisk opholdssted og under behørig hensyntagen til de sproglige mindretals rettigheder.

Begrundelse

Den europæiske søjle for sociale rettigheder anerkender ikke de uddannelsesmæssige udfordringer for borgere, der bor i fjerntliggende områder, eller som taler et mindretalsprog.

Anbefalet ændring 3

Præambel, betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I sin meddelelse »Et moderne budget for en Union, der beskytter, styrker og forsvare — Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027«, som blev vedtaget den 2. maj 2018, foreslog Kommissionen at anlægge »et skarpere ungdomsfokus« i den næste flerårige finansielle ramme, navnlig ved mere end at fordoble størrelsen af Erasmus+ 2014-2020, som er en af Unionens mest synlige succeshistorier. Det nye program vil fokusere på inklusion og på at nå ud til flere unge med færre muligheder. Dette vil gøre det muligt for flere unge at flytte til et andet land for at uddanne sig eller arbejde.	I sin meddelelse »Et moderne budget for en Union, der beskytter, styrker og forsvare — Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027«, som blev vedtaget den 2. maj 2018, foreslog Kommissionen at anlægge »et skarpere ungdomsfokus« i den næste flerårige finansielle ramme, navnlig ved mere end at fordoble størrelsen af Erasmus+ 2014-2020, som er en af Unionens mest synlige succeshistorier. Det nye program vil fokusere på inklusion og på at nå ud til flere unge med færre muligheder. Dette vil gøre det muligt for flere unge at flytte til et andet land for at uddanne sig eller arbejde. For at princippet om »ingen skolegang eller uddannelse uden at have deltaget i et europæisk projekt« kan realiseres hurtigst muligt, bør programmet også målrettet gå efter at involvere, motivere og uddanne det personale, der varetager ikke-formel læring samt erhvervsfaglig og almen uddannelse, således at de kan motivere det størst mulige antal unge.

Begrundelse

Eftersom personalet inden for både ikke-formel læring samt erhvervsfaglig og almen uddannelse har en »gate keeper«-funktion for personer med færre muligheder, er det en nødvendighed at investere i disse medarbejderes kvalifikationer. Samtidig skal der tages behørigt hensyn til fænomenet hjerneflugt.

Anbefalet ændring 4

Præambel, betragtning 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
På denne baggrund er det nødvendigt at oprette et opfølgningsprogram (»programmet«) for programmet Erasmus+ for uddannelse, ungdom og idræt for perioden 2014-2020, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013. Den integrerede karakter af programmet for perioden 2014-2020, der omfatter læring i alle sammenhænge — formel, ikke-formel og uformel og i alle faser af livet — bør opretholdes for at fremme fleksible læringsforløb og give den enkelte mulighed for at udvikle de kompetencer, der er nødvendige for at klare udfordringerne i det enogtyvende århundrede.	På denne baggrund er det nødvendigt at oprette et opfølgningsprogram (»programmet«) for programmet Erasmus+ for uddannelse, ungdom og idræt for perioden 2014-2020, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013. Den integrerede karakter af programmet for perioden 2014-2020, der omfatter læring i alle sammenhænge — formel, ikke-formel og uformel og i alle faser af livet — bør opretholdes for at fremme fleksible læringsforløb og give den enkelte mulighed for at få læringserfaring, der styrker den europæiske identitet og forståelsen for Europas kulturelle mangfoldighed, så vedkommende på den måde kan udvikle de kompetencer, der er nødvendige for at klare udfordringerne i det enogtyvende århundrede.

Begrundelse

Det forhold, at udviklingen af fremtidsorienterede faglige kompetencer styrkes gennem læringserfaring i et andet europæisk land og i øvrigt hænger tæt sammen med udviklingen af en europæisk identitet, bør nævnes eksplicit i teksten.

Anbefalet ændring 5

Præambel, betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør i endnu højere grad kunne bidrage til gennemførelsen af Unionens politiske målsætninger og prioriteter inden for uddannelse, ungdom og sport. En sammenhængende tilgang til livslang læring er afgørende for at forvalte forskellige overgange, som borgerne vil støde på i løbet af deres liv. Med denne tilgang som udgangspunkt bør det næste program stadig være tæt knyttet til den overordnede strategiske ramme for Unionens politiske samarbejde inden for uddannelses- og ungdomsområdet, herunder de politiske dagsordener for skoler, videregående uddannelse, erhvervsuddannelse og voksenuddannelse, samtidig med at det styrker og udvikler nye synergier med andre relevante EU-programmer og politikområder.	Programmet bør i endnu højere grad kunne bidrage til gennemførelsen af Unionens politiske målsætninger og prioriteter inden for uddannelse, ungdom og sport. Derfor bør programmet styrke undervisningen i og accepten af de grundlæggende værdier, der udgør kernen i Den Europæiske Union: respekt for den menneskelige værdighed, frihed (herunder ytringsfrihed), demokrati, ligestilling, retssikkerhed og respekt for menneskerettighederne. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd. En sammenhængende tilgang til livslang læring er desuden afgørende for at forvalte forskellige overgange, som borgerne vil støde på i løbet af deres liv. Med denne tilgang som udgangspunkt bør det næste program stadig være tæt knyttet til den overordnede strategiske ramme for Unionens politiske samarbejde inden for uddannelses- og ungdomsområdet, herunder de politiske dagsordener for skoler, videregående uddannelse, erhvervsuddannelse og voksenuddannelse, samtidig med at det styrker og udvikler nye synergier med andre relevante EU-programmer og politikområder.

Begrundelse

Den foreslåede tilføjelse understreger — i tråd med undervisningsministrenes Pariserklæring om fremme af medborgerskab og de fælles værdier frihed, tolerance og ikkediskrimination ved hjælp af uddannelse — sagens hastende karakter og præciserer »Unionens politiske målsætninger og prioriteter«.

Anbefalet ændring 6

Præambel, betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet er et centralt element i opbygningen af et europæisk uddannelsesområde. Programmet bør kunne bidrage til efterfølgelsen af strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet og den nye dagsorden for færdigheder i Europa med et fælles engagement i den strategiske betydning af færdigheder og kompetencer med henblik på at fastholde arbejdspladser, vækst og konkurrenceevne. Programmet bør også støtte medlemsstaternes bestræbelser på at nå målene i Pariserklæringen om fremme af medborgerskab og de fælles værdier frihed, tolerance og ikkediskrimination ved hjælp af uddannelse.	Programmet er et centralt element i opbygningen af et europæisk uddannelsesområde. Programmet bør kunne bidrage til efterfølgelsen af strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet og den nye dagsorden for færdigheder i Europa med et fælles engagement i den strategiske betydning af færdigheder og kompetencer med henblik på at fastholde arbejdspladser, vækst og konkurrenceevne. Programmet bør også støtte medlemsstaternes bestræbelser på at nå målene i Pariserklæringen om fremme af medborgerskab og de fælles værdier frihed, tolerance og ikkediskrimination ved hjælp af uddannelse, således at de unge også bliver engagerede EU-borgere, der er bevidste om de europæiske værdier, som ved, hvordan de kan fremme disse værdier, og som kan anvende deres rettigheder. Programmet fokuserer på den strategiske betydning af færdigheder og kompetencer med henblik på at fastholde arbejdspladser, vækst og konkurrenceevne.

Begrundelse

Det forhold, at udviklingen af fremtidsorienterede faglige kompetencer styrkes gennem læringserfaring i et andet europæisk land og i øvrigt hænger tæt sammen med udviklingen af en europæisk identitet, bør nævnes eksplicit i teksten.

Anbefalet ændring 7

Præambel, betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør være i overensstemmelse med den nye EU-strategi for unge, rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet 2019-2027, der bygger på Kommissionens meddelelse af 22. maj 2018 »Engagement. Netværk. Mobilisering: En ny EU-strategi for unge«.	Programmet bør være i overensstemmelse med den nye EU-strategi for unge, rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet 2019-2027, der bygger på Kommissionens meddelelse af 22. maj 2018 »Engagement. Netværk. Mobilisering: En ny EU-strategi for unge«, og tage højde for EU-arbejdsplanen for ungdom.

Begrundelse

For at forbedre sammenhængen mellem de enkelte politikker bør der tages højde for EU-arbejdsplanen for ungdom.

Anbefalet ændring 8

Præambel, betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør bidrage til at styrke Unionens innovationskapacitet ved at støtte mobilitets- og samarbejdsaktiviteter, der fremmer udvikling af kompetencer inden for fremtidsorienterede områder eller fag såsom naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik, klimaændringer, miljø, ren energi, kunstig intelligens, robotteknologi, dataanalyse og kunst/design , for at hjælpe folk med at udvikle viden, færdigheder og kompetencer, der er brug for i fremtiden.	Programmet bør bidrage til at styrke Unionens innovationskapacitet, navnlig ved at støtte mobilitets- og samarbejdsaktiviteter, der fremmer udvikling af kompetencer inden for fremtidsorienterede områder eller fag såsom naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik, klimaændringer, miljø, ren energi, kunstig intelligens, robotteknologi, dataanalyse, design, kunst og humaniora for at hjælpe folk med at udvikle viden, færdigheder og kompetencer, der er brug for i fremtiden. En sådan bredtfa- vnende uddannelse vil fremme en større forståelse af demokrati, give et løft til kritisk analyse af nutidens virkelighed og dens interkulturelle dimension og fremme udviklingen af sociale fær- digheder, som f.eks. interkulturelle samarbejdsevner, empati, tolerance og evnen til at lære gennem selvstændigt arbejde, som alle er overordentlig vigtige.

Begrundelse

Eftersom Unionens innovationskapacitet ikke kun afhænger af de faglige kompetencer inden for de enkelte fagområder og discipliner, men også kompetencer inden for kunst og humaniora samt udvikling af sociale kompetencer hos de (fremtidige) medarbejdere og ledere, bør programmet tage hensyn til alle disse aspekter på passende vis.

Anbefalet ændring 9

Præambel, betragtning 15

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Synergier med Horisont Europa skal sikre, at de kombinerede ressourcer fra Erasmus og Horisont Europa ⁽¹⁾ anvendes til at støtte aktiviteter med henblik på at styrke og modernisere de videregående uddannelsesinstitutioner i Europa. Horisont Europa vil navnlig, hvor det er relevant, supplere programmets støtte til initiativet »Europauniversiteter«, især dets forskningsdimension som led i udviklingen af nye fælles og integrerede langsigtede og bæredygtige strategier for uddannelse, forskning og innovation. Synergier med horisont Europa vil bidrage til at fremme integration af uddannelse og forskning på videregående uddannelsesinstitutioner.	Synergier med Horisont Europa skal sikre, at de kombinerede ressourcer fra Erasmus og Horisont Europa anvendes til at støtte aktiviteter med henblik på at styrke og modernisere de videregående uddannelsesinstitutioner i Europa under behørig hensyntagen til de udfordringer, som landdistrikter, regioner i Unionens yderste periferi, områder, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. øområder, grænseoverskridende områder og bjergområder, og områder i medlemsstaterne, der rammes af naturkatastrofer, står over for. Horisont Europa vil navnlig, hvor det er relevant, supplere programmets støtte til initiativet »Europauniversiteter«, især dets forskningsdimension som led i udviklingen af nye fælles og integrerede langsigtede og bæredygtige strategier for uddannelse, forskning og innovation. Synergier med horisont Europa vil bidrage til at fremme integration af uddannelse og forskning på videregående uddannelsesinstitutioner, også med henblik på at fremme konvergens i denne sektor for regioner med udviklings efterslæb.
⁽¹⁾ COM(2018) [].	

Begrundelse

Uddannelse og forskning er afgørende drivkræfter for socioøkonomisk udvikling og beskæftigelsesegnethed, og derfor skal der også tages behørigt hensyn til fjernliggende regioner og regioner med udviklings efterslæb i EU.

Anbefalet ændring 10

Præambel, betragtning 16

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør være mere inklusivt ved i højere grad at nå ud til unge med færre muligheder, herunder gennem mere fleksible former for læringsmobilitet og ved at fremme små organisationers deltagelse, navnlig førstegangsdeltagere og lokale græsrodsorganisationer, der arbejder direkte med dårligt stillede lærende i alle aldre. Virtuelle samarbejdsformer, f.eks. virtuelt samarbejde, blandet og virtuel mobilitet bør fremmes for at nå ud til flere deltagere, navnlig deltagere med færre muligheder og deltagere for hvem det vil være en hindring fysisk at rejse til et andet land end deres bopælsland.	Programmet bør være mere inklusivt ved i højere grad at nå ud til unge med færre muligheder, herunder gennem mere fleksible former for læringsmobilitet og ved at fremme små organisationers deltagelse, navnlig førstegangsdeltagere og græsrodsorganisationer, herunder på lokalt og regionalt niveau, der arbejder direkte med dårligt stillede lærende i alle aldre. Desuden bør institutioner inden for såvel ikke-formel læring som erhvervsfaglig og almen uddannelse, der arbejder med dårligt stillede lærende, og som aldrig eller i lang tid ikke har været inddraget i EU's programmer, have bedre muligheder for at udvikle et projekt i samarbejde med en ekspertinstans inden for ikke-formel læring på lokalt og regionalt niveau. Virtuelle samarbejdsformer, f.eks. virtuelt samarbejde, blandet og virtuel mobilitet bør fremmes for at nå ud til flere deltagere, navnlig deltagere med færre muligheder og deltagere for hvem det vil være en hindring fysisk at rejse til et andet land end deres bopælsland. Ved støtten til disse virtuelle samarbejdsformer bør der tages højde for, at de kræver adgang til højhastighedsinternet for alle borgere i Europa. Det vil desuden være nødvendigt at overholde de fælles EU-regler om databeskyttelse.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Man bør så vidt muligt bestræbe sig på, at ugunstigt stillede personer, navnlig personer med handicap, det være sig fysiske, sensoriske som kognitive, får større mulighed for fysisk mobilitet.</i>

Begrundelse

Den aktive inddragelse af græsrodsorganisationer på lokalt og regionalt plan bør fremmes. Idet undersøgelser viser, at berøringsangsten over for EU-projekter, der opfattes som værende for komplicerede, i mange tilfælde er betydelig, bør der på den måde skabes muligheder for, at de berørte medarbejdere kan videreuddanne sig »on-the-job« gennem et samarbejde med en kompetent instans.

Virtuel mobilitet kan udgøre et nyttigt supplement til fysisk mobilitet, men er imidlertid ikke en ligeværdig erstatning. Adgang til bredbånd i hele EU og fuld overholdelse af databeskyttelsesreglerne er en nødvendig forudsætning. Det skal desuden sikres, at mobilitet er en mulighed for alle, herunder for lærende med handicap, såvel fysiske som kognitive, som ofte har behov for målrettet støtte.

Anbefalet ændring 11

Præambel, betragtning 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I sin meddelelse om styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur fremhævede Kommissionen, at uddannelse, kultur og idræt spiller en central rolle med hensyn til at fremme aktivt medborgerskab og fælles værdier blandt de yngre generationer. En styrkelse af den europæiske identitet og fremme af borgernes aktive deltagelse i de demokratiske processer er af afgørende betydning for Europas og vore demokratiske samfunds fremtid. Udlandsophold med henblik på at studere, lære og arbejde eller deltage i ungdoms- og idrætsaktiviteter bidrager til at styrke den europæiske identitet i al dens mangfoldighed og følelsen af at være en del af et kulturelt fællesskab, og bidrager desuden til at fremme aktivt medborgerskab blandt mennesker i alle aldre. Deltagerne i mobilitetsaktiviteter bør engagere sig i deres lokalsamfund og engagere sig lokalsamfundene i deres værtsland for at dele deres erfaringer. Aktiviteter med henblik på at styrke alle aspekter af kreativitet inden for uddannelse og ungdom og på at styrke den enkeltes nøglekompetencer, bør støttes.	I sin meddelelse om styrkelse af den europæiske identitet gennem uddannelse og kultur fremhævede Kommissionen, at uddannelse, kultur og idræt spiller en central rolle med hensyn til at fremme aktivt medborgerskab og fælles værdier blandt de yngre generationer. En styrkelse af den europæiske identitet og fremme af borgernes aktive deltagelse i de demokratiske processer er af afgørende betydning for Europas og vore demokratiske samfunds fremtid. Udlandsophold med henblik på at studere, lære og arbejde, gennemføre et kort-, mellem-, eller langsigtet praktikophold som elev på en almen eller erhvervsfaglig uddannelse eller deltage i ungdoms- og idrætsaktiviteter bidrager til at styrke den europæiske identitet i al dens mangfoldighed og følelsen af at være en del af et kulturelt fællesskab, og bidrager desuden til at fremme aktivt medborgerskab blandt mennesker i alle aldre. Deltagerne i mobilitetsaktiviteter bør engagere sig i deres lokalsamfund og engagere sig lokalsamfundene i deres værtsland for at dele deres erfaringer. Organisationer, der arbejder med kontaktformidling mellem studerende og institutioner inden for såvel ikke-formel læring som erhvervsfaglig og almen uddannelse, især organisationer der arbejder med unge med færre muligheder, bør modtage støtte til deres aktiviteter og til oprettelsen af netværk på lokalt og europæisk plan. Aktiviteter med henblik på at styrke alle aspekter af kreativitet inden for uddannelse og ungdom og på at styrke den enkeltes nøglekompetencer, bør støttes.

Begrundelse

Idet praktikophold i tilknytning til erhvervsskoler allerede støttes under det nuværende program Erasmus+ og efterhånden har fået stor betydning, bør denne mulighed videreføres og udvides til at omfatte erhvervsvejledning under de almene uddannelser.

Det arbejde, der udføres af organisationer, der formidler kontakt mellem studerende og almene og erhvervsfaglige uddannelsesinstitutioner, har vist, at en sådan formidling er hensigtsmæssig, idet de Erasmus-studerende får et dybere indblik i værtslandets uddannelsessystem. Desuden får eleverne en mere lettilgængelig »Peer-to-Peer«-tilgang til Europa, hvilket især må formodes at være relevant for unge med færre muligheder.

Anbefalet ændring 12

Præambel, betragtning 18

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmets internationale dimension bør fremmes med henblik på at tilbyde et større antal muligheder for mobilitet, samarbejde og politisk dialog med tredjelande, der ikke er associeret til programmet. Med udgangspunkt i den vellykkede gennemførelse af internationale videregående uddannelses- og ungdomsaktiviteter under de foregående programmer inden for områderne uddannelse og ungdom bør de internationale mobilitetsaktiviteter udvides til at omfatte andre sektorer, f.eks. inden for erhvervsuddannelse.	Programmets internationale dimension bør fremmes med henblik på at tilbyde et større antal muligheder for mobilitet, samarbejde og politisk dialog med tredjelande, der ikke er associeret til programmet. Med udgangspunkt i den vellykkede gennemførelse af internationale videregående uddannelses- og ungdomsaktiviteter under de foregående programmer inden for områderne uddannelse og ungdom bør de internationale mobilitetsaktiviteter udvides til at omfatte andre sektorer, f.eks. inden for erhvervsuddannelse. I den forbindelse bør der endvidere tages højde for de socioøkonomiske og geografiske karakteristika i de delta-gende lande, idet de påvirker jobskabelsen og dermed unges og voksnes iværksætter- og beskæftigelsesegnethed.

Begrundelse

Med ændringsforslaget skabes der en tættere sammenhæng mellem undervisning og uddannelse på den ene side og den sociale og økonomiske virkelighed især i perifere og ugunstigt stillede områder på den anden side.

Anbefalet ændring 13

Præambel, betragtning 19

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Den grundlæggende opdeling af programmet for perioden 2014-2020 i tre kapitler — uddannelse, ungdom og idræt — struktureret omkring tre hovedaktioner har vist sig at fungere godt og bør bibeholdes. Der bør indføres forbedringer for at strømline og rationalisere de aktioner, der støttes af programmet.	Den grundlæggende opdeling af programmet for perioden 2014-2020 i tre kapitler — uddannelse, ungdom og idræt — struktureret omkring tre hovedaktioner har vist sig at fungere godt og bør bibeholdes. Der bør indføres forbedringer for at strømline og rationalisere de aktioner, der støttes af programmet. Der bør f.eks. indføres områdespecifikke og ekstremt forenklede ansøgningsprocedurer med det formål at opfylde målet om flere deltagere og øge personalets motivation for at indgive ansøgninger. Dette kræver en intens rådgivning, bistand og støtte på lokalt og regionalt plan, hvor kendskabet til behovene på stedet er størst, samt støtte til mindre partnerskaber, der involverer små, lokale organisationer, og hvor de administrative formaliteter er enkle og begrænsede.

Begrundelse

Tidsforbruget ved indgivelse af en ansøgning anslås — også af erfarne fagfolk — til at ligge på mellem 40 og 80 timer alt efter projekttype. Dette var ikke i samme grad tilfældet for de tidligere programmer, og det kunne være nyttigt at tage udgangspunkt i de daværende standarder. Problematikken vedrører navnlig almene og erhvervsfaglige uddannelser samt ikke-formel læring, idet der her til forskel fra universiteterne ikke findes internationale kontorer, hvilket betyder, at dette arbejde skal gøres i tillæg til det almindelige arbejde.

Anbefalet ændring 14

Præambel, betragtning 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør udbygge de eksisterende muligheder for læringsmobilitet, navnlig i de sektorer, hvor programmet kunne skabe meget store effektivitetsgevinster, med henblik på at udvide programmets rækkevidde og opfylde den store uopfyldte efterspørgsel. Dette bør især ske ved at øge og lette mobiliteten for studerende på videregående uddannelser, elever og lærende inden for erhvervsuddannelse. Mobilitet for lavtuddannede voksne lærende bør indgå i partnerskaber med henblik på samarbejde. Mobilitetsmulighederne for unge, der deltager i ikke-formelle læringsaktiviteter, bør også udvides for at nå ud til flere unge. Mobilitet for personale inden for uddannelse, ungdom og idræt bør også styrkes i betragtning af mobilitetens løftestangseffekt. I overensstemmelse med visionen om et reelt europæisk uddannelsesområde bør programmet også fremme mobilitet og udvekslinger og fremme studerendes deltagelse i uddannelsesmæssige og kulturelle aktiviteter ved at støtte digitalisering af processer som f.eks. det europæiske studie kort. Dette initiativ kan være et vigtigt skridt i retning af at virkeliggøre mobilitet for alle ved for det første at gøre det muligt for videregående uddannelsesinstitutioner at sende og modtage flere udvekslingsstuderende og samtidig ved at øge kvaliteten i mobiliteten for studerende og ved at lette de studerendes adgang til forskellige tjenesteydelser (bibliotek, transport, indkvartering), før de ankommer til uddannelsesinstitutionen i udlandet.	Programmet bør udbygge de eksisterende muligheder for læringsmobilitet, navnlig ved at øge og lette mobiliteten for studerende på videregående uddannelser, elever og lærende inden for erhvervsuddannelse. Mobilitet for lavtuddannede voksne lærende bør indgå i partnerskaber med henblik på samarbejde. Mobilitetsmulighederne for unge, der deltager i ikke-formelle læringsaktiviteter, bør også udvides for at nå ud til flere unge. Mobilitet for personale inden for uddannelse, ungdom og idræt bør også styrkes i betragtning af mobilitetens løftestangseffekt. I overensstemmelse med visionen om et reelt europæisk uddannelsesområde bør programmet også fremme mobilitet og udvekslinger og fremme studerendes deltagelse i uddannelsesmæssige og kulturelle aktiviteter gennem støtte til organisationer, der arbejder med kontaktformidling i værtslandet mellem studerende, ungdomsorganisationer og institutioner inden for såvel ikke-formel læring som erhvervsfaglig og almen uddannelse, især organisationer der arbejder med unge med færre muligheder, og ved at støtte digitalisering af processer som f.eks. det europæiske studie kort. Dette initiativ kan være et vigtigt skridt i retning af at virkeliggøre mobilitet for alle ved for det første at gøre det muligt for videregående uddannelsesinstitutioner at sende og modtage flere udvekslingsstuderende og samtidig ved at øge kvaliteten i mobiliteten for studerende og ved at lette de studerendes adgang til forskellige tjenesteydelser (bibliotek, transport, indkvartering), før de ankommer til uddannelsesinstitutionen i udlandet. For at fremme de studerendes mobilitet generelt bør relevant information systematisk stilles til rådighed for at hjælpe de studerende med at forberede sig. Endvidere bør systematisk indsamling af god praksis, der er nyttig for studerende, fremmes.

Begrundelse

Det arbejde, der udføres af organisationer, der formidler kontakter mellem studerende og almene og erhvervsfaglige uddannelsesinstitutioner, har vist, at de kan bidrage til give eleverne i værtslandet en mere lettilgængelig »Peer-to-Peer«-tilgang til Europa, hvilket især må formodes at være relevant for unge med færre muligheder.

Anbefalet ændring 15

Præambel, betragtning 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør tilskynde unge til at deltage i det demokratiske liv i Europa bl.a. ved at støtte samfundsdeltagelsesprojekter, så de kan engagere sig og lære at deltage i samfundslivet, ved at skabe større bevidsthed om Unionens fælles værdier, herunder grundlæggende rettigheder, ved at bringe unge mennesker og politikere sammen på lokalt, nationalt og europæisk plan samt ved at bidrage til den europæiske integrationsproces.	Programmet bør tilskynde unge til at deltage i det demokratiske liv i Europa bl.a. ved at støtte samfundsdeltagelsesprojekter og ved at konsolidere og udvide eksisterende bedste praksis og foranstaltninger under Erasmus-programmet, så de kan engagere sig og lære at deltage i samfundslivet, ved at skabe større bevidsthed om Unionens fælles værdier, herunder grundlæggende rettigheder, ved at bringe unge mennesker og politikere sammen på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan samt ved at bidrage til den europæiske integrationsproces.

Begrundelse

Der skal tages hensyn til både lokale og regionale særpræg.

Anbefalet ændring 16

Præambel, betragtning 22

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør give unge flere muligheder for at opdage Europa gennem læringserfaringer i udlandet. Unge attenårige, navnlig unge med færre muligheder, bør gives muligheden for at få en førstegangsoplevelse, gennem kortvarig mobilitet for enkeltpersoner eller gruppemobilitet, ved at rejse rundt i Europa inden for rammerne af en uformel uddannelsesaktivitet, der sigter mod at fremme deres følelse af at være en del af Den Europæiske Union og dens kulturelle mangfoldighed. Programmet bør identificere de organer, der er ansvarlige for at nå ud til og udvælge deltagere og støtte aktiviteter med henblik på at fremme læringsaspektet af denne oplevelse.	Programmet bør give unge flere muligheder for at opdage Europa gennem læringserfaringer i udlandet. Unge attenårige, navnlig unge med færre muligheder, bør gives muligheden for at få en selvstændig førstegangsoplevelse, gennem kortvarig mobilitet for enkeltpersoner eller gruppemobilitet, ved at rejse rundt i Europa inden for rammerne af en uformel uddannelsesaktivitet, der sigter mod at fremme deres følelse af at være en del af Den Europæiske Union og dens kulturelle mangfoldighed. Det bør være muligt for alle unge at deltage i programmet på lige vilkår uafhængigt af deres bopæl, dvs. også for unge fra regionerne i den yderste periferi og mindre udviklede regioner, og få læringserfaringer over alt i Europa, så unge med forskellig baggrund og fra alle dele af Europa kan mødes. Det kunne indgå i overvejelserne, at unge med færre muligheder i tillæg til rejseudgifter kunne modtage stipendier til kost og logi samt om nødvendigt ledsagelse. Programmet kunne baseres på offentlig-private partnerskabsprojekter for at sikre en hurtigere finansiering, f.eks. fra mobilitets- og turismesektoren. En aktiv inddragelse af civilsamfundsgrupper i ovennævnte partnerskaber og i innovative former for samarbejde kunne give dem mulighed for at spille en dynamisk rolle med henblik på at øge Erasmus-programmets effektivitet og udvide dets anvendelsesområde. Programmet bør identificere de organer på regionalt eller lokalt plan, der er ansvarlige for at nå ud til deltagerne gennem informationsformidling i de passende medier og gennem relevante institutioner inden for uddannelsessystemet og sektoren for ikke-formel læring og støtte aktiviteter med henblik på at fremme læringsaspektet af denne oplevelse.

Begrundelse

Hvis dette tilbud om uformel læring rent faktisk skal nå ud til arbejdsløse eller fysisk handicappede unge, vil det ikke være tilstrækkeligt at anvende de almindelige kanaler til formidling af information. Desuden ville det være nyttigt ikke kun at finansiere rejseudgifterne, men også at give stipendier, der kan dække de udgifter, der automatisk følger med. Samtidig bør mindre udviklede regioner også betragtes som en destination for læringserfaringer i udlandet, så det er vigtigt også at vække de unges interesse og skabe entusiasme for disse regioner.

Anbefalet ændring 17

Præambel, betragtning 23

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør også fremme sprogindlæring, navnlig gennem øget brug af onlineredskaber, idet e-læring tilbyder yderligere fordele for sprogindlæring i form af tilgængelighed og fleksibilitet.	Programmet bør også fremme sprogindlæring, navnlig gennem øget brug af onlineredskaber, idet e-læring tilbyder yderligere fordele for sprogindlæring i form af tilgængelighed og fleksibilitet. I den forbindelse bør der under programmet være tilstrækkelig fokus på regional- og mindretalssprog i kraft af bl.a. artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed.

Begrundelse

Lovgiveren bør lægge vægt på den kulturelle og identitetsmæssige dimension af regional- og mindretalssprog i medfør af artikel 22 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og Europarådets europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog (1992), som 16 EU-medlemsstater har undertegnet.

Anbefalet ændring 18

Præambel, betragtning 24

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Programmet bør støtte foranstaltninger, der styrker samarbejdet mellem institutioner og organisationer, der er aktive på uddannelses-, ungdoms- og idrætsområdet , og anerkende deres grundlæggende rolle i arbejdet med at give borgerne den viden og de færdigheder og kompetencer, de har brug for i en verden i forandring, og til at kunne udnytte potentialet for innovation, kreativitet og iværksætteri, navnlig i den digitale økonomi .	Programmet bør støtte foranstaltninger, der styrker samarbejdet mellem institutioner og organisationer, der er aktive inden for såvel ikke-formel læring som erhvervsfaglig og almen uddannelse samt idræt, og som arbejder på specifikke uddannelsesområder og gennemsigtigt på tværs af sektorer på lokalt plan , og anerkende deres grundlæggende rolle i arbejdet med at give borgerne den viden og de færdigheder og kompetencer, de har brug for i en verden i forandring, og til at kunne udnytte potentialet for innovation, kreativitet og iværksætteri.

Begrundelse

Også uden for den digitale økonomi findes der kreative og innovative uddannelsesinstitutioner, og derfor vil det være uberettiget kun at fokusere på én bestemt sektor.

Anbefalet ændring 19

Præambel, betragtning 32

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at understrege betydningen af at tackle klimaændringer i henhold til Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen, og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil programmet bidrage til at integrere klimaindsatsen i Unionens politikker og til opnåelsen af det overordnede mål, nemlig at 25 % af udgifterne i EU-budgettet går til finansiering af støtte til klimamål. Relevante aktioner identificeres under programmets udarbejdelse og gennemførelse og revurderes i forbindelse med de relevante evalueringer og gennemgange.	For at understrege betydningen af at tackle klimaændringer i henhold til Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen, og for at nå FN's mål for bæredygtig udvikling vil programmet bidrage til at integrere klimaindsatsen i Unionens politikker og til opnåelsen af det overordnede mål, nemlig at 25 % af udgifterne i EU-budgettet går til finansiering af støtte til klimamål. Relevante aktioner, herunder klimarelateret undervisning og kompetenceoverførsel til unge europæere , identificeres under programmets udarbejdelse og gennemførelse og revurderes i forbindelse med de relevante evalueringer og gennemgange.

Begrundelse

Det er vigtigt at uddanne unge inden for forebyggelse, modvirkning og mindske af risici på klimaområdet, herunder de naturkatastrofer, der er en følge af klimaændringerne.

Anbefalet ændring 20

Præambel, betragtning 37

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Tredjelande, der indgår i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Erasmusprogrammet inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), hvori det bestemmes, at Unionens programmer kan gennemføres ved beslutning, der træffes i henhold til denne aftale. Tredjelande kan også deltage med hjemmel i andre retsfor skrifter. Denne forordning bør tildele de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser. Tredjelandes fulde deltagelse i programmet bør være underlagt de betingelser, der er fastsat i de konkrete aftaler om tredjelands deltagelse i programmet. Fuld deltagelse indebærer desuden forpligtelsen til at oprette et nationalt agentur og forvaltning af visse af programmets aktioner på decentralt plan. Enkelt personer og enheder fra tredjelande, der ikke er associeret til programmet, bør være i stand til at deltage i visse af programmets aktioner, som fastlagt i arbejdsprogrammet og indkaldelser af forslag, der offentliggøres af Kommissionen. Ved gennemførelsen af programmet kan der tages højde for specifikke ordninger med hensyn til enkeltpersoner og enheder fra mikrostater i Europa.	Tredjelande, der indgår i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Erasmusprogrammet inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), hvori det bestemmes, at Unionens programmer kan gennemføres ved beslutning, der træffes i henhold til denne aftale. Tredjelande kan også deltage med hjemmel i andre retsfor skrifter og andre rammer for struktureret samarbejde som Unionens makroregionale strategier. Denne forordning bør tildele de fornødne rettigheder og den fornødne adgang til den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret, således at de i fuld udstrækning kan udøve deres respektive beføjelser. Tredjelandes fulde deltagelse i programmet bør være underlagt de betingelser, der er fastsat i de konkrete aftaler om tredjelands deltagelse i programmet. Fuld deltagelse indebærer desuden forpligtelsen til at oprette et nationalt agentur og forvaltning af visse af programmets aktioner på decentralt plan. Enkelt personer og enheder fra tredjelande, der ikke er associeret til programmet, bør være i stand til at deltage i visse af programmets aktioner, som fastlagt i arbejdsprogrammet og indkaldelser af forslag, der offentliggøres af Kommissionen. Ved gennemførelsen af programmet kan der tages højde for specifikke ordninger med hensyn til enkeltpersoner og enheder fra mikrostater i Europa.

Begrundelse

Med tilføje lsen understreges den makroregionale dimension af EU-politikkerne, idet bl.a. de tredjelande, der er omfattet af de eksisterende makroregionale strategier, deltager i Erasmusprogrammet.

Anbefalet ændring 21

Præambel, betragtning 38

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I henhold til meddelelsen fra Kommissionen »Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi« skal programmet tage hensyn til de særlige forhold i disse regioner. Der vil blive truffet foranstaltninger til at øge deltagelsen i alle aktioner for regionerne i den yderste periferi. Mobilitetsudvekslinger og samarbejde mellem personer og organisationer fra disse regioner og tredjelande, navnlig nabolandende, bør tilskyndes. Disse foranstaltninger vil blive overvåget og evalueret løbende.	»I henhold til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og meddelelsen fra Kommissionen »Et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi« skal programmet tage hensyn til de særlige forhold i disse regioner. Der vil blive truffet foranstaltninger til at øge deltagelsen i alle aktioner for regionerne i den yderste periferi. Mobilitetsudvekslinger og samarbejde mellem personer og organisationer fra disse regioner og tredjelande, navnlig nabolandende, bør tilskyndes. Disse foranstaltninger vil blive overvåget og evalueret løbende.«

Begrundelse

Betragtningen bør omfatte retsgrundlaget i artikel 349 TEUF, da hensynet til de særlige forhold, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi, er forankret i denne artikel. Det foreslås derfor at ændre ordlyden af betragtningen.

Anbefalet ændring 22

Præambel, betragtning 38

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Endvidere skal der i forbindelse med enhver foranstaltning under programmet tages højde for behovet for at øge deltagelsen af regioner, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. ømråder, grænseoverskridende områder og bjergområder, som anført i artikel 174, stk. 3, i TEUF.</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 23

Præambel, betragtning 42

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Passende former for opsøgende virksomhed, oplysning og formidling af de muligheder og resultaterne af de aktioner, der støttes af programmet, bør sikres på europæisk, nationalt og lokalt plan. Opsøgende virksomhed, oplysning og formidling bør foregå via alle de organer, der gennemfører programmet, herunder, hvis det er relevant, med støtte fra andre vigtige interessenter.	Passende former for opsøgende virksomhed, oplysning og formidling af de muligheder og resultaterne af de aktioner, der støttes af programmet, bør sikres på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Opsøgende virksomhed, oplysning og formidling bør foregå via alle de organer, der gennemfører programmet, herunder, hvis det er relevant, med støtte fra andre vigtige interessenter.

Begrundelse

Der skal tages hensyn til både lokale og regionale særpræg.

Anbefalet ændring 24

Præambel, betragtning 44

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre en effektiv og virkningsfuld gennemførelse af denne forordning bør programmet gøre optimal brug af de gennemførelsesmekanismer, der allerede er gældende. Gennemførelsen af programmet bør derfor overdrages til Kommissionen og til de nationale agenturer. For at maksimere effektiviteten bør de nationale agenturer, hvis det er praktisk muligt, være det samme organ som det, der er udpeget med henblik på forvaltningen af det foregående program. Omfanget af den forudgående overensstemmelsesvurdering begrænses til krav, der er nye og specifikke for programmet, medmindre andet er berettiget, f.eks. i tilfælde af alvorlige mangler eller utilstrækkelig effektivitet fra det pågældende nationale agents side	For at sikre en effektiv og virkningsfuld gennemførelse af denne forordning bør programmet gøre optimal brug af de gennemførelsesmekanismer, der allerede er gældende og i højere grad inddrage det regionale niveau. Gennemførelsen af programmet bør derfor overdrages til Kommissionen og til de nationale agenturer, der i højere grad bør samarbejde med det regionale niveau. For at maksimere effektiviteten bør de nationale agenturer, som i højere grad samarbejder med det regionale niveau, hvis det er praktisk muligt, være det samme organ som det, der er udpeget med henblik på forvaltningen af det foregående program. For yderligere at øge effektiviteten og accepten af de foranstaltninger, som de nationale agenturer iværksætter, bør disse i samarbejde med de relevante interessenter oprette rådgivende råd og ombudsmænd på lokalt eller regionalt plan, der kan bidrage til at forbedre de administrative procedurer og beslutninger, og som kan bidrage til at løse eventuelle uoverensstemmelser og tvister mellem de nationale agenturer og brugere på en gennemsigtig, saglig og neutral måde. Omfanget af den forudgående overensstemmelsesvurdering begrænses til krav, der er nye og specifikke for programmet, medmindre andet er berettiget, f.eks. i tilfælde af alvorlige mangler eller utilstrækkelig effektivitet fra det pågældende nationale agents side

Begrundelse

De gode erfaringer, som Bundesinstitut für berufliche Bildung (BIBB) (forbundsinstittuttet for erhvervsuddannelse) i Tyskland har haft med oprettelsen af et brugerråd, bør også komme de andre nationale agenturer til gode, således at de berørte parter i endnu højere grad kan deltage i programmer og navnlig i gennemførelsen heraf.

Idet der tidligere ofte har været klager over afgørelser truffet af de nationale agenturer, og det ikke giver mening at lade de nationale agenturer selv træffe afgørelse om de indgivne klager, er det oplagt at etablere relevante ombudsmandsfunktioner, som det allerede er tilfældet i Østrig. Disse instanser skal sikre gennemsigtighed i beslutningsprocedurerne og bidrage til sagligt velfunderede og neutrale løsninger.

Anbefalet ændring 25

Præambel, betragtning 46

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne bør tilstræbe at vedtage alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at fjerne retlige og administrative hindringer for et velfungerende program. Dette omfatter så vidt muligt at løse problemer, der medfører vanskeligheder med at opnå visa og opholdstilladelse, uden at dette dog tilsidesætter EU-bestemmelserne om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til at fremskynde procedurerne for indrejse og ophold.	Medlemsstaterne bør vedtage alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at fjerne retlige og administrative hindringer for et velfungerende program. Dette omfatter så vidt muligt at fritage stipendier fra beskatning og løse problemer, der medfører vanskeligheder med at opnå visa og opholdstilladelse, uden at dette dog tilsidesætter EU-bestemmelserne om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til at fremskynde procedurerne for indrejse og ophold.
⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).	⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

Begrundelse

Dette er i overensstemmelse med betragtning 49.

Anbefalet ændring 26

Præambel, betragtning 49

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at forenkle kravene for støttemodtagerne bør den forenklede finansiering så vidt muligt bestå af engangsbeløb, enhedsomkostningsbaserede tilskud eller faste tilskud. De forenklede tilskud til programmets mobilitetsaktioner som defineret af Kommissionen bør tage hensyn til leve- og opholdsmkostningerne i værtslandet. Kommissionen og de nationale agenturer i afsenderlandene bør have mulighed for at justere disse forenklede tilskud på grundlag af objektive kriterier, navnlig med henblik på at sikre unge med færre muligheder adgang til programmet. Medlemsstaterne bør også tilskyndes til , i overensstemmelse med national lovgivning, at fritage disse tilskud fra eventuelle skatter og sociale afgifter. Samme fritagelse bør gælde for offentlige eller private enheder, som yder sådan finansiel støtte til de berørte enkeltpersoner.	For at forenkle kravene for støttemodtagerne bør den forenklede finansiering så vidt muligt bestå af engangsbeløb, enhedsomkostningsbaserede tilskud eller faste tilskud. De forenklede tilskud til programmets mobilitetsaktioner som defineret af Kommissionen bør jævnligt revurderes og tilpasses leve- og opholdsmkostningerne i værtslandet og -regionen . Kommissionen og de nationale agenturer i afsenderlandene bør have mulighed for at justere disse forenklede tilskud på grundlag af objektive kriterier, navnlig med henblik på at sikre unge med færre muligheder adgang til programmet. Deres samlede udgifter til deltagelse bør dækkes af sådanne tilskud . Medlemsstaterne bør også, i overensstemmelse med national lovgivning, fritage disse tilskud fra eventuelle skatter og sociale afgifter. Samme fritagelse bør gælde for offentlige eller private enheder, som yder sådan finansiel støtte til de berørte enkeltpersoner.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 27

Præambel, betragtning 51

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Det er nødvendigt at sikre komplementaritet mellem de aktioner, der gennemføres under programmet, og aktiviteter, der iværksættes af medlemsstaterne, samt andre EU-aktiviteter, navnlig inden for uddannelse, kultur og medier, ungdom og solidaritet, beskæftigelse og social inklusion, forskning og innovation, industri og erhvervsliv, landbrug og udvikling af landdistrikter, samhørighed, regionalpolitik og internationalt samarbejde og udvikling med fokus på unge landbrugere, samhørighed, regionalpolitik og internationalt samarbejde og international udvikling.	Det er nødvendigt at sikre komplementaritet mellem de aktioner, der gennemføres under programmet, og aktiviteter, der iværksættes af medlemsstaterne og regionerne , samt andre EU-aktiviteter, navnlig inden for uddannelse, kultur og medier, ungdom og solidaritet, beskæftigelse og social inklusion, forskning og innovation, industri og erhvervsliv, landbrug og udvikling af landdistrikter, samhørighed, regionalpolitik og internationalt samarbejde og udvikling med fokus på unge landbrugere, samhørighed, regionalpolitik og internationalt samarbejde og international udvikling.

Begrundelse

Den bør også tages højde for komplementariteten mellem foranstaltninger under programmet og regionernes aktiviteter.

Anbefalet ændring 28

Præambel, betragtning 52

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Selv om de retlige rammer allerede gjorde det muligt for medlemsstaterne og regionerne at skabe synergier i den foregående programmeringsperiode mellem Erasmus+ og andre EU-instrumenter, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde, som også støtter den kvalitative udvikling af uddannelses- og ungdomssystemerne i Unionen, har dette potentiale hidtil været underudnyttet, hvilket begrænser de projekternes systemiske virkninger for politikken. Der bør sikres effektiv kommunikation og effektivt samarbejde i medlemsstaterne mellem de nationale organer, der er ansvarlige for forvaltningen af disse forskellige instrumenter for at maksimere deres virkning. Programmet bør give mulighed for et aktivt samarbejde med disse instrumenter.	Selv om de retlige rammer allerede gjorde det muligt for medlemsstaterne og regionerne at skabe synergier i den foregående programmeringsperiode mellem Erasmus+ og andre EU-instrumenter, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde, som også støtter den kvalitative udvikling af uddannelses- og ungdomssystemerne i Unionen, har dette potentiale hidtil været underudnyttet, hvilket begrænser de projekternes systemiske virkninger for politikken. Der bør sikres effektiv kommunikation og effektivt samarbejde i medlemsstaterne mellem de nationale og regionale organer, der er ansvarlige for forvaltningen af disse forskellige instrumenter for at maksimere deres virkning. Programmet bør give mulighed for et aktivt samarbejde med disse instrumenter.

Begrundelse

Der bør også tages højde for samarbejdet med regionale organer, da visse myndigheder på dette niveau forvalter andre fællesskabsinstrumenter, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde.

Anbefalet ændring 29

Kapitel 1, artikel 2, nr. 6) (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»breddeidræt«: organiseret idræt, der udøves af amatøridrætsudøvere på lokalt niveau, og idræt for alle	»breddeidræt«: organiseret idræt, der udøves af amatøridrætsudøvere på lokalt eller regionalt niveau, og idræt for alle

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 30

Kapitel 1, artikel 2, nr. 14) (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»partnerskab«: en aftale indgået mellem en gruppe af institutioner og/eller organisationer med det formål at gennemføre fælles aktiviteter eller projekter	»partnerskab«: en aftale indgået mellem en gruppe af institutioner og/eller organisationer med det formål at gennemføre fælles aktiviteter eller projekter inden for rammerne af programmet

Begrundelse

Det bør sikres, at ikke enhver form for samarbejde defineres som et »partnerskab« i forordningens forstand.

Anbefalet ændring 31

Kapitel 1, artikel 2, nr. 25) (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»personer med færre muligheder«: personer, der står over for en række hindringer , som afholder dem fra at få effektiv adgang til muligheder under programmet af økonomiske, sociale, kulturelle, geografiske eller helbredsmæssige årsager, på grund af en migrantbaggrund eller af årsager såsom handicap og uddannelsesmæssige vanskeligheder	»personer med færre muligheder«: personer, der står over for en række barrierer , som afholder dem fra at få effektiv adgang til muligheder under programmet af økonomiske, sociale, kulturelle, sproglige , geografiske eller helbredsmæssige årsager, på grund af en migrantbaggrund eller af årsager såsom fysiske, sensoriske og kognitive handicap. Sikring af tilgængelighed er et af programets hovedmål, som er vigtigere end kvantitative og finansielle aspekter

Begrundelse

Lige adgang til muligheder kræver, at hindringer som f.eks. sprogbarrierer eller indlæringsvanskeligheder imødegås.

Anbefalet ændring 32

Kapitel 1, artikel 2, nyt nr. 28) (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	»fremmedsprog«: alle andre sprog end den lærendes modersmål

Begrundelse

Programmets støtte til at lære nye sprog bør ikke være begrænset til officielle EU-sprog.

Anbefalet ændring 33

Kapitel 1, artikel 2, nyt nr. 29) (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>»personer med handicap«: personer med en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hæmme dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre</i>

Begrundelse

Definition af begrebet i tråd med FN's handicapkonvention artikel 1, stk. 2.

Anbefalet ændring 34

Kapitel II, artikel 4, Nøgleaktion 1 Læringsmobilitet

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner under nøgleaktion 1:	På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner under nøgleaktion 1, som også kan gennemføres i kombination med virtuelle udvekslingsprojekter:
a) mobilitet for studerende og undervisere på videregående uddannelser	a) kort-, mellemlang- eller langsigtet mobilitet for studerende og undervisere på videregående uddannelser
b) mobilitet for lærende og undervisere på erhvervsuddannelser	b) kort-, mellemlang- eller langsigtet mobilitet for lærende og undervisere på erhvervsuddannelser, især for lærlinge, medarbejdere og undervisere i SMV'er. Der bør udvikles målrettede kurser, der kan forberede lærlingene på de sproglige og interkulturelle udfordringer, og som der kan søges om flere gange om året
c) mobilitet for elever og lærere i skoler/gymnasier	c) kort-, mellemlang- eller langsigtet mobilitet for elever og lærere i skoler/gymnasier, bl.a. med henblik på praktikophold inden for almene uddannelser
d) mobilitet for undervisere på voksenuddannelser	d) kort-, mellemlang- eller langsigtet mobilitet for undervisere på voksenuddannelser
e) muligheder for sprogindlæring, herunder dem, der støtter mobilitetsaktiviteter.	e) muligheder for sprogindlæring, herunder dem, der støtter mobilitetsaktiviteter. Disse bør tage højde for de særlige behov i de forskellige målgrupper
	f) mobilitet for voksne og ældre, som er indskrevet på voksenuddannelse eller deltager i andre initiativer for livslang læring
	g) mobilitet for unge og ungdomsarbejdere med henblik på læring inden for det ikke-formelle uddannelsesområde.

Begrundelse

a)-e) Læringsmobilitet bør navnlig gælde for denne personkreds og dette uddannelsesområde, og et tilbud af høj kvalitet kræver en passende forberedelse.

f) Opmuntring til og fremme af vedvarende læring og uddannelse for voksne og ældre for at udbygge deres viden og kompetencer, højne deres livskvalitet, fremme deres inklusion og fremme den europæiske identitet i alle aldersgrupper.

g) Ændringsforslaget omfatter kun tiltag inden for det formelle og mere akademiske uddannelsessystem, men det er også relevant at medtage et punkt vedrørende unges og ungdomsarbejders mobilitet under nøgleaktion 1.

Anbefalet ændring 35

Kapitel II, artikel 5, Nøgleaktion 2 Samarbejde mellem organisationer og institutioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner under nøgleaktion 2:	På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner under nøgleaktion 2:
a) partnerskaber med henblik på samarbejde og udveksling af bedste praksis, herunder mindre partnerskaber for at fremme en bredere og mere inklusiv adgang til programmet	a) partnerskaber med henblik på samarbejde og udveksling af bedste praksis, herunder mindre partnerskaber i regioner , for at fremme en bredere og mere inklusiv adgang til programmet
b) ekspertisepartnerskaber, navnlig Europauniversiteter, erhvervsekspertisecentre og fælles mastergrader	b) ekspertisepartnerskaber, navnlig Europauniversiteter og erhvervsekspertisecentre, der ikke kun bør befinde sig i de europæiske storbyer. Disse bør under inddragelse af det regionale niveau støtte interessenterne praksisrelaterede samarbejde og udvikle fælles mastergrader
c) innovationspartnerskaber med sigte på at styrke Europas innovationskapacitet	c) innovationspartnerskaber med sigte på at styrke Europas innovationskapacitet og promovering af »europæiske virksomheder«, der i særlig grad engagerer sig i, at deres lærlinge får europæiske kvalifikationer
d) onlineplatforme og -værktøjer til fremme af virtuelt samarbejde, herunder støttetjenester til eTwinning og til den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa.	d) onlineplatforme og -værktøjer til fremme af virtuelt samarbejde, herunder støttetjenester til eTwinning og til den elektroniske platform for voksenuddannelse i Europa.

Begrundelse

Erhvervsekspertisecentre kan kun opfylde deres målsætninger, hvis de tager udgangspunkt i de eksisterende strukturer og arbejder sammen med og ikke mod interessenterne.

Anbefalet ændring 36

Kapitel II, artikel 6, Nøgleaktion 3 Støtte til politikudvikling og samarbejde

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Nøgleaktion 3</i> Støtte til politikudvikling og samarbejde På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner under nøgleaktion 3: a) udarbejdelse og gennemførelse af Unionens generelle og sektorspecifikke uddannelsesdagsordener, herunder støtte til Eurydice-netværket eller aktiviteter i andre relevante organisationer b) støtte til EU-værktøjer og -foranstaltninger, der fremmer kvalitet, gennemsigtighed og anerkendelse af kompetencer, færdigheder og kvalifikationer ⁽¹⁾ c) politisk dialog og samarbejde med vigtige interessenter, herunder EU-dækkende netværk, europæiske ngo'er og internationale organisationer på uddannelsesområdet d) foranstaltninger, der bidrager til kvalitet og inklusivitet i gennemførelsen af programmet e) samarbejde med andre EU-instrumenter og støtte til andre EU-politikker f) formidlings- og oplysningsaktiviteter om Unionens politiske resultater og prioriteter samt om programmet.	<i>Nøgleaktion 3</i> Støtte til politikudvikling og samarbejde På uddannelsesområdet støtter programmet følgende aktioner under nøgleaktion 3: a) udarbejdelse og gennemførelse af Unionens generelle og sektorspecifikke uddannelsesdagsordener, herunder støtte til Eurydice-netværket eller aktiviteter i andre relevante organisationer b) støtte til EU-værktøjer og -foranstaltninger, der fremmer kvalitet, gennemsigtighed og anerkendelse af kompetencer, færdigheder og kvalifikationer ⁽²⁾ c) politisk dialog og samarbejde med vigtige interessenter, herunder EU-dækkende netværk, europæiske ngo'er og internationale organisationer på uddannelsesområdet d) foranstaltninger, der bidrager til kvalitet og inklusivitet i gennemførelsen af programmet e) samarbejde med andre EU-instrumenter og støtte til andre EU-politikker f) formidlings- og oplysningsaktiviteter om Unionens politiske resultater og prioriteter samt om programmet g) støtte til gennemførelse af Unionens makroregionale strategier.
⁽¹⁾ Navnlig Unionens fælles ramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer, den europæiske referenceramme for kvalifikationer; Europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem, det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser, Den Europæiske Sammenslutning for Kvalitetssikringssorganisationer inden for Videregående Uddannelse, det europæiske net af informationscentre og nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse og Euroguidance-netværket.	⁽¹⁾ Navnlig Unionens fælles ramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer, den europæiske referenceramme for kvalifikationer; Europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem, det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser, Den Europæiske Sammenslutning for Kvalitetssikringssorganisationer inden for Videregående Uddannelse, det europæiske net af informationscentre og nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse og Euroguidance-netværket.

Begrundelse

Erasmusprogrammet bør også have en makroregional dimension og fremme strategierne for økonomisk, socialt og territorielt samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstater og tredjelande.

Anbefalet ændring 37

Kapitel II, artikel 7 Jean Monnet-aktioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Jean Monnet-aktioner</i>	<i>Jean Monnet-aktioner</i>
Programmet støtter undervisning, læring, forskning og debatter vedrørende den europæiske integration gennem følgende aktioner:	Programmet støtter undervisning, læring, forskning og debatter vedrørende den europæiske integration gennem følgende aktioner:
a) Jean Monnet-aktionen vedrørende videregående uddannelse	a) Jean Monnet-aktionen vedrørende videregående uddannelse
b) Jean Monnet-aktionen vedrørende andre uddannelsesområder	b) Jean Monnet-aktionen vedrørende andre uddannelsesområder
c) støtte til følgende institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse: Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze, herunder Skolen for Tværnational Forvaltning Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin) Det Europæiske Institut for Offentlig Forvaltning, Maastricht Det Europæiske Retsakademi, Trier Det Europæiske Agentur for Udvikling af Undervisning af Personer med Særlige Behov, Odense, og Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse, Nice.	c) støtte til følgende institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse: Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze, herunder Skolen for Tværnational Forvaltning Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin) Det Europæiske Institut for Offentlig Forvaltning, Maastricht Det Europæiske Retsakademi, Trier Det Europæiske Agentur for Udvikling af Undervisning af Personer med Særlige Behov, Odense, og Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse, Nice
	d) <i>Jean Monnet-aktionen vedrørende uddannelse og forskning inden for miljøbeskyttelse, EU-strategien for bæredygtig udvikling og den overordnede miljø- og klimapolitik, herunder naturkatastrofer med særlig fokus på forebyggelse, modvirkning og mindselse af skader.</i>

Begrundelse

Tilføjjelsen styrker Jean Monnet-aktionerne under programmet.

Anbefalet ændring 38

Kapitel IV, artikel 11, nyt stykke

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Endvidere støttes amatørsportsudøveres mobilitet i forbindelse med deres konkurrencer, især når det gælder sportsfolk fra fjerntliggende områder, ømråder og områder i den yderste periferi.</i>

Begrundelse

Det er vigtigt at støtte disse idrætsudøveres mobilitet, da deres konkurrencedeltagelse er forbundet med større rejsemæssige udfordringer på grund af deres oprindelsesområders beliggenhed. Alle idrætsudøvere bør have adgang til mobilitet på lige vilkår.

Anbefalet ændring 39

Kapitel IV, artikel 12, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) partnerskaber med henblik på samarbejde og udveksling af bedste praksis, herunder mindre partnerskaber for at fremme en bredere og mere inklusiv adgang til programmet	a) partnerskaber med henblik på samarbejde og udveksling af bedste praksis, herunder mindre partnerskaber for at fremme en bredere og mere inklusiv adgang til programmet. For at sikre, at også mindre lokale og regionale aktører kan deltage i programmet bør minimumsantallet af lande, som skal deltage i en foranstaltning, reduceres til 6

Begrundelse

Da mange aktiviteter organiseres af små lokale eller regionale aktører, bør der for sikre en bredere og mere inklusiv adgang sikres mulighed for denne konkrete reduktion.

Anbefalet ændring 40

Kapitel IV, artikel 14, nyt stk. 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
6. [...]	6. [...] 7. <i>De midler til enkeltpersoners læringsmobilitet, der henvises til i artikel 4, tilpasses de regelmæssigt revurderede faktiske leveomkostninger i værtsregionen.</i>

Begrundelse

Det er nødvendigt at tilpasse godtgørelsen af leveomkostninger i et værtsland i lyset af opdaterede faktiske omkostninger i de enkelte værtsregioner, eftersom nationale gennemsnit kan være vildledende.

Anbefalet ændring 41

Kapitel VIII, artikel 22, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De nationale agenturer, jf. artikel 24, udvikler en sammenhængende tilgang med henblik på effektivt opsøgende arbejde og offentliggørelse og udnyttelse af resultater af aktiviteter, der er støttet under de aktioner, der forvaltes under programmet, bistår generelt Kommissionen i forbindelse med offentliggørelsen af information om programmet, herunder oplysninger om aktioner og aktiviteter, der forvaltes på nationalt plan og på EU-plan, og dets resultater og informerer de relevante målgrupper om aktioner og aktiviteter i deres land.	De nationale agenturer, jf. artikel 24, udvikler en sammenhængende tilgang med henblik på effektivt opsøgende arbejde og offentliggørelse, der synliggør de enkelte dele af programmet , og udnyttelse af resultater af aktiviteter, der er støttet under de aktioner, der forvaltes under programmet, bistår generelt Kommissionen i forbindelse med offentliggørelsen af information om programmet, herunder oplysninger om aktioner og aktiviteter, der forvaltes på nationalt plan og på EU-plan, og dets resultater og informerer de relevante målgrupper fra børnehaveklasse til erhvervsuddannelse og universitet i relevante medier og i samarbejde med interessenterne om aktioner og aktiviteter i deres land.

Begrundelse

Hvis målet om en tredobling af antallet af potentielle deltagere skal opfyldes, vil det være nødvendigt, at der i både den eksterne og interne kommunikation tages et behørigt hensyn til programmets områder, så der på den måde kan skabes en multiplikatoreffekt.

Anbefalet ændring 42

Kapitel IX, artikel 23, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige og hensigtsmæssige foranstaltninger til at fjerne retlige og administrative hindringer for programmets drift, herunder, hvor det er muligt, foranstaltninger til løsning af problemer, der besværliggør opnåelsen af visum.	Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige og hensigtsmæssige foranstaltninger til at fjerne retlige og administrative hindringer for programmets drift, herunder foranstaltninger der tager sigte på at undgå beskatning af tilskud, sikre overførslen af rettigheder mellem EU's sociale systemer og , hvor det er muligt, foranstaltninger til at løse problemer, der besværliggør opnåelsen af visum.

Begrundelse

Ordlyden sikrer sammenhæng med de foregående betragtninger.

Anbefalet ændring 43

Kapitel IX, artikel 25, nyt stk. 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Kommissionen etablerer et rådgivende råd, hvor vigtige — også lokale og regionale — interessenter kontinuerligt kan rådgive Kommissionen om gennemførelsen af programmet og på den måde bidrage til en bedre opfyldelse af programmets målsætninger.

Begrundelse

De gode erfaringer, som Bundesinstitut für berufliche Bildung (BIBB) (forbundsinstitutet for erhvervsuddannelse) i Tyskland har haft med oprettelsen af et brugerråd, bør også komme Kommissionen til gode, således at de berørte parter i endnu højere grad kan deltage i programmer og navnlig i gennemførelsen heraf.

Anbefalet ændring 44

Kapitel XI, artikel 29, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Foranstaltninger, der er støtteberettigede inden for rammerne af programmet, der er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag inden for rammerne af programmet og opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag, men som ikke finansieres på grund af budgetmæssige begrænsninger, kan udvælges til finansiering af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde). I givet fald finder medfinansieringssatserne og reglerne om støtteberettigelse i denne forordning anvendelse. Disse foranstaltninger gennemføres af den i artikel [65] i forordning (EU) nr. XX [CPR] nævnte forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i denne forordning og de fondsspecifikke forordninger, herunder reglerne om finansielle korrektioner.	Foranstaltninger, der er støtteberettigede inden for rammerne af programmet, der er blevet vurderet som led i en indkaldelse af forslag inden for rammerne af programmet og opfylder minimumskravene til kvalitet i den pågældende indkaldelse af forslag, men som ikke finansieres på grund af budgetmæssige begrænsninger, kan forsynes med et kvalitetsmærke til anerkendelse af deres høje kvalitet. Dette kan lette deres anvendelse og endelige udvælgelse til finansiering fra andre kilder, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde). I givet fald finder medfinansieringssatserne og reglerne om støtteberettigelse i denne forordning anvendelse. Disse foranstaltninger gennemføres af den i artikel [65] i forordning (EU) nr. XX [CPR] nævnte forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i denne forordning og de fondsspecifikke forordninger, herunder reglerne om finansielle korrektioner.

Begrundelse

Kvalitetsmærket anvendes med succes i forbindelse med FoI-projekter. Derfor kunne det overvejes at udvide ordningen til Erasmus-projekter.

Anbefalet ændring 45

Kapitel XII, artikel 31, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Udvalget kan holde møde i specifikke sammensætninger for at behandle sektorspecifikke spørgsmål. Hvis det er relevant, og i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden og på ad hoc-basis, kan eksterne eksperter, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, indbydes til at deltage i møderne som observatører.	Udvalget kan holde møde i specifikke sammensætninger for at behandle sektorspecifikke spørgsmål. Hvis det er relevant, og i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden og på ad hoc-basis, kan eksterne eksperter, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter eller relevante regionale interessenter , indbydes til at deltage i møderne som observatører.

Begrundelse

Giver sig selv.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALGS

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder det overordnede mål om at støtte borgernes personlige, uddannelsesmæssige og faglige udvikling både i og uden for det erhvervsfaglige, videregående og almene uddannelsessystem i Europa for på den måde at bidrage til at skabe bæredygtig vækst, arbejdspladser og social samhørighed og til at styrke den europæiske identitet. Dette vigtige arbejde begynder på det lokale og regionale niveau og skal forbindes intensivt med indsatsen på europæisk plan;

2. glæder sig over, at Kommissionen foreslår en fordobling af budgettet, men mener, at det vil være vanskeligt at nå de opstillede mål om en tredobling af antallet af deltagere i programmet og en større social inklusivitet under de nuværende forudsætninger. Det vil endvidere være ønskeligt fremover at fjerne de stigende administrative hindringer i tilknytning til programmet. Samtidig anerkender udvalget som god praksis, at en lang række lokale og regionale myndigheder bidrager finansielt til at forbedre den økonomiske hjælp til unge deltagere i Erasmus+-programmet;

3. slår til lyd for en gennemsigtig, ligelig fordeling af budgettet i den syvårige periode, for navnlig i begyndelsen af programmeringsperioden at skabe mulighed for en forhøjelse af bevillingerne og dermed indfri forventningerne til programmet. Budgettet bør ikke blot fordeles mellem de forskellige uddannelsessektorer, herunder universiteterne, men også mellem nøgleaktionerne, så det fremgår, hvilke dele, der forvaltes fra centralt hold af Kommissionen, og hvilke der forvaltes decentralt i medlemsstaterne og regionerne;
4. mener, at stipendier for at fremme deltagelse i programmet bør være fritaget for beskatning, mens deltagelsen af personer med færre muligheder bør være fuldt dækket med tilskud;
5. slår kraftigt til lyd for en betydelig forenkling af ansøgningsproceduren, projektstyringen og dokumentationskravene inden for alle områder af programmet. Udvalget opfordrer til, at støtten til »forberedende besøg« i forbindelse med planlægningen af ansøgninger genindføres. Udvalget anbefaler, at programmets onlineplatform integreres med tjenesterne på andre europæiske programplatforme, f.eks. Horisont 2020, således at støttemodtagerne nyder godt af størst mulig effektivitet og gennemsigthed både i forberedelsesfasen, ved forelæggelsen af forslag og i forbindelse med projektforvaltningen. Desuden bør kvalitetsmærket, der anvendes med succes i forbindelse med FoU-projekter, også tildeles aktioner af høj kvalitet, der er støtteberettigede under programmet, men som ikke finansieres på grund af budgetmæssige begrænsninger, for at fremme deres anvendelse og endelige udvælgelse med henblik på finansiering fra andre af EU's finansielle instrumenter;
6. fremhæver betydningen af livslang læring. Derfor skal alle aldersgrupper samt formel og ikke formel uddannelse støttes på lige vilkår i programmet. Udvalget fremhæver, at uddannelse ikke kun går ud på at forbedre beskæftigelsesegentheden, men skal have et mere vidtfavnende mål, der går ud på at udvikle mennesker, færdigheder og kompetencer som en helhed;
7. kan se fornuften i Kommissionens forslag om at gøre programmet mere tilgængeligt for organisationer med begrænset eller ingen erfaring med ansøgningsprocessen og/eller mindre operationel kapacitet. Udvalget bifalder derfor indførelsen af den specifikke aktion »små partnerskaber«;
8. er enig med Kommissionen i, at det foreslåede Erasmus-program har hjemmel i de mål, som er fastsat i artikel 165 og 166 i TEUF, og at det bør gennemføres i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Inddragelsen af de kommunale og regionale myndigheder, de lokale og regionale forvaltninger og beslutningstagere i udformningen, gennemførelsen og forvaltningen af de foreslåede aktioner har stor betydning, eftersom de er tættere på de berørte parter, råder over nøglekompetencer inden for uddannelsespolitikken og spiller en vigtig rolle i ungdoms- og arbejdsmarkedspolitikken. Udvalget anerkender i denne forbindelse, at Kommissionens forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;
9. bifalder, at især mobilitetsaktiviteter skal udbygges og fremmes, samtidig med at deltagelsesmulighederne for unge, der er involverede i ikke-formelle læringsaktiviteter, idrætsaktiviteter, kulturelle aktiviteter og forskningsaktiviteter skal forbedres. Udvalget er desuden tilfreds med, at personer, der udfører frivilligt arbejde, også udtrykkeligt nævnes i den sammenhæng;
10. glæder sig over, at Kommissionen har taget hensyn til resultaterne af den foreløbige evaluering af det nuværende Erasmus+-program og bibeholdt strukturen fra det foregående program;
11. konstaterer, at forslaget til forordning er holdt i meget generelle vendinger og giver en høj grad af fleksibilitet i gennemførelsen. Udvalget påpeger i den forbindelse, at gennemførelsesbestemmelserne er vigtige og opfordrer Kommissionen til inddrage medlemsstaterne, de nationale agenturer, de regionale myndigheder og interessenterne i udarbejdelsen af disse;
12. beklager, at titlen på programmet ikke længere er »Erasmus+«, men »Erasmus«. Idet »Erasmus« står for »European Region Action Scheme for the Mobility of University Students«, påpeger RU, at der må træffes passende foranstaltninger til at sikre synligheden af de enkelte uddannelses- og interventionsområder for at sikre, at varemærket »Erasmus« forbindes med alle uddannelsessektorer samt med ungdom og idræt;
13. glæder sig over, at de fleste mobilitetsaktiviteter, herunder alle former for uddannelses- og forskningsrelateret mobilitet og navnlig elevmobilitet, fremover vil være omfattet af nøgleaktion 1 »Læringsmobilitet«;
14. går ind for, at UK efter landets udtræden af Den Europæiske Union fortsat får mulighed for at deltage i programmet under på forhånd fastlagte betingelser og bifalder, at der med artikel 16, stk. 1, litra d) »Tredjelande, der er associeret til programmet« skabes mulighed for dette;

15. opfordrer til, at det overvejes, om dette programs muligheder for virtuelt samarbejde gradvist kan udvides til undervisnings- og uddannelsesprojekter med institutioner i landene i Middelhavsområdet og i Afrika;
16. anbefaler, at der i forbindelse med alle former for læringsmobilitet skabes effektive incitamenter til at anvende miljøvenlige transportformer, så målet om at 25 % af udgifterne i EU-budgettet skal bidrage til opfyldelsen af klimamål kan overholdes;
17. fastholder, at midlerne og de specifikke tilskud til læringsmobilitet bør tilpasses de regelmæssigt revurderede faktiske leveomkostninger i værtsregionen;
18. er på områderne erhvervsuddannelse og almen uddannelse fortalere for at bibeholde og styrke de decentralt forvaltede »strategiske partnerskaber«, da denne form for samarbejde har bevist sit værd, og det nye begreb »partnerskaber med henblik på samarbejde« forekommer mindre ambitiøst;
19. fremhæver sin stærke interesse i at videreføre den tekniske dialog med Kommissionen om dette spørgsmål og understreger i den forbindelse betydningen af den konsekvensanalyse (»impact assessment report«), som Kommissionen vil fremlægge på grundlag af samarbejdsaftalen med RU, når det bliver aktuelt.

Erhvervsuddannelser og almene uddannelser

20. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at virksomheders vilje til sende lærlinge til andre programlande fortsat er beskeden. Her bør der skabes incitamenter, og muligheden bør i højere grad markedsføres hos de økonomiske og institutionelle aktører, f.eks. industri- og handelskamre samt virksomheder med lærlingeuddannelser og disses organisationer og sammenslutninger, navnlig på regionalt og lokalt niveau;
21. opfordrer til, at det overvejes at lancere en pris som »europæisk virksomhed« med det formål at tilskynde virksomheder til i højere grad at tænke europæisk i forhold til deres lærlinge og uddannelsen af disse ved at udnytte mulighederne i Erasmus-programmet, og anbefaler, at Kommissionen med henblik derpå opretter et register over virksomheder, som deltager i Erasmus-programmet, og som kunne forsynes med mærket »Erasmus-virksomhed«;
22. er på erhvervsuddannelsesområdet fortalere for, at der ydes støtte til såvel kortere som længere udlandsophold, således at der kan tages højde for arbejdsgangen i SMV'er, men også for de enkelte deltageres muligheder. Derudover bør programmet støtte sproglige og interkulturelle forberedelsesaktiviteter i form af systematisk uddannelsesrådgivning til de berørte lærlinge;
23. gør opmærksom på, at målgruppen for voksenuddannelse er voksne i alle aldre og fra alle sociale baggrunde, ikke kun dem med et lavere (formelt) kvalifikationsniveau;
24. påpeger endvidere, at »voksenuddannelse« skal fremmes generelt i tråd med en bred fortolkning af begrebet uddannelse og ikke begrænses til »erhvervsfaglig videreuddannelse«. Inden for voksenuddannelse bør der tages hensyn til liberale erhverv og personer, der yder frivilligt arbejde;
25. glæder sig over udvidelsen af læringsmobilitet for skoler, især muligheden for individuel mobilitet. Udvalget anmoder imidlertid om, at der samtidig udarbejdes strategiske løsninger, der kan bidrage til en bedre mobilitet for elever og studerende, men også gøre det lettere for dem eventuelt at vende hjem til deres hjemregion;

26. bifalder indførelsen af »Europauniversiteter«, men er klar over, at det på lang sigt kan betyde en forhøjelse af budgettet hertil. Udvalget fremhæver, at de europæiske netværk skal iværksættes, forvaltes og domineres af universiteterne, således at rammevilkårene for de højere læreanstalter i Europa kan styrkes vedvarende ved hjælp af videntrekanten (uddannelse, forskning og innovation), med finansiering fra offentlige forvaltninger, som støtter dem, og med privat finansiering;

27. støtter, navnlig hvad angår erhvervsuddannelser, etableringen af »europæiske skoler«, i Europauniversiteternes ånd, hvilket kunne fremme et varigt samarbejde mellem institutioner fra flere medlemsstater om udveksling af unge og personale, afstemning af læseplaner og virtuelt samarbejde;

28. glæder sig over udvidelsen af Jean Monnet-aktionerne fra de videregående uddannelser til andre områder inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse, således at viden om EU-integration formidles til et bredere publikum.

Ungdom

29. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler, at der i højere grad tages hensyn til eksisterende lokale og regionale institutioner inden for ungdomsarbejde som potentielle støttemodtagere;

30. glæder sig over, at det nye program »DiscoverEU« skal give unge over 18 år mulighed for at tage toget og udforske andre EU-lande i en begrænset periode, men påpeger, at selvom det pågældende program bør have en stærk læringskomponent, må det ikke gennemføres på bekostning af muligheder for læringsmobilitet, som fortsat bør være Erasmus-programmets kerneopgave. Udvalget fremhæver, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis alle unge i EU, uafhængigt af forældrenes økonomiske situation, kunne få denne mulighed for at møde andre mennesker og opleve mangfoldighed, kultur og natur. Udvalget opfordrer til, at det prioriteres at finde finansiering ved hjælp af offentlig-private partnerskaber, navnlig med mobilitets- og turistsektoren;

31. bifalder sammenhængen med den nye EU-strategi for unge og andre initiativer på ungdomsområdet, som f.eks. Det Europæiske Solidaritetskorpset.

Idræt

32. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver den særlige betydning af almennyttige idrætsarrangementer og mener, at det vil være hensigtsmæssigt at ophæve det hidtidige loft på 10 % af idrætsbudgettet, der kan anvendes til idrætsarrangementer. Udvalget går ind for, at det fremover også skal være muligt at yde støtte til mindre arrangementer, hvor færre end 10 programlande deltager;

33. opfordrer til, at antallet af programlande udvides betydeligt, især for breddeidrætten, idet europæisk idræt traditionelt set rækker langt ud over Den Europæiske Unions grænser.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand

for Det Europæiske Regionsudvalg

Karl-Heinz LAMBERTZ

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om forslag til forordning om den europæiske grænse- og kystvagt

(2019/C 168/09)

Hovedordfører:	Anna MAGYAR (HU/EPP), næstformand for amtsrådet i Csongrád Megye
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af Rådets fælles aktion 98/700/RIA, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 <i>Et bidrag fra Europa-Kommissionen til mødet mellem lederne i Salzburg den 19.-20. september 2018</i> COM(2018) 631 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

COM(2018) 631 final, artikel 2, stk. 16

Definitioner

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»operationelt personale«: grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale, der udgør den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. I henhold til de tre kategorier, der er defineret i artikel 55, stk. 1, er det operationelle personale enten ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (kategori 1), udstationeret i agenturet af medlemsstaterne (kategori 2) eller stillet til rådighed af medlemsstaterne med henblik på kortsigtet indsættelse (kategori 3). Det operationelle personale skal fungere som medlemmer af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved tilbagesendelser, som har udøvende beføjelser. Det operationelle personale omfatter også det vedtægtsomfattede personale, der er ansvarligt for driften af den centrale ETIAS-enhed.	»operationelt personale«: grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale, der udgør den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. I henhold til de fire kategorier, der er defineret i artikel 55, stk. 1, er det operationelle personale enten ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (kategori 1), udstationeret i agenturet af medlemsstaterne (kategori 2) eller stillet til rådighed af medlemsstaterne med henblik på kortsigtet indsættelse eller en hurtig indsats (kategori 3 og 4). Det operationelle personale skal fungere som medlemmer af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold eller indsatshold til brug ved tilbagesendelser. Udøvende beføjelser må udøves af personale i kategori 2, 3 og 4. Det operationelle personale omfatter også det vedtægtsomfattede personale, der er ansvarligt for driften af den centrale ETIAS-enhed.

Begrundelse

Anbefalet ændring 2

COM(2018) 631 final, artikel 3, litra a)

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) grænsekontrol, herunder foranstaltninger for at lette lovlig grænsepassage og, hvis det er relevant, foranstaltninger vedrørende forebyggelse og opdagelse af grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme samt foranstaltninger vedrørende viderehenvielse af personer, som har behov for eller ønsker at ansøge om international beskyttelse	a) grænsekontrol, herunder foranstaltninger for at lette lovlig grænsepassage og, hvis det er relevant, foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse og standsning af grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme samt foranstaltninger vedrørende viderehenvielse af personer, som har behov for eller ønsker at ansøge om international beskyttelse

Begrundelse

De vigtigste grænseforvaltningsaktiviteter skal ligeledes omfatte en operationel løsning til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.

Anbefalet ændring 3

COM(2018) 631 final, artikel 8, stk. 4, 6 og 7

Flerårig strategisk politikcyklus for europæisk integreret grænseforvaltning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. På grundlag af den strategiske risikoanalyse for europæisk integreret grænseforvaltning, jf. artikel 30, stk. 2, tillægges Kommissionen beføjelser til som fastsat i artikel 118 at vedtage delegerede retsakter vedrørende udformning af en flerårig strategisk politik for europæisk integreret grænseforvaltning. Denne delegerede retsakt fastlægger de politiske prioriteter og de strategiske retningslinjer for de følgende fire år for så vidt angår elementerne i artikel 3. (...) 6. Med henblik på gennemførelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, fastlægger medlemsstaterne deres nationale strategier for integreret grænseforvaltning i tæt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse. Disse nationale strategier skal være i overensstemmelse med artikel 3, den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, og den tekniske og operationelle strategi, der er omhandlet i stk. 5. 7. 42 måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, foretager Kommissionen med støtte fra agenturet en grundig evaluering af dens gennemførelse. Der skal tages hensyn til resultaterne af evalueringen ved udarbejdelsen af den følgende cyklus.	4. Senest [skal bekræftes] forelægger Kommissionen et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet til en flerårig strategisk politik for den første flerårige strategiske politikcyklus på grundlag af den strategiske risikoanalyse for europæisk integreret grænseforvaltning, jf. artikel 30, stk. 2. Senest [skal bekræftes] efter Kommissionens forelæggelse indkaldes der til et møde mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen for at drøfte forslaget til den flerårige strategiske politik. Efter denne drøftelse tillægges Kommissionen beføjelser til som fastsat i artikel 118 at vedtage delegerede retsakter vedrørende udformning af en flerårig strategisk politik for europæisk integreret grænseforvaltning. Denne delegerede retsakt fastlægger de politiske prioriteter og de strategiske retningslinjer for de følgende fire år for så vidt angår elementerne i artikel 3. (...) 6. Med henblik på gennemførelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, fastlægger medlemsstaterne deres nationale strategier for integreret grænseforvaltning i tæt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse og i samråd med de relevante regionale og lokale myndigheder i de berørte subnationale områder. Disse nationale strategier skal være i overensstemmelse med artikel 3, den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, og den tekniske og operationelle strategi, der er omhandlet i stk. 5. 7. 42 måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 4, foretager Kommissionen med støtte fra agenturet en grundig evaluering af dens gennemførelse. Der skal tages hensyn til resultaterne af evalueringen ved udarbejdelsen af den følgende cyklus. Kommissionen meddeler Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Regionsudvalg resultaterne af evalueringen.

Begrundelse

De nationale strategier for integreret grænseforvaltning bør udformes i samråd med de lokale og regionale myndigheder i de områder, der i høj grad berøres af igangværende, forventede eller potentielle kraftige migrationsstrømme eller andre udfordringer med alvorlige følger for det lokale eller regionale niveau. Desuden skal Kommissionen rapportere tilbage til medlovgiverne (ændringsforslag 23 i LIBE-udvalgets forslag til udtalelse) og til de politiske repræsentanter for det lokale og regionale niveau på EU-plan.

Anbefalet ændring 4

COM(2018) 631 final, artikel 21, stk. 1 og 3

Nationalt koordinationscenter

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Hver medlemsstat udpeger, driver og opretholder et nationalt koordinationscenter, som sikrer koordineringen og udvekslingen af oplysninger mellem alle myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser på nationalt plan samt med andre nationale koordinationscentre og agenturet. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om oprettelsen af dens nationale koordinationscenter, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater og agenturet herom.	1. Hver medlemsstat udpeger, driver og opretholder et nationalt koordinationscenter, som sikrer koordineringen og udvekslingen af oplysninger mellem alle myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser på nationalt plan og, hvor det er hensigtsmæssigt, med de relevante regionale og lokale myndigheder samt med andre nationale koordinationscentre og agenturet. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om oprettelsen af dens nationale koordinationscenter, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater og agenturet herom.
(...)	(...)
3. Det nationale koordinationscenter skal:	3. Det nationale koordinationscenter skal:
a) sikre rettidig udveksling af oplysninger og rettidigt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser og med andre nationale koordinationscentre og agenturet	a) sikre rettidig udveksling af oplysninger og rettidigt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for kontrollen af de ydre grænser og, hvor det er hensigtsmæssigt, med de relevante regionale og lokale myndigheder samt med andre nationale koordinationscentre og agenturet
(...)	(...)

Begrundelse

Sikre en korrekt formidling og udveksling af oplysninger på lokalt og regionalt niveau, når dette er berørt.

Anbefalet ændring 5

COM(2018) 631 final, artikel 39, stk. 3, litra m)

Operationel plan for fælles operationer

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
m) procedurer for oprettelse af en mekanisme for modtagelse og videresendelse til agenturet af klager over alle personer, som deltager i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, herunder grænsevagter eller andet relevant personale i værtsmedlemsstaten og holdmedlemmer, med påstand om krænkelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med deres deltagelse i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats	m) en hurtig procedure for håndtering af tredjelandsstatsborgere, der ulovligt rejser ind i en medlemsstat
n) logistiske ordninger, herunder information om arbejdsvilkår og forholdene i de områder, hvor der er planer om at gennemføre en fælles operation.	n) procedurer for oprettelse af en mekanisme for modtagelse og videresendelse til agenturet af klager over alle personer, som deltager i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, herunder grænsevagter eller andet relevant personale i værtsmedlemsstaten og holdmedlemmer, med påstand om krænkelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med deres deltagelse i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats
	o) logistiske ordninger, herunder information om arbejdsvilkår og forholdene i de områder, hvor der er planer om at gennemføre en fælles operation.

Begrundelse

Det er ligeledes nødvendigt i forbindelse med en fælles operation at fastsætte en hurtig procedure for tredjelandstatsborgere, der ulovligt rejser ind i en medlemsstat, således at der hurtigst muligt kan træffes en afgørelse om tilbagesendelse.

Anbefalet ændring 6

COM(2018) 631 final, artikel 55, stk. 1

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på 10 000 operationelle medarbejdere skal indgå som en del af agenturet. Dette stående korps skal bestå af følgende tre kategorier af personale i overensstemmelse med den årlige tilgængelighedsordning, der er fastsat i bilag I:	1. Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps på 10 000 operationelle medarbejdere skal indgå som en del af agenturet. Dette stående korps skal bestå af følgende fire kategorier af personale i overensstemmelse med den årlige tilgængelighedsordning, der er fastsat i bilag I:
a) Kategori 1: operationelle medarbejdere i agenturet, der er ansat i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, og som er indsat i indsatsområder, jf. artikel 56	a) Kategori 1: operationelle medarbejdere i agenturet, der er ansat i overensstemmelse med artikel 94, stk. 1, og som er indsat i indsatsområder, jf. artikel 56
b) Kategori 2: operationelle medarbejdere fra medlemsstaterne, der er udstationeret langvarigt i agenturet som en del af det stående korps, jf. artikel 57	b) Kategori 2: operationelle medarbejdere fra medlemsstaterne, der er udstationeret langvarigt i agenturet som en del af det stående korps, jf. artikel 57
c) Kategori 3: operationelle medarbejdere fra medlemsstaterne, der udsendes kortvarigt til agenturet som en del af det stående korps, jf. artikel 58.	c) Kategori 3: operationelle medarbejdere fra medlemsstaterne, der udsendes kortvarigt til agenturet som en del af det stående korps, jf. artikel 58.
	d) Kategori 4: operationelle medarbejdere i udrykningsstyrken.

Begrundelse

Tilføjjelsen af en fjerde kategori af operationelt personale vil desuden lette en eventuel byrde på de lokale og regionale myndigheder med hensyn til udsendelser og samtidig supplere det stående korps til hurtige grænseindsatser (ændringsforslag 55 og ændringsforslag 64 i LIBE-udvalgets forslag til betænkning).

Anbefalet ændring 7

COM(2018) 631 final, artikel 64, stk. 6

Pulje af teknisk udstyr

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...]	[...]
Viser minimumsmængden af teknisk udstyr sig at være utilstrækkelig til at gennemføre den operationelle plan, der er vedtaget for sådanne aktiviteter, justeres den af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.	Viser minimumsmængden af teknisk udstyr sig at være utilstrækkelig til at gennemføre den operationelle plan, der er vedtaget for sådanne aktiviteter, justeres den af agenturet, som skal sikre, at det nødvendige udstyr er til rådighed , på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

Begrundelse

For at sikre, at den operationelle plan gennemføres, skal agenturet om nødvendigt sikre, at der er en minimumsmængde af teknisk udstyr til rådighed, efter at have undersøgt de enkelte operationelle planers behov.

Anbefalet ændring 8

COM(2018) 631 final, artikel 84, stk. 1, nyt litra e)

Akkrediteringsdokument

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) et nyere digitaliseret foto	c) et nyere digitaliseret foto
d) de opgaver, medlemmet har tilladelse til at udføre under indsættelsen.	d) de opgaver, medlemmet har tilladelse til at udføre under indsættelsen
	e) et særligt identifikationsnummer.

Begrundelse

Hvert dokument skal indeholde kortindehaverens særlige identifikationsnummer, som tildeles på grundlag af typen af indsættelse og vedkommendes rolle under indsættelsen. Et særligt identifikationsnummer vil desuden bidrage til en hurtigere identificering i registreringssystemet.

Anbefalet ændring 9

COM(2018) 631 final, artikel 102, stk. 4-6

Bestyrelsens sammensætning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Irland inviteres til at deltage i bestyrelsens møder.	4. Irland inviteres til at deltage som observatør i bestyrelsens møder.
5. Det Forenede Kongerige vil blive indbudt til at deltage i de bestyrelsesmøder, der finder sted, inden Det Forenede Kongerige trækker sig ud af Unionen.	5. Det Forenede Kongerige vil blive indbudt til at deltage som observatør i de bestyrelsesmøder, der finder sted, inden Det Forenede Kongerige trækker sig ud af Unionen.
6. Repræsentanter for Den Europæiske Unions Asylagentur og Europol opfordres til at deltage i bestyrelsens møder. Bestyrelsen kan også indbyde en repræsentant for relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.	6. Repræsentanter for Den Europæiske Unions Asylagentur og Europol opfordres til at deltage som observatører i bestyrelsens møder. Bestyrelsen kan også indbyde en repræsentant for relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer til at deltage som observatør.

Begrundelse

Kun medlemmer har ret til at stemme på bestyrelsesmøder. Andre aktører skal indbydes og kan deltage i møder som observatører uden stemmeret.

Anbefalet ændring 10

COM(2018) 631 final, artikel 116, stk. 1, litra c)

Evaluerings

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) gennemførelsen af det europæiske samarbejde om kystvagtfunktioner	c) gennemførelsen af det europæiske samarbejde om grænse- og kystvagtfunktioner

Begrundelse

I henhold til artikel 4 skal agenturet sikre de europæiske grænser og kyster.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg gentager, at der er behov for at styrke Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings (herefter kaldet agenturet) støttende rolle og mandat, navnlig når det gælder samarbejdet med tredjelande, med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af EU's ydre grænser og optrappe den faktiske tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt. Udvalget påpeger samtidig, at et udvidet mandat nødvendiggør en styrkelse af sikkerhedsforanstaltningerne for at sikre, at alle dets tiltag fuldt ud overholder de grundlæggende rettigheder og EU's og dets medlemsstaters internationale forpligtelser, navnlig princippet om non-refoulement, og for at undgå, at agenturet inddrages i operationer, hvor det ikke kan garanteres, at de grundlæggende rettigheder overholdes;
2. anerkender, at en effektiv kontrol med EU's ydre grænser er en vigtig integreret del af EU's overordnede migrationspolitik, og at den foreslåede styrkelse af den europæiske grænse- og kystvagt i denne forbindelse kan være nødvendig. Udvalget understreger imidlertid, som det fremgår af den seneste RU-udtalelse om asyl- og migrationsfonden, at en styrkelse af de økonomiske og operationelle ressourcer til grænsebeskyttelse skal modsvares af en tilsvarende indsats for at styrke de øvrige aspekter af EU's migrationspolitik, således at der kan sikres en afbalanceret tilgang;
3. understreger, at EU-borgernes frie bevægelighed er et af EU's vigtigste resultater, og at en papirløs migration over de ydre grænser har alvorlige juridiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige følger for Schengensystemets funktion i et område uden indre grænser;
4. understreger, at den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser udgør en alvorlig trussel mod naboregioners muligheder for at samarbejde med hinanden og derudover har alvorlige konsekvenser for de regionale økonomier, og at der derfor er behov for en effektiv kontrol ved de ydre grænser;
5. understreger, at en effektiv beskyttelse af de ydre grænser bidrager til kampen mod menneskehandel og til endegyldigt at ødelægge smuglernes forretningsmodeller, hvorved man forhindrer tragiske tab af menneskeliv. Desuden kan en effektiv kontrol ved de ydre grænser bidrage til at hindre visse trusler mod den interne sikkerhed, den offentlige orden og folkesundheden i lokale og regionale myndigheder, navnlig dem, der er beliggende langs EU's ydre grænser;
6. mener, at en helhedsorienteret tilgang til migration, der omfatter styrket kontrol ved EU's ydre grænser samt et funktionsdygtigt europæisk asylsystem, en fælles tilgang til håndtering af folk, der har brug for international beskyttelse, et sammenhængende system af lovlige migrationskanaler og en langt mere konsekvent politik for håndtering af den eksterne dimension og årsagerne til migration, er en forudsætning for en velfungerende migrationspolitik;
7. understreger, at en effektiv tilbagesendelsespolitik er et vigtigt element i en helhedsorienteret tilgang til migration, og at agenturet derfor bør kunne bistå medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelser i overensstemmelse med folkeretten og EU-lovgivningen, idet man sikrer, at princippet om non-refoulement overholdes;
8. bifalder agenturets styrkede mandat til at sikre omfattende støtte til medlemsstaterne og tredjelande i forbindelse med effektive og humane tilbagesendelser. Dette kan i specifikke tilfælde også omfatte muligheden for at yde operationel støtte til tredjelande på disses anmodning, uden geografiske begrænsninger, og for at undgå en eskalering af krisesituationer. I disse tilfælde kræves der dog tydelige garantier og sikkerhedsklausuler vedrørende overholdelse af grundlæggende rettigheder og international ret samt passende mekanismer til sikring af, at agenturet ansvarliggøres, når dets handlinger ligger uden for medlemsstaternes jurisdiktion;
9. understreger, at beskyttelse af de ydre grænser er en delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne. Forslaget bør sikre, at Kommissionen fører tilsyn med koordineringen og kontrollen af EU's ydre grænser;
10. finder det nødvendigt, at medlemsstaterne forpligtes til at bidrage til agenturets fælles operationer, men er bekymret over forslaget om at oprette et stående korps på op til 10 000 operationelle medarbejdere, eftersom en udstationering af nationale grænsevagter og nationalt personale kan føre til en mulig hjerneflugt. Udvalget understreger, at etableringen af sådanne nye strukturer ikke må indebære yderligere byrder for de lokale og regionale myndigheder, navnlig i grænseregioner, eller sætte de opgaver, som udføres ved de ydre grænser af eksisterende nationale, regionale eller lokale strukturer, over styr, og foreslår derfor en mere realistisk og gradvis etablering af det stående korps i bilag I;

11. er bekymret over, at der mangler en ordentlig vurdering af flere aspekter af forslagens konsekvenser, herunder dets mulige territoriale konsekvenser, og finder det nødvendigt at undersøge, hvordan man kan sikre agenturets støttende rolle på den mest omkostningseffektive måde. I en sådan konsekvensanalyse skal der ligeledes ses på de økonomiske konsekvenser i både normale situationer og krisesituationer samt på de komplekse juridiske problemstillinger, der kan opstå især med hensyn til operationer uden for EU's område;

12. understreger, at grænseforvaltning involverer flere aktører, og at det lokale og regionale niveau kan spille en rolle heri, jf. artikel 22. Udvalget bemærker i den sammenhæng, at de pågældende lokale og regionale myndigheder (bl.a. dem, der forvalter grænse- og kystregioner) bør inddrages effektivt i informationsudvekslingen, navnlig inden for rammerne af de nationale koordinationscentre (artikel 21), og i udarbejdelsen af nationale strategier for integreret grænseforvaltning (artikel 8);

13. understreger, at irregulær migration lægger et betydeligt pres på lokale og regionale myndigheder og skaber udfordringer med hensyn til målretningen af de begrænsede offentlige tjenester til dem, som vi har en international forpligtelse til at yde beskyttelse og asyl over for. Udvalget understreger derfor, at det er altafgørende, at afviste asylansøgere tilbagesendes hurtigt, og at de lovlige migrationskanaler respekteres;

14. mener, at beskyttelsen af EU's ydre grænser er af fælles interesse, og at målene for den foreslåede lovgivning ikke kan nås i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne og de regionale myndigheder alene, og at forslaget derfor overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand
Karl-Heinz LAMBERTZ
for Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om trafikssikkerhed og automatiseret mobilitet

(2019/C 168/10)

Ordfører	József RIBÁNYI (HU/EPP), næstformand for amtsrådet i Tolna
Basisdokumenter	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — På vej til automatiseret mobilitet: En EU-strategi for fremtidens mobilitet COM(2018) 283 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Et mobilt Europa. Bæredygtig mobilitet i Europa: sikker, opkoblet og ren COM(2018) 293 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/96/EF om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed COM(2018) 274 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/96/EF om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed (COM(2018) 274 final)

Anbefalet ændring 1

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En stor andel af trafikulykkerne opstår på en lille andel af veje, hvor trafikmængden og hastigheden er høj, og hvor en bred vifte af forskelligartet trafik rejser med forskellige hastigheder. Den begrænsede udvidelse af direktiv 2008/96/EF's anvendelsesområde til at omfatte motorveje og primærveje , som ikke indgår i TEN-T-nettet, forventes derfor at bidrage betydeligt til at forbedre vejinfrastrukturens sikkerhed i hele Unionen.	En stor andel af trafikulykkerne opstår på en lille andel af veje, hvor trafikmængden og hastigheden er høj, og hvor en bred vifte af forskelligartet trafik rejser med forskellige hastigheder. Udvildelsen af direktiv 2008/96/EF's anvendelsesområde til at omfatte motorveje og andre primærveje , som ikke indgår i TEN-T-nettet, forventes derfor at bidrage betydeligt til at forbedre vejinfrastrukturens sikkerhed i hele Unionen med samme høje sikkerhedsniveau for alle trafikanter. Det er afgørende at inddrage de regionale og lokale aktører i arbejdet med at udvide direktivets anvendelsesområde. Det gælder især, når det skal bestemmes, hvilke veje, der skal omfattes af direktivets regler. Dermed kan man med rette sige, at Kommissionens forslag overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Begrundelse

Udvidelsen af direktivet begrænses til motorveje og andre primærveje i henhold til nationale klassifikationer.

For så vidt som de regionale og lokale aktører kender deres områder, sikrer deres deltagelse i arbejdet, at udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til bestemte vejstrækninger, er velbegrunder. Hvis denne tilgang er baseret på en forvaltning på flere myndighedsniveauer og er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, vil den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet fremme harmoniseringen af sikkerhedskravene for alle EU's borgere.

Anbefalet ændring 2

Ny betragtning efter betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>For at sikre at en sådan udvidelse af anvendelsesområdet har den tilsigtede virkning, er det logisk, at andre primærveje mindst skal omfatte de veje, der forbinder større byer eller regioner, og som tilhører den øverste vejkategori under kategorien »motorvej« i den nationale klassifikation.</i>

Begrundelse

Direktivets fokus bør primært være på de veje, som har europæisk værdi, hvorfor fokus skal være på de veje, der forbinder større byer eller regioner.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Endvidere bør den obligatoriske anvendelse af procedurerne i direktiv 2008/96/EF for ethvert vejinfrastrukturprojekt uden for byområder, der fuldføres ved hjælp af EU-midler, sikre, at EU-midler ikke benyttes til at anlægge potentielt usikre veje.	Endvidere bør den obligatoriske anvendelse af procedurerne i direktiv 2008/96/EF for ethvert vejinfrastrukturprojekt uden for byområder, der fuldføres ved hjælp af EU-midler, sikre, at EU-midler ikke benyttes til at anlægge potentielt usikre veje. Samtidig bør man også være opmærksom på situationen med de nuværende usikre veje. Inden for dette område modtager regionale udviklingsprogrammer for transport en finansiering, der er fire gange højere end Connecting Europe-facilitetens. I begge tilfælde findes der en finansieringsramme til planlægning og anlæggelse af nye vejstrækninger. Derfor bør der afsættes tilstrækkelige midler til opgradering af eksisterende veje. Ved gennemførelsen af dette bør man overveje foranstaltninger, så mindre regioner og byer kan få råd til de investeringer, der er nødvendige i tilknytning til RISM.

Begrundelse

Sikker vejtransport bør være tilgængelig i alle europæiske byer og regioner. Dette kræver målrettede økonomiske ressourcer til planlægning, anlæggelse og drift af veje, navnlig i regioner, der ikke råder over de nødvendige økonomiske ressourcer og midler til disse formål. Eftersom nye vejstrækninger er underlagt højere godkendelseskrav med hensyn til trafiksikkerhed, er der behov for en systematisk opgradering af eksisterende veje, så de overholder de gældende RISM-kriterier.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
En risikobaseret vejnetvurdering har vist sig at være et effektivt redskab til at udpege strækninger på nettet, hvor der bør foretages mere udførlige trafiksikkerhedsinspektioner og prioriterede investeringer alt efter deres potentiale mht. vejnetdækkende sikkerhedsforbedringer. Det samlede net, der er omfattet af dette direktiv, bør derfor systematisk vurderes med henblik på at øge trafiksikkerheden i hele Unionen.	En risikobaseret vejnetvurdering har vist sig at være et effektivt redskab til at udpege strækninger på nettet, hvor der bør foretages mere udførlige trafiksikkerhedsinspektioner og prioriterede investeringer alt efter deres potentiale mht. vejnetdækkende sikkerhedsforbedringer. Det samlede net, der er omfattet af dette direktiv, bør derfor systematisk vurderes med henblik på at øge trafiksikkerheden i hele Unionen. Eftersom sikker vejtransport bør være tilgængelig i alle europæiske byer og regioner, bør metodologien for risikobaseret vejnetvurdering af hele vejnettet tage behørigt hensyn til forvaltning på flere niveauer. Territoriale enheder på et højere niveau bør tildeles koordinerende funktioner under RISM, mens de funktioner, som udføres af staten og kommunerne, bør synkroniseres.

Begrundelse

Eftersom trafiksikkerhed er en del af fremtidsvisionen for byer og regioner, bør de relevante territoriale enheder bidrage til dette i henhold til deres kompetenceniveau. Dette gør det vigtigt at synkronisere de funktioner, der udføres af kommunerne og staten.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De eksisterende vejes sikkerhed bør forbedres ved at målrette investeringer mod vejstrækninger med den højeste ulykkeskoncentration og med det største potentiale for at reducere antallet af ulykker.	De eksisterende vejes sikkerhed bør forbedres ved at målrette investeringer mod vejstrækninger med den højeste ulykkeskoncentration og med det største potentiale for at reducere antallet af ulykker. I denne forbindelse bør den fysiske og digitale infrastruktur for offentlige veje, der er omfattet af direktivet, udvikles sideløbende. Automatiserede køretøjer, der er udstyret med adaptive fartpilot- og køreassistentsystemer, bør bidrage til at garantere en sikker og effektiv afvikling af vejtrafikken. Det skal omhyggeligt sikres, at også mindre, demografisk udfordrede regioner og regioner i den yderste periferi er i stand til at sikre universel adgang til digital infrastruktur.

Begrundelse

Trafiksikkerhed er et kompliceret spørgsmål, og der er også aspekter vedrørende stordriftsfordele at tage hensyn til. Derfor bør målretning af investeringer derhen, hvor uheld og dødsulykker er hyppigst, omfatte udvikling af kompleks fysisk og digital infrastruktur samt fremme af øget brug af automatiserede køretøjer, der er udstyret med adaptive fartpilot- og køreassistentteknologier.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Bløde trafikanter udgjorde 46% af antallet af trafikdræbte i Unionen i 2016. Deres sikkerhed i trafikken bør forbedres, ved at det sikres, at disse brugeres interesser tages i betragtning i alle RISM-procedurer.	Bløde trafikanter udgjorde 46% af antallet af trafikdræbte i Unionen i 2016. Deres sikkerhed i trafikken bør forbedres, ved at det sikres, at disse brugeres interesser tages i betragtning i alle RISM-procedurer. Målet om at undgå eller håndtere trafikuheld, der omfatter fodgængere, cyklister og motorcyklister, bør nås gennem uddannelsesværktøjer samt ved sideløbende hermed at udvikle kvalitetskrav til en infrastruktur, som støtter fodgængeres og cyklisters mobilitet og sikkerhed, dvs. afmærkninger på vejen, færdselstavler og et tilstrækkeligt antal fodgængerovergange, især i nærheden af den kollektive trafiks stoppesteder og offentlige bygninger, og ved at etablere forhøjede separate cykelområder og fortove langs alle vejstrækninger.

Anbefalet ændring 7

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Udformningen og vedligeholdelsen af kørebaneafmærkninger og færdselstavler er et vigtigt element i at gøre vejinfrastrukturen sikker — navnlig i lyset af udviklingen inden for køretøjer udstyret med førerstøttesystemer eller højere automatiseringsniveauer. Det må bl.a. sikres, at sådanne køretøjer let og på tilforladelig vis kan aflæse kørebaneafmærkninger og færdselstavler.	Udformningen og vedligeholdelsen af kørebaneafmærkninger og færdselstavler er et vigtigt element i at gøre vejinfrastrukturen sikker — navnlig i lyset af udviklingen inden for køretøjer udstyret med førerstøttesystemer eller højere automatiseringsniveauer. Det må bl.a. sikres, at sådanne køretøjer let og på tilforladelig vis kan aflæse kørebaneafmærkninger og færdselstavler. Samtidig underbygger intelligente veje med intelligente afmærkninger og færdselstavler trafiksikkerheden i de europæiske regioner og byer. Man bør ligeledes være opmærksom på klimaforholdene i disse regioner og byer, f.eks. at følere og signaler installeres under hensyntagen til det lokale klima. Derudover skal det sikres, at sådanne følere også registrerer bløde trafikanter og ikke-opkoblede trafikanter.

Begrundelse

Sikker vejtransport bør indebære, at man foretager afmærkninger på vejene og opstiller færdselstavler og signaler, der kan aflæses under alle klimatiske forhold.

Anbefalet ændring 8

Ny betragtning efter betragtning 18:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Ved gennemførelsen af en vejnetvurdering for hele vejnettet og inspektioner af trafiksikkerheden bør der opstilles realistiske gennemførelsesfrister, idet man tager hensyn til den administrative og økonomiske kapacitet hos de involverede nationale, regionale og lokale aktører, der medvirker ved planlægning og gennemførelse af RISM, navnlig i landdistrikter, bjergområder, fjerntliggende områder og europæiske regioner med udviklingsefterslæb.</i>

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, nr. 1), om artikel 1, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Dette direktiv gælder for veje, som udgør en del af det transeuropæiske vejnet, samt motorveje og primærveje, uanset om de er i projekterings-, anlægs- eller driftsfasen.	Dette direktiv gælder for veje, som udgør en del af det transeuropæiske vejnet, samt motorveje og andre primærveje, uanset om de er i projekterings-, anlægs- eller driftsfasen.

Begrundelse

Udvidelsen af direktivet begrænses til motorveje og andre primærveje i henhold til nationale klassifikationer.

Anbefalet ændring 10

Artikel 1, nr. 1), der indsættes et nyt stk. efter stk. 2:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Hver medlemsstat udpeger primærvejene på sit område under hensyntagen til sin eksisterende vejklassifikation samt under behørig konsultation af kompetente lokale og regionale myndigheder. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om primærvejene på sit område senest 24 måneder efter dette direktivs ikrafttrædelse. Medlemsstaterne underretter om enhver senere ændring heraf.</i>

Begrundelse

Af hensyn til nærhedsprincippet bør beslutningen om klassifikationen af vejnettet ligge i den enkelte medlemsstat.

Anbefalet ændring 11

Artikel 1; der indsættes et nyt nr. efter nr. 2):

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	2a) I artikel 4 tilføjes følgende stk. 6: <i>Med udgangspunkt i erfaringer fra nationale, regionale og lokale transportmyndigheder udarbejder Kommissionen retningslinjer med præcise tekniske kriterier for etablering og vedligeholdelse af »fejltolerante veje«(veje, der anlægges på en intelligent måde for at sikre, at trafikanters fejl ikke umiddelbart får alvorlige konsekvenser) og formidler disse retningslinjer til auditører og transportplanlæggere. Kommissionen yder teknisk og finansiel bistand til de kompetente myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af retningslinjerne.</i>

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

»På vej til automatiseret mobilitet«— teknologi, infrastruktur og samhørighed

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at selv om opkoblet og automatiseret mobilitet er et spørgsmål om vejinfrastruktur, er det også et spørgsmål om køretøjerne. Udvalget fremhæver, at man i landdistrikter bør prioritere udvikling af intelligente køretøjer, mens man i byområder bør lægge større vægt på at udvikle mere intelligente veje;

2. henleder opmærksomheden på harmoniseringen af tidsmæssig og rumlig transport, der kræver, at anvendelsen af automatiseret mobilitet udvides. Udvalget fremhæver betydningen af, at man i områder med blandet trafik (køretøjer med fører, assisteret kørsel og automatiserede køretøjer) etablerer målrettede trafikzoner til at forebygge for stor trængsel;

3. fremhæver det potentielle bidrag fra automatiseret mobilitet til EU's samhørighedsmål, idet man især bemærker, at sådanne tjenester kan reducere de intraregionale skævheder og gøre pendling over længere afstande mere bekvem og dermed bidrage til at afhjælpe trængsel i større byområder;

4. påpeger, at automatiserede køretøjers feeder-kapacitet styrker transportknudepunkters tilgængelighed som en del af den integrerede transport. Udvalget understreger fordelene ved at udvide selvkørende løsninger til landdistrikter med henblik på at tilbyde en fleksibel feeder-vejtransport til busser eller tog;

5. bemærker i denne forbindelse, at offentlig transport i høj grad er lokale og regionale myndigheders kompetenceområde og opfordrer Kommissionen til at fremlægge en ramme og retningslinjer for regioner og kommuner, der ønsker at integrere deres billetsystemer og køreplaner samt deres feeder-systemer for private køretøjer på et højere administrativt niveau (regionalt, nationalt eller europæisk) i overensstemmelse med den praksis, der anvendes af markedsaktører;
6. bemærker, at i spidsbelastningsperioder og stille perioder kan automatiseret mobilitet tilbyde fleksibel prisfastsættelse og forudbestilling, hvilket muliggør en mere jævn udnyttelse af kapaciteten. Udvalget tilføjer, at med integrerede billetsystemer forebygger garantier mod forsinkelser/aflysninger af indbyrdes forbundne automatiske transporttjenester, at passageren bliver forsinket eller slet ikke ankommer. Udvalget mener, at det er af afgørende betydning, at denne øgede fleksibilitet anvendes til at forbedre den offentlige transport, dvs. ikke kun til at nedbringe emissioner og støj fra køretøjer, men også til at forbedre adgangen for alle og ligheden i transportsystemet;
7. mener, at mens konvojkørsel for lastbiler kan anvendes til automatiseret godstransport i tunneller, egner løsningen sig ikke til bytransport med det mere komplekse samspil mellem trafikanterne. Regionerne bør have mulighed for at påvirke beslutningsprocessen vedrørende mere udbredte forsøg med automatiserede køretøjer, og særlige bestemmelser kan blive nødvendige;
8. understreger det betydelige potentiale ved decentraliserede vedvarende energikilder til brug for automatiserede køretøjer og anbefaler, at al den energi, der skal bruges til drift af intelligent vejinfrastruktur, leveres af lokale intelligente net;
9. peger på udfordringerne vedrørende interoperabilitet mellem forskellige typer af automatiseret kørsel og fremhæver, at der bliver behov for at harmonisere de forskellige niveauer af automatiseret kørsel, som i øjeblikket anvendes på forskellige kontinenter, for at garantere en sikker brug af de relevante assisterede eller automatiserede teknologier på det europæiske kontinent. Udvalget understreger ligeledes de etiske spørgsmål, der opstår i forbindelse med europæiske førerløse biler (niveau 5), mens der skal findes løsninger vedrørende de yderligere omkostninger og kørsels kompleksitet for halvautomatiseret eller assisteret kørsel (niveau 1-4). Der skal tages særligt hensyn til virkningen på trafiksikkerheden, når en stor del af vognparken består af halvautomatiserede køretøjer eller af køretøjer med assisteret kørsel;
10. foreslår, at undervisningen i forbindelse med erhvervslivet af et kørekort bør omfatte teknologien i støttesystemer. I denne forbindelse kan automobilindustrien sammen med kommunerne tilbyde kurser og træningsområder til private og professionelle chauffører. Udvalget minder om det vigtige bidrag, som anlæggelse og modernisering af infrastruktur yder til den territoriale samhørighed og økonomisk konvergens, idet man bemærker, at infrastrukturinvesteringerne i EU fortsat ligger betydeligt lavere end niveauerne før krisen. Udvalget understreger i denne forbindelse betydningen af at sikre, at der er passende økonomiske ressourcer til rådighed til modernisering af infrastrukturen og trafiksikkerhedsforanstaltninger i de kommende år, herunder støtte til mindre regioner og regioner med udviklingsforskel samt til kapacitetsopbygning. I forbindelse med den foreslåede FFR for 2021-2027 vil behovet for at udnytte mulighederne under alle de tilgængelige finansieringsinstrumenter og optimering af synergierne være særligt vigtigt (Connecting Europe-faciliteten efter 2020, Horisont Europa, det foreslåede program for det digitale Europa osv.).

Sikring af et fælles europæisk marked for automatiseret mobilitet — lokale og regionale myndigheders rolle

11. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at opkoblet og automatiseret mobilitet er kommet på EU's dagsorden i rette tid og over den gradvise færdiggørelse af de retlige og politiske rammer for støtte til realisering af en sikker opkoblet og automatiseret mobilitet;
12. understreger betydningen af et tæt samarbejde mellem lovgiverne vedrørende selvkørende køretøjer og interessenter inden for området tilrettelæggelse/drift af transport og udvikling af køretøjer. Udvalget opfordrer til, at man benytter en tilgang baseret på flerniveaustyring i denne forbindelse, og erindrer om, at mobilitet og transport er de lokale og regionale myndigheders kompetence, idet disse har ansvaret for at udforme og gennemføre mobilitetspolitikker og levere offentlig transport på deres område;
13. bemærker den øgede tilgængelighed af halvautomatiserede kørselsløsninger på kort sigt og understreger behovet for en robust retlig og reguleringsmæssig ramme for sådanne teknologier så hurtigt som muligt;
14. bekræfter sin støtte til et forbedret grænseoverskridende samarbejde om afprøvning af opkoblet og automatiseret mobilitet og anbefaler, at man i fremtidige samarbejdsfora sikrer en passende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder.

Indvirkning på samfundet og økonomien

15. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at automatiseret mobilitet gør offentlig transport i og uden for byer mere konkurrencedygtig i form af efterspørgselsbaserede, personlige, fælles og energieffektive mobilitetstjenester af høj kvalitet, der ikke afhænger af en køreplan. En udvikling i denne retning kræver, at teknologi og lovrammer udvikles sideløbende;

16. bemærker, at i mindre udviklede, perifere europæiske regioner og regioner i den yderste periferi, kan bildeling, samkørsel og lignende tjenester ved hjælp af digitale løsninger gøre det muligt for de lokale beboere at nå mere fjerntliggende bycentre med en lavere miljøpåvirkning, samtidig med at man undgår, at sådanne områder affolkes. Udvalget understreger især den automatiserede mobilitets potentiale med hensyn til at sikre tilgængelig mobilitet og reducere omkostningerne herved i lokalsamfund med spredt bebyggelse og demografiske udfordringer, men peger samtidig på, at der bør tages højde for ældre brugeres behov ved udformningen, udviklingen og afprøvningen af brugervenlige systemer;

17. gentager betydningen af at vurdere de sociale og miljømæssige virkninger af automatiseret mobilitet ved hjælp af pilotprojekter. Udvalget foreslår, at sådanne passager- og godsvejtransportforsøg gennemføres gradvist og under kontrollerede forhold for at skabe accept af automatiserede køretøjer i den brede offentlighed. Udvalget henleder desuden opmærksomheden på behovet for at yde særlig støtte til regioner, hvor de socioøkonomiske virkninger af overgangen til automatiseret mobilitet ventes at blive størst;

18. henleder opmærksomheden på, at uddannelse og bevidstgørelse spiller en vigtig rolle i forbindelse med fremme og accept af automatiseret mobilitet. Alle trafikanter ud over chaufførerne bør desuden undervises i grundprincipperne og brugen af kunstig intelligens, som spiller en central rolle i automatiserede mobilitetssystemer;

19. understreger, at »feeder«- og »den sidste kilometer«-funktioner i automatiseret vejgodstransport inden for og mellem byer medfører grundlæggende ændringer i forsyningskædekoncepterne;

20. fremhæver, at man i en multietnisk Europæisk Union bør benytte udbredte og letforståelige automatiserede transportløsninger, herunder en ensartet skiltning;

21. råder til, at planlægningen af byer og forbindelser mellem byer samt praksis for fysisk planlægning i Europas større og mindre byer omfatter udpegelse af områder til automatiseret transport og mobilitet samt en nyevaluering af planlægningspraksis baseret på ikke-assisteret eller ikke-automatiseret mobilitet. Udvalget foreslår en indledende undersøgelse af konsekvenserne af automatiseret mobilitet med hensyn til by- og regionsplanlægning i storbyområder — f.eks. at effektiv anvendelse af automatiseret mobilitet vil føre til flere tilgængelige parkeringspladser, hvilket også kræver nytænkning af byplanlægningsmetoderne. Det er vigtigt at skabe større tilgængelighed for fodgængere og cyklister, navnlig ved den kollektive trafiks stoppesteder, at etablere sikre og attraktive områder og parkeringsfaciliteter, der er tilgængelige for alle (fodgængere, cyklister) og at tage højde for eventuelle delecykelordninger ved omstigningssteder inden for rammerne af de regionale planlægningsværktøjer. Udvalget understreger, at det er nødvendigt at benytte automatisering til at forbedre offentlige transportnet og fremme deres sociale og økonomiske effektivitet og anvendelsen af disse;

22. understreger imidlertid, at problemer vedrørende bymobilitet ikke kan løses med en sektorbaseret tilgang alene, og at der skal tages særligt hensyn til forholdet mellem transportpolitikens bydimension og fysisk planlægning i bred forstand. Det skal ikke kun ske for at forbedre transporten i byområder og infrastrukturen, men også for at modvirke diffus tilvækst i byerne og nytænke forbindelsen mellem byerne og deres umiddelbare opland;

23. er enig i, at man bør anvende de højest mulige kvalitetsstandarder for automatiseret mobilitet. Udvalget tilføjer, at selv om sikkerheden altid er i højsædet, hænger den i høj grad også sammen med effektivitetsspørgsmål;

24. glæder sig over den øgede inddragelse af de regionale og lokale myndigheder i udformningen af foranstaltninger og politikker inden for trafiksikkerhed. Udvalget mener, at denne øgede inddragelse bør følges op med en præcisering af, hvordan de pågældende strategier, programmer og foranstaltninger skal udformes og gennemføres, navnlig når det gælder den finansiering, som skal give regionerne mulighed for at gennemføre dem;

25. bemærker, at i byområder kan automatiseret kørsel i høj grad øge vejtrafikken og øge brugen af offentlig transport. Et vigtigt element i etableringen af en konkurrencedygtig kollektiv trafik er, at tilgangen »mobilitet som en tjenesteydelse« udvikles i takt med teknikken for automatiserede køretøjer. Automatiserede køretøjer bør betragtes som en del af et større mobilitetskoncept, der styres af en vision om, hvordan mobilitet som en tjenesteydelse skal imødegå problemet med bæredygtighed lokalt, regionalt og nationalt;

26. bemærker desuden, at Kommissionen hidtil har interesseret sig meget for biltrafik, men fremhæver, at der også udvikles automatiserede systemer inden for forskellige former for offentlig og privat transport;

27. anmoder derfor om, at sammenkobling og interoperabilitet af de forskellige transportformer indbyrdes og med den offentlige transport fra første færd fremmes gennem målrettede foranstaltninger.

Et digitalt miljø i udvikling — muligheder og udfordringer

28. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at 5G-teknologien endnu ikke er tilgængelig, og at det reelt er 3G- og 4G-løsninger, der forbinder vejtransportkøretøjer. Udvalget foreslår, at de eksisterende udbredte opkoblingsteknologier mellem køretøjer støttes;

29. bemærker, at nogle finansielle hindringer eller gennemførelsesbarrierer for udviklingen af fysisk vejinfrastruktur kan afhjælpes ved digitalisering. Udvalget anbefaler at man benytter sig af dette, eftersom opgradering af digital infrastruktur er billigere, giver bedre og mere ajourførte digitaliserede billeder og har potentiale til at forbinde den offentlige og private sektors udvikling;

30. anbefaler en mere enkel og universel sammenkobling af intelligente vejsystemer og køretøjer (Waze, Google-trafikdata osv.);

31. afventer ivrigt, at kommunikationsmuligheder og funktioner i smartphones kan udvide den assisterede automatiserede mobilitet og bidrage til at styrke trafikstyringen og erkender desuden, at data, der indsamles i dette netværk, vil sætte myndighederne i byerne i stand til bedre at forstå kravene til bymæssig logistik og være med til at effektivisere bevægelsesmønstrene og indkredse bedre ruter for køretøjerne, hvilket vil give mindre forurening;

32. minder om, at det i forbindelse med opdatering af kort og databaser, der anvendes til automatiseret mobilitet, bør prioriteres at anvende løsninger udviklet i Europa og tilskynder til en EU-dækkende tilgang på dette område;

33. påpeger, at det på grund af påvirkninger udefra som f.eks. sne, tåge og regn ikke altid kan garanteres, at kørebaneafmærkninger og færdselstavler let og på tilforladelig vis kan aflæses af både chauffører og køretøjer udstyret med førerstøttesystemer eller højere automatiseringsniveauer. I tilfælde af kraftigt snefald kan det for eksempel selv ved »sort rydning«, dvs. rydning af veje med det formål at befri disse næsten fuldstændigt for is og/eller sne, trods en fuld indsats ikke garanteres, at kørebanerne er fri for sne døgnet rundt. Ved »hvid rydning«, hvor nyfalden sne hovedsageligt skubbes til side, og den øvrige sne bliver kørt fast, så der dannes sig et fast lag, kan kørebaneafmærkningernes synlighed heller ikke garanteres systemisk på alle tidspunkter. Det bør derfor sikres, at tjenester, der vedligeholder veje, ikke holdes ansvarlige for eventuelle ulykker på grund af en fejlfortolkning fra et førerstøttesystem eller et køretøj med et højt automatiseringsniveau, idet risikoen for, at der indtræffer fejl, dermed ville blive overført fra transportmiddelindustriens førerstøttesystemer til tjenester, der vedligeholder veje;

34. understreger behovet for kommunikation mellem køretøjer samt udvikling og harmonisering af afmærkninger og færdselstavler, herunder navneskiltningen af offentlige områder. Det forventes desuden, at automatiserede køretøjer vil kræve en lokal færdselslovgivning og kortinformation i meget god stand;

35. bemærker, at mange trafikanter, herunder bløde trafikanter som f.eks. cyklister og fodgængere, ikke nødvendigvis er koblet til netværket, og at der i forbindelse med enhver juridisk, digital og fysisk ramme for intelligente køretøjer skal tages hensyn til blandet trafik;

36. fremhæver, at offentlige myndigheder og flådeoperatører bør være forberedte på at forvalte den elektriske smog, som genereres af automatiseret mobilitet;

37. bemærker, at en fair og direkte adgang til køretøjsoplysninger bør give chaufførerne mulighed for at følge med i køretøjets funktion og skabe nye forretningsmuligheder for andre operatører og tjenesteudbydere, uden at dette dog påvirker trafikanternes rettigheder vedrørende privatlivets fred og databeskyttelse. Udvalget understreger behovet for hensigtsmæssig adgang til sådanne data for de lokale og regionale myndigheder som den største forvalter af vejnet i Unionen. I denne forbindelse er det vigtigt, at den offentlige sektor fremmer og støtter pilotprojekter, undgår barriereeffekter og giver adgang til data;

38. efterlyser derfor foranstaltninger, der sikrer behørig beskyttelse af personoplysninger og af oplysninger om brugerne, hvilket er afgørende for effektiv indførelse af samarbejdende, forbundne og automatiserede køretøjer;

39. opfordrer til mere gennemgribende foranstaltninger for at udnytte det fulde potentiale af automatiseret mobilitet og køretøjers indbyrdes kommunikation og opfylde langsigtede mål: helt automatiseret multimodal lavemissionstransport, »mobilitet som en tjeneste« og »dør-til-dør-befordring«, navnlig med henblik på at fremme social inklusion.

Bruxelles, den 6. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om forenkling af gennemførelsen af TEN-T

(2019/C 168/11)

Ordfører	Michiel SCHEFFER (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Gelderland
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet COM(2018) 277 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forenkling af foranstaltninger til fremme af gennemførelsen af det transeuropæiske transportnet

COM(2018) 277 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 er der fastlagt fælles rammer for etablering af det nyeste inden for interoperable netværk med henblik på udvikling af det indre marked. Det transeuropæiske transportnet (TEN-T) består af to lag: Det samlede net sikrer forbindelser i alle EU's regioner, mens hovednettet består af de elementer i nettet, som har den største strategiske betydning for Unionen . I forordning (EU) nr. 1315/2013 er der fastsat bindende mål for gennemførelsen, idet hovednettet og det samlede TEN-T-net skal være færdiggjort senest i henholdsvis 2030 og 2050.	I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 er der fastlagt fælles rammer for etablering af det nyeste inden for interoperable netværk med henblik på udvikling af det indre marked og fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed i Unionen . Det transeuropæiske transportnet (TEN-T) består af to lag: Det samlede net sikrer forbindelser i alle EU's regioner og sikrer den nødvendige tilgængelighed til hovednettet , mens hovednettet består af de elementer i nettet, som også har den største strategiske betydning for EU og derfor bør fungere som grænseoverskridende og multimodale acceleratorer for et fælles europæisk område for transport og mobilitet . I forordning (EU) nr. 1315/2013 er der fastsat bindende mål for gennemførelsen, idet hovednettet og det samlede TEN-T-net skal være færdiggjort senest i henholdsvis 2030 og 2050. Derudover fokuserer forordning (EU) nr. 1315/2013 på grænseoverskridende forbindelser, som vil forbedre interoperabiliteten mellem de forskellige transportformer og bidrage til multimodal integration af EU's transport.

Begrundelse

TEN-T tjener mange formål, blandt disse fremme af den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed. Det grænseoverskridende samarbejde skal fungere så enkelt og let som muligt for at styrke grænseoverskridende lavemissionsmobilitet i tråd med punkt 18 i de politiske anbefalinger.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Uanset nødvendighed og bindende tidsfrister viser erfaringerne, at mange investeringer i færdiggørelse af TEN-T mødes af komplekse procedurer for bl.a. udstedelse af tilladelser og grænseoverskridende udbud. Dette medfører betydelige forsinkelser og øgede omkostninger for mange projekters vedkommende. For at tage hånd om disse problemstillinger og åbne mulighed for synkroniseret gennemførelse af TEN-T er der behov for harmoniserede foranstaltninger på EU-plan.	Uanset nødvendighed og bindende tidsfrister viser erfaringerne, at mange investeringer i færdiggørelse af TEN-T mødes af komplekse procedurer for bl.a. udstedelse af tilladelser og grænseoverskridende udbud. Desuden forsømmes det ofte at inddrage offentligheden og opbygge konsensus på et tidligt tidspunkt, hvilket resulterer i manglende opbakning fra borgerne som følge af fraværet af gennemsigtighed. Dette medfører betydelige forsinkelser og øgede omkostninger for mange projekters vedkommende. For at tage hånd om disse problemstillinger og åbne mulighed for synkroniseret gennemførelse af TEN-T er der behov for förenklede og rettidige harmoniserede foranstaltninger på EU-plan.

Begrundelse

Proceduren for at udstede tilladelser er ikke den eneste grund til, at projekter bliver forsinket. De forsinkes også af, at det ofte forsømmes at inddrage offentligheden og opbygge konsensus på et tidligt tidspunkt.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I mange medlemsstaters retlige rammer prioriteres bestemte projektkategorier på grund af deres strategiske betydning for økonomien . Denne prioritering indebærer kortere tidsfrister, sideløbende procedurer eller tidsbegrænsninger for klager, idet det samtidig sikres, at målene for andre horisontale politikker også nås. Hvis sådanne bestemmelser findes i det nationale retsgrundlag, bør de automatisk gælde for EU-projekter, der anerkendes som projekter af fælles interesse i henhold til forordning (EU) nr. 1315/2013.	I mange medlemsstaters retlige rammer prioriteres bestemte projektkategorier på grund af deres strategiske betydning for EU's territoriale, økonomiske og sociale samhørighed og foranstaltningerne til bekæmpelse af klimaændringerne . Denne prioritering indebærer kortere tidsfrister, sideløbende procedurer eller tidsbegrænsninger for klager, idet det samtidig sikres, at målene for andre horisontale politikker også nås. Hvis sådanne bestemmelser findes i det nationale retsgrundlag, bør de automatisk gælde for EU-projekter, der anerkendes som projekter af fælles interesse i henhold til forordning (EU) nr. 1315/2013. Hvis sådanne bestemmelser ikke findes, bør de kompetente myndigheder prioritere harmoniseringen af de administrative procedurer for udstedelse af tilladelser og projektgennemførelse eller, om nødvendigt, træffe de nødvendige skridt til at fremskynde oprettelsen af en fælles forvaltningsenhed.

Begrundelse

Bekæmpelsen af klimaændringerne skal være en af de grundlæggende målsætninger i EU's transportpolitik.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis en forpligtelse til at foretage miljørelaterede vurderinger af projekter vedrørende hovednettet pålægges i både direktiv 2011/92/EU, som ændret ved direktiv 2014/52/EU, og anden EU-lovgivning såsom direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF, direktiv 2000/60/EF, direktiv 2008/98/EF, direktiv 2010/75/EU, direktiv 2012/18/EU og direktiv 2011/42/EF, bør medlemsstaterne sikre, at der fastsættes en fælles procedure, som opfylder kravene i disse direktiver, for at effektivisere miljøvurderingerne og strømline beslutningsprocessen.	Hvis en forpligtelse til at foretage miljørelaterede vurderinger af projekter vedrørende hovednettet pålægges i både direktiv 2011/92/EU, som ændret ved direktiv 2014/52/EU, og anden EU-lovgivning såsom direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF, direktiv 2000/60/EF, direktiv 2008/98/EF, direktiv 2010/75/EU, direktiv 2012/18/EU og direktiv 2011/42/EF, bør medlemsstaterne sikre, at der fastsættes en fælles procedure, som opfylder kravene i disse direktiver, for at effektivisere miljøvurderingerne og strømline beslutningsprocessen, uden nødvendigvis at fastsætte nye procedurer, hvis der allerede findes egnede procedurer.

Begrundelse

Nogle medlemsstater har allerede integrerede procedurer, og det ville udgøre en ekstra administrativ byrde at indføre nye procedurer.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Da det haster med at færdiggøre TEN-T-hovednettet, bør forenklingen af tilladelsesprocedurerne ledsages af en frist, inden for hvilken de kompetente myndigheder bør træffe en samlet afgørelse vedrørende gennemførelsen af projektet. Denne frist bør stimulere en mere effektiv håndtering af procedurer og bør under ingen omstændigheder gå på kompromis med Unionens høje standarder for miljøbeskyttelse og offentlighedens deltagelse.	Da det haster med at færdiggøre TEN-T-hovednettet, bør forenklingen af tilladelsesprocedurerne ledsages af en frist, inden for hvilken de kompetente myndigheder bør træffe en samlet afgørelse vedrørende gennemførelsen af projektet. Denne frist bør stimulere en mere effektiv håndtering af procedurer og bør under ingen omstændigheder gå på kompromis med Unionens høje standarder for miljøbeskyttelse og offentlighedens deltagelse. Dog bør fristen først fastsættes efter en indledende, tidlig offentlig høring om det planlagte projekt, der omfatter de lokale og regionale myndigheder.

Begrundelse

Giver sig selv. Proceduren for at udstede tilladelser er ikke den eneste grund til, at projekter bliver forsinket. De forsinkes også af, at det ofte forsømmes at inddrage offentligheden og opbygge konsensus på et tidligt tidspunkt.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 11

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse bør gennemføres i overensstemmelse med traktaten og direktiv 2014/25/EU og/eller direktiv 2014/24/EU. For at sikre effektiv gennemførelse af grænseoverskridende projekter af fælles interesse på hovednettet bør offentlige udbud, der iværksættes af en fælles enhed, være underlagt et enkelt nationalt regelsæt. Som en undtagelse fra Unionens lovgivning om offentlige udbud bør de gældende nationale regler i princippet være de regler, der er fastlagt af den medlemsstat, hvor den fælles enhed har sit hjemsted. Det bør dog være muligt at fastlægge den gældende lovgivning i en mellemstatslig aftale.	Offentlige udbud i forbindelse med grænseoverskridende projekter af fælles interesse bør gennemføres i overensstemmelse med traktaten og direktiv 2014/25/EU og/eller direktiv 2014/24/EU. For at sikre effektiv gennemførelse af grænseoverskridende projekter af fælles interesse på TEN-T-nettet bør offentlige udbud, der iværksættes af en fælles forvaltningsenhed, efter aftale mellem parterne , være underlagt et enkelt EU- eller, i givet fald, nationalt regelsæt. Som en undtagelse fra Unionens lovgivning om offentlige udbud bør de gældende nationale regler i princippet være de regler, der er fastlagt af den medlemsstat, hvor den fælles enhed har sit hjemsted. Det bør dog være muligt at fastlægge den gældende lovgivning i en mellemstatslig aftale.

Begrundelse

Dette ville lette det grænseoverskridende samarbejde i tråd med punkt 18 i de politiske anbefalinger.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Genstand og anvendelsesområde	Genstand og anvendelsesområde
I denne forordning fastlægges de krav, der gælder for de administrative procedurer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder skal følge i forbindelse med godkendelse og gennemførelse af alle projekter af fælles interesse på det transeuropæiske transportnets hovednet.	I denne forordning fastlægges de krav, der gælder for de administrative procedurer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder (nationale, regionale og lokale myndigheder eller andre projektiværksættere) skal følge i forbindelse med godkendelse og gennemførelse af alle infrastrukturkomponenter og krav i alle projekter af fælles interesse på det transeuropæiske transportnets hovednet med prioriteret status som fastsat i artikel 3.

Begrundelse

I stedet for at anvende den foreslåede procedure på alle TEN-T-projekter bør forordningen specificere, hvilke projekter der bør høre under dens anvendelsesområde, med henblik på at fokusere på de vigtigste projekter og fremskynde deres gennemførelse. Medlemsstaterne bør afgøre, hvilke prioriterede projekter der bør være omfattet af forordningen.

Anbefalet ændring 8

Artikel 2, litra e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»grænseoverskridende projekt af fælles interesse« : et projekt af fælles interesse som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1315/2013, der dækker en grænseoverskridende strækning som defineret i artikel 3, litra m), i samme forordning , og som gennemføres af en fælles enhed.	»grænseoverskridende projekt af fælles interesse« : et projekt af fælles interesse som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1315/2013, der dækker en grænseoverskridende strækning inden for rammerne af en samarbejdsaftale eller en anden form for aftale mellem medlemsstater eller mellem medlemsstater og regionale og lokale myndigheder eller mellem regionale og lokale myndigheder i forskellige medlemsstater eller mellem medlemsstater og tredjelande om planlægningen og realiseringen af transportinfrastruktur , og som gennemføres af en fælles enhed.

Begrundelse

Det er vigtigt at værdsætte de lokale og regionale myndigheders potentiale i forbindelse med grænseoverskridende projekter.

Anbefalet ændring 9

Artikel 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Prioriteret status for projekter af fælles interesse	Prioriteret status for projekter af fælles interesse
1. Ethvert projekt af fælles interesse på TEN-T-hovednettet skal underkastes en integreret procedure for udstedelse af tilladelser, der forvaltes af en kompetent myndighed, som hver medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med artikel 5 og 6. 2. Hvis der tildeles prioriteret status i henhold til national lovgivning, skal projekter af fælles interesse tildeles den højeste nationale status og behandles på tilsvarende vis i procedurerne for udstedelse af tilladelser i det omfang og på den måde, som en sådan behandling har hjemmel i den nationale lovgivning, der gælder for tilsvarende former for transportinfrastruktur. 3. For at sikre effektive administrative procedurer i forbindelse med projekter af fælles interesse skal projektiværksætterne og alle berørte myndigheder sørge for, at disse projekter sikres den retligt set hurtigst mulige behandling, bl.a. med hensyn til de afsatte ressourcer.	1. Medlemsstaterne udpeger prioriterede dele på TEN-T-hovednettet. 2. Hvis der tildeles prioriteret status i henhold til national lovgivning, skal projekter af fælles interesse tildeles den højeste nationale status og behandles på tilsvarende vis i procedurerne for udstedelse af tilladelser i det omfang og på den måde, som en sådan behandling har hjemmel i den nationale lovgivning, der gælder for tilsvarende former for transportinfrastruktur. 3. For at sikre effektive administrative procedurer i forbindelse med projekter af fælles interesse skal projektiværksætterne og alle berørte myndigheder sørge for, at disse projekter sikres den retligt set hurtigst mulige behandling, bl.a. med hensyn til de afsatte ressourcer.

Begrundelse

Se anbefalet ændring 7.

Anbefalet ændring 10

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at overholde de frister, der er fastsat i artikel 6, og mindske den administrative byrde i forbindelse med gennemførelsen af projekter af fælles interesse skal alle de administrative procedurer, der er fastlagt i gældende EU-lovgivning og national lovgivning, integreres og føre til én samlet afgørelse.	For at overholde de frister, der er fastsat i artikel 6, og mindske den administrative byrde i forbindelse med gennemførelsen af projekter af fælles interesse skal alle de administrative procedurer, der er fastlagt i gældende EU-lovgivning og national lovgivning, herunder relevante miljøvurderinger samt kampagner, der har til formål at informere og inddrage borgerne , integreres og føre til én samlet afgørelse.

Begrundelse

Bekæmpelsen af klimaændringerne skal være en af de grundlæggende målsætninger i EU's transportpolitik.

Anbefalet ændring 11

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Senest den ... (OP please insert the date one year of the entry into force of this Regulation) skal hver medlemsstat udpege en kompetent myndighed , som har ansvaret for at fremme tilladelsesproceduren , herunder for at træffe den samlede afgørelse.	Senest den ... (OP please insert the date one year of the entry into force of this Regulation) skal hver medlemsstat udpege en eller flere kompetente myndigheder , som har ansvaret for at fremme en integreret tilladelsesprocedure , herunder for at træffe den samlede afgørelse. Hvis en medlemsstat allerede har udpeget en eller flere kompetente myndigheder, kan den pågældende medlemsstat bekræfte udpegelsen af denne eller disse kompetente myndigheder.

Begrundelse

Nogle medlemsstater har allerede integrerede procedurer eller udpegede kompetente myndigheder. Det ville derfor udgøre en ekstra administrativ byrde for dem at indføre nye procedurer eller udpege nye kompetente myndigheder.

Anbefalet ændring 12

Artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Det ansvar og/eller de tilhørende opgaver, som påhviler den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed, kan uddelegeres til eller udføres af en anden myndighed på et passende administrativt niveau for hvert enkelt projekt af fælles interesse eller for en bestemt kategori af projekter af fælles interesse på følgende betingelser: a) kun én myndighed har ansvaret for det enkelte projekt af fælles interesse b) myndigheden er det eneste kontaktpunkt for projektiværksætteren under den procedure, der fører til den samlede afgørelse for et givent projekt af fælles interesse, og c) myndigheden koordinerer indgivelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger. Med forbehold af de tidsfrister, der er fastsat i henhold til artikel 6, kan den kompetente myndighed bibeholde ansvaret for at fastsætte tidsfrister.	Medlemsstaterne kan uddelegere det ansvar og/eller de tilhørende opgaver, som påhviler den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed, til en eksisterende eller nyoprettet myndighed på et passende administrativt niveau under hensyntagen til nationale, regionale og lokale kompetencer, for hvert enkelt projekt af fælles interesse eller for en bestemt kategori af projekter af fælles interesse, under forudsætning af at: a) kun én myndighed har ansvaret for det enkelte projekt af fælles interesse b) myndigheden er det eneste kontaktpunkt for projektiværksætteren under den procedure, der fører til den samlede afgørelse for et givent projekt af fælles interesse, og c) myndigheden koordinerer indgivelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger.

Begrundelse

Forordningen bør ikke gribe ind i medlemsstaternes opbygning, især da disse opgaver i nogle medlemsstater varetages af forskellige administrative niveauer.

Tidsfristerne bør fastsættes i tæt samarbejde med projektiværksætteren for at gøre det muligt at skræddersy tidsrammerne for projekterne. En tidlig inddragelse af alle interessenter, hvor der er afsat tilstrækkelig tid til at opbygge konsensus blandt alle interessenter, vil medføre en betydelig forbedring af projektgennemførelsen.

Anbefalet ændring 13

Artikel 5, stk. 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis et projekt af fælles interesse kræver, at der træffes afgørelser i to medlemsstater eller mere, skal de respektive kompetente myndigheder træffe alle de nødvendige foranstaltninger for indbyrdes at sikre et effektivt samarbejde og effektiv koordinering. Uden at det berører eventuelle forpligtelser i henhold til gældende EU-ret eller international ret skal medlemsstaterne bestræbe sig på at fastlægge fælles procedurer, navnlig med hensyn til vurdering af miljøpåvirkninger.	Hvis et projekt af fælles interesse kræver, at der træffes afgørelser i to medlemsstater eller mere, skal de respektive kompetente myndigheder træffe alle de nødvendige foranstaltninger for indbyrdes at sikre et effektivt samarbejde og effektiv koordinering. Uden at det berører eventuelle forpligtelser i henhold til gældende EU-ret eller international ret skal medlemsstaterne bestræbe sig på at fastlægge fælles procedurer, navnlig med hensyn til vurdering af miljøpåvirkninger. Især i de tilfælde, hvor en fælles enhed oprettes af de deltagende medlemsstater eller kompetente lokale og regionale myndigheder, skal denne enhed drage fordel af fælles procedurer og koordinering mellem medlemsstaterne. Den fælles enhed bør kun være i kontakt med én enkelt kompetent myndighed, der udsteder tilladelser.

Begrundelse

Anbefalet ændring 14

Artikel 6

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Varighed og gennemførelse af tilladelsesproceduren 1. Tilladelsesproceduren består af fasen før indgivelse af ansøgningen og fasen, hvor ansøgningen vurderes, og den kompetente myndighed træffer sin afgørelse. 2. Fasen før indgivelse af ansøgningen, som omfatter perioden fra indledningen af tilladelsesproceduren til indgivelsen af det fuldstændige ansøgningsdossier til den kompetente myndighed, må i princippet ikke overstige to år. 3. For at indlede tilladelsesproceduren skal projektiværksætteren skriftligt anmelde projektet over for den kompetente myndighed i hver af de pågældende medlemsstater, ligesom vedkommende skal medsende en detaljeret beskrivelse af projektet. Senest to måneder efter modtagelsen af ovennævnte anmeldelse skal den kompetente myndighed enten anerkende den eller skriftligt afvise den, hvis myndigheden ikke mener, at projektet er tilstrækkelig veludviklet til at indgå i tilladelsesproceduren. Hvis den kompetente myndighed beslutter at afvise anmeldelsen, skal den begrunde sin beslutning. Datoen for underskrift af den kompetente myndigheds anerkendelse af anmeldelsen gælder som startdatoen for tilladelsesproceduren. Er to eller flere medlemsstater involveret, er det datoen for den kompetente myndigheds accept af den sidste anmeldelse, der gælder som startdatoen for tilladelsesproceduren. 4. Inden [tre] måned[er] fra starten af tilladelsesproceduren skal den kompetente myndighed i tæt samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte myndigheder og under hensyntagen til de oplysninger, som projektiværksætteren har fremlagt på basis af den i stk. 3 omhandlede anmeldelse, udarbejde en detaljeret beskrivelse af ansøgningen og sende den til projektiværksætteren. Beskrivelsen skal omfatte følgende: a) det materielle anvendelsesområde og detaljeringsgraden af de oplysninger, som projektiværksætteren skal fremlægge som en del af ansøgningsdossieret med henblik på den samlede afgørelse b) en tidsplan for tilladelsesproceduren, hvori følgende som minimum anføres: i) de afgørelser og udtalelser der skal indhentes ii) de myndigheder, interesseparter og den del af offentligheden, som forventes at blive berørt iii) de forskellige etaper af proceduren og deres varighed iv) de større milepæle, der skal nås, og deres frister i forhold til den samlede afgørelse, der skal træffes v) de ressourcer, som myndighederne har planlagt, og eventuelle yderligere ressourcebehov.	Varighed og gennemførelse af tilladelsesproceduren 1. Tilladelsesproceduren består af fasen før indgivelse af ansøgningen og fasen, hvor ansøgningen vurderes, og den kompetente myndighed træffer sin afgørelse. <i>Den kompetente myndighed inddrager, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle og retlige rammer, de lokale og regionale myndigheder, hvis område er berørt af projekterne, i en deltagelsesbaseret procedure med det formål at gennemføre en foreløbig evaluering af projektet inden den endelige godkendelse.</i> 2. Fasen før indgivelse af ansøgningen, som omfatter perioden fra indledningen af tilladelsesproceduren til indgivelsen af det fuldstændige ansøgningsdossier til den kompetente myndighed, må i princippet ikke overstige to år. <i>Den kompetente myndighed kan give projektiværksætteren mere tid under særlige omstændigheder i forhold til projektets størrelse og art og/eller for at sikre, at der er tilstrækkelig tid til at inddrage offentligheden. Sådanne offentlige høringer og inddragelse skal allerede være gennemført forud for fasen før indgivelse af ansøgningen. Resultatet af inddragelsen af offentligheden i form af afvejning af modstående hensyn, som påvirker gennemførelsen af infrastrukturen direkte, og de planlagte yderligere foranstaltninger for at høre offentligheden, skal være afgørende for, hvor lang fasen før indgivelse af ansøgningen skal være.</i> 3. For at indlede tilladelsesproceduren skal projektiværksætteren skriftligt anmelde projektet over for den kompetente myndighed i hver af de pågældende medlemsstater, ligesom vedkommende skal medsende en detaljeret beskrivelse af projektet. Senest to måneder efter modtagelsen af ovennævnte anmeldelse skal den kompetente myndighed enten anerkende den eller skriftligt afvise den, hvis myndigheden ikke mener, at projektet er tilstrækkelig veludviklet til at indgå i tilladelsesproceduren. Hvis den kompetente myndighed beslutter at afvise anmeldelsen, skal den begrunde sin beslutning. Datoen for underskrift af den kompetente myndigheds anerkendelse af anmeldelsen gælder som startdatoen for tilladelsesproceduren. Er to eller flere medlemsstater involveret, er det datoen for den kompetente myndigheds accept af den sidste anmeldelse, der gælder som startdatoen for tilladelsesproceduren. 4. Inden [tre] måned[er] fra starten af tilladelsesproceduren skal den kompetente myndighed i tæt samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte myndigheder og under hensyntagen til de oplysninger, som projektiværksætteren har fremlagt på basis af den i stk. 3 omhandlede anmeldelse, udarbejde en detaljeret beskrivelse af ansøgningen og sende den til projektiværksætteren. Beskrivelsen skal omfatte følgende:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	a) det materielle anvendelsesområde og detaljeringsgraden af de oplysninger, som projektiværksætteren skal fremlægge som en del af ansøgningsdossieret med henblik på den samlede afgørelse b) en tidsplan for tilladelsesproceduren, hvori følgende som minimum anføres: i) de afgørelser og udtalelser, der skal indhentes, herunder især, og i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle og retlige rammer, udtalelser fra de lokale og regionale myndigheder ii) de foranstaltninger, der er allerede er truffet for at involvere interessenter og få offentligheden til at deltage i processen, og hvordan dette vil blive videreført under hele projektets gennemførelse iii) de myndigheder, herunder, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle og retlige rammer, de lokale og regionale myndigheder, som skal inddrages iv) de forskellige etaper af proceduren og deres varighed v) de større milepæle, der skal nås, og deres frister i forhold til den samlede afgørelse, der skal træffes vi) de ressourcer, som myndighederne har planlagt, og eventuelle yderligere ressourcebehov.

Begrundelse

Ved at vedtage en skræddersyet model for hvert enkelt projekt og inddrage offentligheden tidligt i processen kan forsinkelser i tilladelsesproceduren reduceres væsentligt som følge af færre retssager mod resultatet af planlægningsproceduren. Den nødvendige tidsramme for at opbygge konsensus blandt de berørte interessenter kan derfor ikke fastsættes generelt. Den bør i stedet fastsættes ud fra bestemmelige faktorer, som er knyttet til projektets gennemførelse, og under afvejning af forskellige hensyn under konsensusopbygningen med inddragelse af alle berørte interessenter. En sådan fleksibel, skræddersyet tilgang vil endda kunne fremskynde gennemførelsen med hensyn til at overholde en stram tidsramme.

Anbefalet ændring 15

Artikel 7, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I tilfælde af projekter med deltagelse af to eller flere medlemsstater tilpasser de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater deres tidsplaner indbyrdes, ligesom de enes om en fælles plan.	I tilfælde af projekter med deltagelse af to eller flere medlemsstater tilpasser de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater deres tidsplaner indbyrdes, ligesom de enes om en fælles plan. Hvis en fælles enhed, som de deltagende medlemsstater har oprettet, ansøger om tilladelse, skal den kun skulle kontakte én kompetent myndighed. Den kompetente myndighed vil herefter koordinere med den anden/de andre involverede myndighed/myndigheder for at sikre overholdelsen af alle krav i henhold til gældende lovgivning i alle de medlemsstater, der berøres af projektet, som fastsat i artikel 5, stk. 5.

Begrundelse

Dette skal gøre det lettere at udstede grænseoverskridende tilladelser ved at vedtage en kvikskrankemodell for fælles enheder.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Hovedpunkter

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at gennemførelsen af TEN-T-hovednettet og det samlede net er nøglen til at sikre territorial samhørighed og gøre alle regioner mere tilgængelige og fremme den økonomiske udvikling i perifere regioner og grænseregioner;
2. påpeger, at udviklingen af transportinfrastruktur ofte hører under de regionale myndigheder, som har ansvaret for fysisk planlægning og står for plangodkendelse og udstedelse af tilladelser på deres område;
3. minder om, at Connecting Europe-faciliteten (CEF) og TEN-T-forordningen fastsætter ambitiøse mål for infrastrukturudviklingen i Europa. TEN-T-hovednettet skulle være færdiggjort i 2030, men det bliver vanskeligt at opfylde de finansielle behov for at nå disse ambitiøse mål;
4. anerkender, at sammen med en styrkelse af pipelinen for projekter, udvidelse af finansieringsmulighederne (CEF) og fremme af et investeringsvenligt miljø udgør forenklingen en vigtig søjle i EU's TEN-T-politik;
5. glæder sig over Kommissionens forslag, i forbindelse med at fremme gennemførelsen af TEN-T-nettet og opfylde Parisaftalens mål. Det er også meget vigtigt for at harmonisere procedurerne og de tekniske standarder og øge interoperabiliteten;
6. minder om de tre grundlæggende principper:
 - at sikre, at procedurerne på tværs af forskellige områder bliver koordineret, både inden for og mellem medlemsstaterne
 - at sikre, at de forskellige lovkrav, såsom direktiver om levesteder, vand og biodiversitet, spiller sammen
 - at opretholde og forbedre offentlighedens inddragelse;
7. ønsker at understrege betydningen af at strømline procedurer osv. i grænseregioner. Udvalget bemærker, at gennemførelsen af TEN-T derfor skal fremmes ved hjælp af forenkling af administrative tilladelser, procedurer for udstedelse af tilladelser og andre reguleringsmæssige procedurer;
8. understreger, at hvis medlemsstaterne allerede har forenklede procedurer, skal de have mulighed for at vælge deres egen forenklede procedure;
9. foreslår, at i stedet for at anvende den foreslåede procedure på alle TEN-T-projekter bør forordningen specificere, hvilke projekter der er omfattet af dens anvendelsesområde. Medlemsstaterne skal f.eks. kunne afgøre, hvilke projekter der er omfattet af forordningen;
10. anerkender, at rettidig færdiggørelse af TEN-T-nettet undergraves af forsinkelser, som skyldes lange procedurer for udstedelse af tilladelser. Disse tilladelser udstedes imidlertid inden for de nationale myndigheders integrerede rammer under overholdelse af EU-regler og nationale regler inden for fysisk planlægning, miljøbeskyttelse og civile rettigheder. Udvalget bemærker, at det er vanskeligt at gennemføre denne komplekse procedure med en standardmodel. En skræddersyet model er mere hensigtsmæssig;
11. minder om, at det er et centralt mål for den nuværende Kommission at forenkle og mindske den administrative byrde, og at forslaget til en vis grad afspejler dette. Udvalget bemærker dog, at den administrative byrde ikke må blive forenklet og mindsket på bekostning af nærheds- og proportionalitetsprincippet, og at skræddersyede modeller bør være mulige, hvis en medlemsstat allerede har forenklede procedurer;

12. minder om, at det for at opfylde Parisaftalens mål er nødvendigt at fremskynde udviklingen af jernbaneinfrastrukturen, prioritere løsning af flaskehalsproblemer, fuldføre de manglende strækninger og støtte grænseoverskridende infrastruktur, som muliggør grøn mobilitet, i overensstemmelse med udtalelserne om »Manglende transportforbindelser i grænseregioner« og »Fremme af lavemissionsmobilitet«. EU kan bidrage yderligere til den grønne mobilitets finansielle levedygtighed ved aktivt at støtte et internationalt emissionshandelssystem (ETS) samt et ETS i EU med stabilt høje CO₂-priser, der ikke varierer alene på grund af spekulation, som anført i RU's udtalelse »Omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer«;

13. minder om, at det er nødvendigt at finde en balance mellem brugernes (borgere og økonomiske operatører) generelle, men ikke eksplicit udtrykte interesser med hensyn til fri bevægelighed og mennesker og varer, og interesserne hos dem, der bliver berørt af udviklingen af infrastruktur.

Grænseoverskridende aspekter

14. Det Europæiske Regionsudvalg fastholder, at det er nødvendigt at videreføre det grænseoverskridende, tværnationale og inter-regionale samarbejde som en del af målet om at styrke den territoriale samhørighed i overensstemmelse med artikel 174 i TEUF;

15. påpeger, at nogle af RU's bemærkninger vedrørende begrænsninger som følge af forskellige proceduremæssige og organisatoriske tilgange i grænseoverskridende projekter (f.eks. i udtalelsen om »Manglende transportforbindelser i grænseregioner«) fortsat er aktuelle, og opfordrer til en fjernelse af disse juridiske og administrative hindringer for grænseoverskridende infrastrukturudvikling (f.eks. i udtalelsen om »Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner«);

16. glæder sig over forslagets mål om at fremme grænseoverskridende samarbejde om udvikling af transportforbindelser for at fjerne manglende forbindelser. Grænseoverskridende projekter og rent nationale projekter har imidlertid forskellige betingelser, og en topstyret tilgang er muligvis ikke hensigtsmæssig for deres specifikke forhold;

17. minder om, at TEN-T-nettet er et planlægningsværktøj til at udvikle europæiske transportforbindelser, men at det er nødvendigt at fastholde den lokalt forankrede tilgang for de enkelte TEN-T-projekter. Fysisk planlægning samt inddragelsen af offentligheden og interessenter skal ske på lokalt og regionalt niveau;

18. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme foranstaltninger, som sigter mod at lette grænseoverskridende projektgennemførelse af TEN-T-projekter og løsning af flaskehalsproblemer ved at forenkle de administrative procedurer og krav.

Bruxelles, den 7. februar 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA